SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id475515609/1
Serbski institut Sorbisches Institut

Zum Andenken.

von

meiner lieben Bathe

und Grosmutter zum

Geburtstage.

am 20ten März

1858.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id475515609/2 Serbski institut Sorbisches Institut

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id475515609/3
Serbski institut Sorbisches Institut

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id475515609/4
Serbski institut Sorbisches Institut

Nebo Knesa

M. Krystijana Wajsy

Kraßne

Modleske Knihi,

Sa jeneho evangeliskeho

Kscheszijana

Rano,

a Weczor, w Zyrkwi a w Domi, w Koroszi, a Strowoszi, na Nejzi, a tejsch wßmertnej Schtundzi,

woßebje

pschi Wojni, pschi Spowedzi a Bozim Blidzi,

jara woßebnje kwuziwanju wßerßkej Ryczi wohndate,

wot

Adama Gottlob Schiracha,

Duchomneho w Budyschinku.

Serbska centralna knihewnja w Budyšinku
2/8 1806 8

Nowy, swjeru pscheladany Sałozk.

w Budeschini,
sałozene wot B. G. Rosenkrantza.
1843.

[18/8 123]

Vorrede.

Der Herr Verleger dieses Büchleins bat mich schon vor 9 Jahren dieses erbauliche Gebetbuch, welches bei denen Deutschen so vielen Abgang gefunden, ins Wendische zu übersetzen. Ich that es, aber der Krieg hinderte ihn am Druck, daß es also jetzt allererst erscheinet. Und warum hätte ich seiner Bitte nicht sollen statt finden lassen? Denn ob wir gleich bereits mancherlei vorgeschriebene gute Gebete andächtiger Christen im Wendischen haben, so sind mir doch die Gebete nichts anders als mannigfaltige wohlriechende Blumen eines Garten, da einem diese, einem andern aber eine andere besser gefällt. Der seel. Herr M. Christian Weise ist auch in der christlichen Kirche fürlängst als ein frommer Dichter und Beter bekannt. Sonach finde ich nichts weiter zu erinnern, als daß seine eignen Lieder hier übersetzt erscheinen, außer einigen. Der Herr unser Gott lege doch auch auf dieses kleine Buch seinen Segen durch Christum!

Klein-Bautzen, den 5. Febr. 1769.

SLUB Wir führen Wissen. http://digital.slub-dresden.de/id475515609/6 Serbski institut Sorbisches Institut

We Jesußowym Meni!

I.

Zyrkwine Modlitwy kajž tejsch ranische a weczorne.

Wo

Sswjatu Nuternosz, ßo prawje k'Bohu modlicž.

Ps. 95, 6.

Pojcže, modlmy ßo, a klakmy a panmy delje psched tym Knjesom naschim Stworiczelom.

JEsu, ach! ja newjem schto,
Aby kak ja dyrbu proßycž:
Roswucž schak me Sstabeho
So moł Prostwu ktebi noßycž.
Sahor stwojim Duchom me
So bych prawje proßył teže;
So won me by kDžakej nucził,
Dyž ty me ßy proßycž wucził.

Ach! luby Bože a Kneže! ja ßam wot ßo newjem, schto ja proßycž dyrbu, kajž

kajž ßo salejži; Da nawucž schak ty me proßycž, so by moja Prostwa we Modlitwi a Sdychowanju sDžakowanjom tebi snajomna była: Nedaj mi jedyn łupy Hojłb bycž, kajž Ephraim, kiž na ßo nekedžbuje. Stwor pak wemni jenu čžistu Wutrobu; Daj mi teho Ducha teje Nady a teje Modlitwy, kiž by me sastupo[illegible] snewurjeknjenym Sdychowanjom. Pomhaj, so bych we Praudži ßo ktebi wołał, ßwjatej Ruzy, bes Njewa a Zwyfyla, posbjehował: tejsch ßo smoł a wučžistžił, a schitke ste Stutki wot twojeju Wočžow prejčž sčžinił, so by moja Modlitwa čžista była, a tebi spodobna, a ja po twojej Woli, we JEsom Krysta Meni ßo bych modlił. Daj, so bych horzu Nuternosz mjeł, a po mojich Myßlach, psches kotrež ton Satan moju kudu Duschu husto nemjernu sčžinicž, a wot tebe wotwjesz pytta, nekodžił. Moja Modlitwa pak, a moje

Sdy=

Sdychowanja, dyrbja kWopomnenju pschindz pschet tobu a tebi, a ja we Pomjatku kojzdy Czaß sakhowacz JEsom Krystußa, mojeho Sboznika a Wumoznika, Hamen.

Wutrobnje horza Modlitwa kBohu, temu nebjeskemu Wotzu sa nadne Wußłyschenje.

Njetk chzu ja moju Modlitwu we JEsußowym Meni sapoczecz, a moje Kolena ktemu Wotzu nascheho Knjesa JEsom Krysta sibowacz, a we tym Meni teho ßameho jeho lubeho Ssyna, kotryz mi tejsch wjeste Wnßłyschenje ßlubi, dyz ja we Wjeri moju Modlitwu na jeho drohu Saßłuzbu gruntuju, a tak praju: Sawjernje, sawjernje, ja praju wam, schtoz wy teho Wotza prossycz budzecze we mojim Meni, to budze won wam dacz; na to chzu ßo ja njetko shorzym Duchom kBohu modlicz. Tehodla

dla proschu ja da njetk tebe, moj lubi nebjeski Wotze, we JEsußowym Meni, sGrunta mojeje Wutroby, ty zył mi teho ßwjateho Duscha dacz, kiz by me nawucził, ßo prawje modlicz; poszel jeho kemni stwojeho nebeskeho Throna, a daj steje Woßokoszje te Mjedßłotke Roßy Krepki nebjeskjeho Troschta, na moju po Nadzi laczinu a srudnu Wutrobu, delje kapacz. Ach! Abba, luby Wotze! Ty ßy te mozne Sstowo, na kotrez ßo mi schitke nebjeske Durje wotewricz dyrbja. Ach! moj wutrohnje lubowany dobroczjiwy Wotze, tych prjenich krwaunych Krepkow, teho krwauneho Potu, teho bolosneho Czerpenja a horkeje Ssmerczje twojeho jeniczkeho narodzjeneho Ssyna mojeho Sboznika dla, wußłysch moju Modlitwu, srosem moje Wołanje, moj Kralo a moj Bozo! Ach! daj mi jow ßredza we Pscheszjehanju, Kschizu a Czerpenju two-

ju

ju ßwjernu a wutrobnu Wotzowsku Lubosz sjewicz. Abba, luby Wotze! tu stym ßylnym a moznym Sstowom, nadziju ja ßo, tebi twoju bojsku Wotznu Wutroba sranicz, a mam te wjeste Dowjerenje, so budzesch po twojej nadnej Wohli schitke moje Prostwy wußłyschecz, woßebni, dyz ja we tej poßljenej ßmertnej Schtundzi sa jene sbozne Wumozene proßycz budu. Hamen, we JEsußowym Meni, Hamen.

Modlitwa na Nedzjelu.

pschi Skhadzenju teho Sstonza.

Malach. 4, 2.

Wam, kiz ßo mojeho Mena bojecze, budze Sstonzo teje Praudoszje skhadzecz.

Najrenischi JEsu! ty wjerne Sstonzo teje Praudoszje, kiz ty stym Poladanjom twojeje newurjeknjeneje Rjanoszje te wuswoljene kscheszi-

jan

janske wjerjaze Dzjeczi Boze wokschewisch, a tam tych Wobydlerjow we nebjeskim Jerusalemi sweßelisch; ja proschu tebe wutrobnje, ty chzył we njetsischim Hubenstwi tejsch me kudeho Rjeschnika na tu tym ßwjatym nedzelskim Dnju sweßelicz; a dokelz to Sßłonzo saßo na Nebjeßach seskhadzało je, da seskhadłej tejsch ty snoweho we mojej Wutrobi, a roßwjetl moju saczmitu Wutrobu stym Wohenjom twojeje boiskeje Lubosszje. Wupal tu snuzkomnu Słosz mojich czjelnych Loschtow, so bych ja steje Nedzelje zadyn rjeschny Dzen neczinił, a Skutki teje helskeje Czjemnoszje njewobejschoł. Pschindz swutrobnej Mozu do mojeje Wutroby. Daj ßo temu Domu mojeje Wutroby, kajz temu Domu Zachäußa, Sbozje dostacz. Wobßyn a wobydl jon. Wodz me kschemu Dobremu, a daj mi, so bych ßo Rjechow ladał, a tehodla kojzdy Czaß twoju wulku a bojsku

sku Majestátu, twoj ßurowy Njew na tymi Rjechami, twoje horke Czerpenje a Wumreczje, twoj ßurowy Ssud na poßljenim Dnju, to Shubenje teje Sboznoszje, a tu helsku Martru we Wutrobi mjeł; so bych ja wobstajnje we mojimaj Wuschomaj ßłyschał te strasche Sstowo teho Rimanja, tych sazwyflowanych helskich Wopaljenzow: Ach bjeda! bjeda! bjeda nam wjecznje! a pschi Wopomnenju tajkich Rawabenjow nidy do zaneho Rjecha njeswolił, ale tausent mol radßje wumrjeł, hacz sWohlu tebe, mojeho lubeho Boha, jeno jeniczki mol rosnjewał, Hamen, moj Kneze JEsu, Hamen.

Na elske
Ranische Postrowenje
knaschemu
wot Ssmerczje horje stanjenemu Sboznikej.

2. Tim.

2. Tim. 2, 18.

Mjej we Pomjatku JEsom Krysta, kiž je horjestanył wot Morwych.

Bydž postrowjeny, moj najlubschi JEsu! o ty Fjerschta teho žiwenja, a jeniczke Weßelje mojeje Wutroby, kiž ty niz jeno shegen Mozy swulkim Dobyczom wot Ssmerczje stanył, ale tejsch te Horjestanenje a te Žiwenje ßam ßy; sposchcž mi twojeho ßwjateho Ducha, so bych ja na tajke twoje Horjestanenje, kiž połne Dobycza jej koižDy Czaß spominał, tejsch tu te Ranje, dzejž ja we twojim Meni, moj JEsu stanył ßym, tehoßameho ßo wutrobnje troschtował, jene Horjestanenje tych Morwych ßylnje wjerił, a po dokonjanym poßljenim ßmjertnym Spanju, na weßełym Ranju teho poßljenjeho Dnja jedyn sbožny Dzen teho Horjestanenja dzerżał, a stobu, moj nebjeski Nawoženja, ktemu Kwaßu teho

ho Jehnecza łoßkajo bych nuz schoł, Hamen.

Wutrobne Sdychowanje, dyż ßo jedyn Nedzjelu rano Drastu wobljeka.

Es. 61, 10.

Ja ßo weßelu we tym Knjesu, a moja Duscha ßo sraduje we mojim Bohu; pschetoż won je me wobljek sDrastu teho Sboża, a se Ssuknju teje Praudoszje me wodżjeł.

Ach moj Bożo! dokelż ja dżenß na tu ßwjatu Nedżjelu moje sachodne Cżjeło sjenej cżistej Drastu wobljekam, da sposchcż mi twojeho ßwjateho Ducha Radu, so bych ja tejsch moju neßmjertnu Duschu sduchomnymi Poczinkami wobljek, a tajke moje Wobleczenje wuczistził a smoł we tej Krwi teho Jehnecza. O kak sweßeli ßo to Snuzkomne mojeje Wutroby, so na tym dżenßnischim Dnju moj nebjeski Nawożenja we tak kraßnej Drastzi (me-

(menuizy we Bozim Sslowi, a we ßwjatych Sakramentach) ßo wottemnje, jako ßwojeje Newjesty chze widzicz dacz. Ach moj JEsu, tajka twoja Drasta, kotraz luta Myrrha, Aloe a Kezia je, je mojeje Duschje Weßelje a Radosz. Moj najlubschi Schazo mojeje Duschje, dyz ja jeno ßo twojeje Drasty Wobruba dotknu, da budu ja na mojej Duschi wustrowjeny; da je mi pomhane; da ßym ja swjeßeljeny jow czaßnje a tam wjeczjnje, Hamen.

Schjedna

Ranischa Modlitwa.

Me pozonuj Boh ton Wotz, kiz me na dziwne Waschnje kjenemu rosomnemu Czlowekej stworił, wotzowszy seziwił, a hacz dotal moznje schuzował je.

Me pozonuj Boh, ton Ssyn, kiz me kudeho, shu-

shubjeneho a saklateho Czlowe-ka wot schitkich Rjechow, wot teje Mozy teho Czerta, Helje a wjeczneje Ssmerczje psches ßwoju Rozowuczerwjenu Krej tak droho wukupił je.

Me pozonuj Boh ton ßwja-ty Duch, kiz me ktemu Gmen-stwu kscheszijanskeje Zyrkwje powołał je, a hjeschczen psche-zo roßwjeczi, a we prawej Wje-ri sdzerzi.

Ach ty ßwjata, woßoko-kwaljena Trojiza! zonuj me jow czaßnje a tam wjeczinje, Hamen.

Ranischa Modlitwa
Na Redzelu.

Ps. 63, 1.

Bozo ty ßy moj Boh, rano wo-tzuczu ja ktebi.

O ty wjeczny, tzijeniczki Bozo, ja dzakuju ßo te-bi sGrunta mojeje Wutroby, so

so ty po twojej wulkej Ssmjelnoszi ton saindzeny Tydzen mi ßy pomhał pschewinycz, so ßy we sajndzenej Nozy me pschedewschjem Nesbożom na Cjzjeli a na Duschi, psches twojich ßwjatych Jandzelow wobarnowacz, a tu ton ßwjaty Ssabbat a Dzen teho Wotpoczinka, jako jene Predywoptanje teho wjeczneho Wotpoczinka snoweho mi ziwemu a czerstwemu doczakacz dał; na kotrymz Dnju ja wot mojeho Dzjeła wotpoczowacz, te rjane a kraßne Boże Ssłużby wopyttacz, a tebi, ty wulki Bożo Zebaoth, ßłużicz dyrbju. Ach moj Bożo, Bożo Wotze, Bożo Ssyno, a Bożo ßwjaty Ducho, daj, so by moja Bohabojosz Heichlerstwo njebyło, alje wemni Wutroba, Crt, schitke Ziwy a Krepki teje Krwje romadzje stupiłe, tebi wutrobnje ßłużicz. Daj, sa bych ja tebi ßłużił we Sswjatoszi, a ßo njeskasył we

Skut=

Skutkach teje Czjemnoszje. Swarnuj me dzenß ton ßwjaty Dzen psched Rjechami a schitkim Slym. Sposchcz mi twoju bojsku Nadu, so bych tu Nedzjelu po twojim Wustajenju a dobrym Spodobanju, kPoljepschowanju mojeho rjeschneho Zivenja, swutrobnej Nutyrnosczju woßozy ßweczil, schitke moje Stawy wot ßwjetnych Staroszjow, slych Loschtow a Zadanja wotwobroczil, a tak tebi kKwalbi a kCzeszi zylje woprowal. Ach! sahor a pschisporej wemni pschjes Modlenje, tu sboznych czinjazu Wjeru, so bych ja we mojim Kscheszijanstwi poßylnjeny byl, a, ani kLjewizy, ani kPrawizy wot teho Pucza teho Sboza njewotstupil. Ach ty najßwjetczischa Trojiza, nedaj mi ton dzenßnischi Dzen jeno ßwjaty sapoczecz, alje tesch ßwjaty saßo dokonjecz, Hamen.

Nedzelski Ranschi Kyrlisch.

HErr, der du Gnad und Hülf verleihst ꝛc.

Loß: Wotze nasch, kiz ßy we Nebjeß ꝛc.

1.

O Knezje nadny pomozny, kiz Wotz Ssyn a Duch ßwjaty ßy; Ty najßwjetczischa Trojiza, ach ßmjel ßo twojho Kscheszjanstwa. O Knezje, ßwjerny Bozo, ty, Smjel nadnami ßo we Nusy.

2. Nas Bozo nadnje pscheschonuj, po Rjechach snami njehandluj, na twoju Smjelnosz spominaj, nam nasche Rjechi wodawaj, Czesz, Kubło, Czjeło, a Duschu, nam sderz a swarnuj psched Schkodu.

3. My proßmy tcze sWutrobu, psches Krystußowu Saßłuzbu, psches jeho Narod, Czerpenje, psches Rany, Kschiz, a Wumreczje, a kraßne Hohrjestawanje, pomhaj, a ßmjel ßo nad nami.

4. Sposchcz, so ßo Swjatosz pschispori, pschi prawej Wjeri we Sstowi, Mtodosz pschi Hohrjeczeneju, ßo sadzerz po twojim Wuczenju, njech sHanibu czi wobsteja kiz, ßo twem' Sstowu pscheczjewja.

5. Tu-

5. Tu ßwjetnu Woschnosz we Hamtczi, wedz kscheji spraunej Sswjernoszi, a tejsch to Knejstwo pola nas, zyl zonowacz a schuzowacz. Daj dobry Mjer a Knjezenje, Mor, Wojnu, Drohotu precz smi.

6. Schjem kotsiz wulkej Nusy tsja, ßej ßami radzicz nemoza, sjew ßo psches twoju Dobrotu, stej twojej nadnej Pomozu. Tym Wobczezznoszjam wobaraj, tym Srudnym Troscht, a Nadu daj.

7. O Kryschcze, Ssyno Bozi ty, nasch nadny Stol we Nebju ßy. O JEsu Boze Jehnjatko, tych rjeschnych Ludzi Sboznikо, ßmjel ßo, ßtysch nasche Proschenje, Ssmjel ßo, sposchcz Mjer a Ziwenje.

Modlitwa kSbudzenju, dyz jedyn Kemschi hicz ze.

Ps. 84, 2. 3.

Kak lubosne ßu twoje Wobydlenja, Kneze Zebaoth; moja Duscha zada ßebi, a jej ßo chze tych Knjesowych Pschitwarkow, moje Cjzjeło a Duscha ßweßeli ßo we tym ziwym Bohsy.

Stan, moja Duscha! sbudz ßo! pschihottuj ßo kNu-

tyrnoszi! Twoj JEsus dawa tebje psches te Słony do Bożeho Domu wołacz. Ty dyrbisch pschindz k Bożemu Tempelej, dzejz jeho Mena Wopomnenje stajene, a te sbożnych czinjaze Sstowo Boze cziste a prawe prjedowane budze. Ty dyrbisch tam hicz, dzejz twoja, wot Rjechow, zylje mucżna Wutroba Troscht a Wokschewenje namaka; dzejz ty ßo teje newurjeknjeneje Dobroty a wjeczneho Pscheczelstwa twojeho Sbożnika nadzjecz możesch, pschetoz jeho Dobrota dze tak daloko jako Nebjeßa du, a jeho Wjernosz tak woßoko hacz Mroczelje. Ach! da łoskaj tehodla moju Duscha. Sstuż temu Knjesej s Weßelom; a pschikhadzej psched jeho Wobleczo se Sradowanjom, Sajndz do jeho Rotow s Dzakom, do jeho Pschitwarkow s Kwalenjom. Posbjehaj teho Knjesa twojeho Boha! Modl ßo kjeho Podnoschkej, pschetoz won je ßwjaty. O ty ßwjata

Tro=

Trojiza! sbudź me wot teho twerdeho rjeschneho Spanja, a nuj njetk moju slu a rjeschnu Wutrobu, so bych ja spokutnym a rosbitym Duchom psched tebe stupił. Poszel twoje Sswjetło, a twoju Praudu, so byschtej me pschewodziłej a pschiwedłej na twoju ßwjata Horu, a do twojeho Wobydlenja; so bych ja pschistupił k Božemu Wołtarju, ktemu Bohu, kotryž moja Weßełosza moja Radosz je. Hamen.

Wutrobna Modlitwa,

pschi Nuzstupenju do Zyrkwje.

Ten Knjes swarnuj moj Nuzkhod a Wohnkhod, wot njetk hacz do Wjeczznozje!

Psalm 26, 8.

Knjeże, ja lubuju Wobydlenje twojeho Doma, a to Mjesto, dzejż twoja Czesz bydli.

Ach! so by Boh chzył, so bych ja jow sawostał moje Ziwedny, te rjane Boże Sbłużby wo-

woladacz, a jeho Tempel kojzdy Dzen wopyttacz; pschjetoz jow niczo druhe nej, hacz Bozi Dom. Jow chzu ja moju Wutrobu wußypacz, pschjed mojim Bohom. Jow je dobro bydlicz. Jow ßu te nebjeske Rota. Jow ßu czi ßweczi Jandzeljo. Jow bydli ta woßoko kwaljena ßwjata Trojiza. O sbozny Lud! kiz we prawej Wjeri a Nuternoszi do tu teho lubosneho a najßweczischjeho Wobydlenja nuz dze, na kotrymz nasch JEsus, ton najlubosnischi bes czlowskimi Dzjeczimi kwoschemu Mjeschnikej postajeny je, kiz nam jara pscheczelnje se ßwojim stroschtnym Zoßom pschiwola: Pojcze ßem kemni schizy. Pojcze ßem wy kudzi Rjeschnizy! Pojcze ßem wy sprozni a wobczezeni. Pojcze ßem wy, wot wascheho czeschkeho Brjemenja tych Rjechow podtloczene Duschje! Pojcze, ja chzu was wokschewicz. Ach moj Najdobroczinischi JEsu! laj,

ja

ja pschindu ktebi. Knezje daj mi wotpoczowacz we twojich lobokich krwaunych Ranach. Troschtuj moju srudnu Wutrobu. Sahoj moje rosbite Sswjedomnje, a daj mi sa moju srudnu Duschu Mjer, Troscht a Weßełosz namakacz. O kak lubosne, kak troschtne je mi twoje drohe JEsus-Meno, kotrez Duschu sweßeli, a jenu na poł mordwu Wutrobu saßo wokschewi. Ja proschu tebe wutrobnje, najlubschi JEsu, ty chzył mi njetk jedyn wjeßeły Pschistup ktwojemu nebjeskjemu Wotzej pschihottowacz, so bych ja dzenßa, pschjes Moz teho ßwjateho Ducha, tebi kßłotkemu Wonenju, jedyn spodobny, a twojeje woßokeje Majestáty dostojny dzakomny a kwalobny Wopor pschinjesz moł. Hamen.

Krotka

Weßeła Modlitwa

po tem Wuspjewanju:

Czesz bydz Bohu we tej Woßokoszi.

Ps.

Ps. 147. Ps. 148, 5.

Ja chzu to Mjeno teho Knjesa kwalicz.

Oty Czeszje dostojny nebjeßki. Kralo. Twoja Moz a Ssylnosz je knewurjeknenju. Twoje Kralestwo je jene wjeczne a nesachodne Kralestwo. Ach kak pschemjernje wulka je twoja Kraßnosz! Ty ßy dostojny bracz Czesz a Kwalbu a Moz. Wono je prawje, a my ßmy winojczi kCzeszi twojeje Bozeje Majestäty spjewacz, a twoju ßwjate a troschtne Meno sewschej Mozu posbjehowacz; woßebje na tu tym ßwjatym Mjestzi, kotrez je wot twojeje wulkeje Kraßnoszje na jene potajne Waschnje napelnjene. Teho scheho dla chzu tejsch ja stej kscheszijanskej Zyrkwju spolnym Ertom a sweßelym Loßom twoju Kwalbu pomhacz pschipowedacz. Ton ßamy Dzen dyrbi mi jedyn Dzen teho Kwalenja bycz, nad kotrymz ja teho Scheho-

moz-

homozneho kwalicz a posbjehowacz budu. Ja chzu ßo tudy we tu tej Gmejni tebi, moj Bozo, sjaunje a wutrobnje dzakowacz, a wot twojej Nady tak dołho spjewacz, hacz ja potom junu ktym nebjeßkim Ssyłam, a ktemu nebjeßkemu Jerusalemej pschindu; dzejz nawschich Haßach to Halleluja spjewane budze. Tam chzu ja stej wulkej Huffu tebi, ty schehomozny nebjeski Kralo, wjeczinje Kwalbu spjewacz, Hamen.

Czi woßebne

Zyrkwine Modlitwy

Na Nedzelu,

ktej

najßweczischej Trojizi.

Sswjaty, ßwjaty, ßwjaty je Boh, ton Knes Zebaoth. Schitke Kraje ßu twojeje Czeszje połne.
Jes. 3, 9.

I.

Bohu Wotzewi.

1. Jan. 5, 14. 15.

To je ta Nadzija, kotruz my knje-

knjemu mamy, jeli so wo njeschto proßymy, po jeho Woli, so won nas wußłyschi.

O Bożo Jsraelski; Ty Stworiczelo Nebjeßow a Semje! Ja hubena Waczka, posbjehuju dżenßa po twojej Bożej Pschikasni ßwojej Woczi kWoßokoszi. Ja panu twojej Majesteczi kNohomaj, a proschu tebe we Meni twojeho najlubscheho Ssyna, Jesom, Krysta, mojeho Sbożnika, ty chzył na tej dżenßnischej Nedżeli, stwojej wotzowskej Sswjernoszju pola me bycz; a mi twojeho ßwjateho Ducha sposchczicz: so bych tu ton ßwjaty Dżen slutymi nebjeskimi duchomnymi Myßlemi, ßwjatymi Sstowami a Skutkami kmojemu wjeczznemu Sbożu sapoczał a dokonjał, pschetoż ja mam ßwoje jeniczke Spodobanje a Weßelje nad tebi, pola tebe ßameho namakam ja wutrobne Wokschewenje sa moju lacznu Duschu, pola Tebe je to ziwe Zorło knamakanju. Ach! moj

Bożo,

Bożo, a moj Wotze, wottewr mi ton Rosom, so bych ja to ßwjate Pißmo srosemił, a na schelakej bojskej Wuczbi ßo wobohacził, we mojim Kscheszijanstwi derje natwarjeny, wewschitkim Spyttowanju wot Rjecha, Ssmerzje Czerta, Helje wobronjeny, a we mojim poßljenim Skonczenju stym ßamym troschtowany był, a potom do nebeskeho Tempela ktemu wulkemu Sswjetłu scheje Weßełoszje teho noweho Jerusalema, sbożnje sajncz moł, Hamen.

II.

kBohu Syneji

Ebr. 5, 14. 16.

Dokelz my tehodla tajkeho wulkeho Woscheho = Mjeschnika mamy, Jesußa, teho Ssyna Bożeho, da pschistupmy skrobłoszju ktemu Stołu teje Nady, so bychmy Ssmjelnosz dostali, a Nadn namakali.

O ty lubosny a wutrobnje reczazy Wuczerjo, Jesom

som Kryschcze! kiž ty sKlina twojeho nebjeßkeho Wotza to ßłotke Evangelion pschinjes ßy; kiž ty prajisch: budželi schtu moje Słowo dzerżecz, ton njebudže Ssmercžje widzicz wjecznje. Ja tcze sGrunta mojeje Wutroby proschu; ty chzył me hubjeneho, a sRjechami wopanzaneho Czlowekа stwojej drohej a czerwenej Krwju wobkrepicz: So by ßo to Ssymjo twojeho Bożeho Ssłowa we mojej Wutrobi pschijało, a so bych te ßwjate Sakramenty teho noweho Sakonja, (kiž ßu mi a schitkim, pomozne Wjezy teho wjeczneho Sboża,) kPoßylnenju mojeje Wjery, a kWobtwerdżenju mojeje Sbożnoszje ßwjeru wużiwał. Bydž mi kPomozy stwojim ßwjatym Duchom, so bych ßo we tej evangeliskej rożowej Sarodżi, (kiž je wobdata slutymi Czernemi teje Załoszje a Hubenoszje) selenił, a derje rosłł: So bych ßo szyłej Wutrobu na Boże Ssłowo

a

a Sslubenja spuschczał, temu ßamemu ßo weßelje we Ssmerczi dowjeril, to ßlubene Herbstwo psches tebe dostał, a na tajke Waschnje tu Ssmercz do Wjecznoszje newidził, twojeje krwawneje a horkeje Ssmerczje dla, Hamen.

III.

k'Bohu ßw. Duchej.

1. Kor. 3.

Newjesze, so wy Bozi Tempel sze, a ton Duch Bozi we was bydli?

O ty kraßna Moz teho Ziwenja, Bozo ßwjaty Ducho, pschihottuj ton Tempel mojeje Wutroby ktwojemu ßwjatemu Wobydlenju, a napeln me slubosnym Troschtom, a stym derje wonjazym nebjeßkim Wyruchom horzeje Nuternoszje: so by ßo mi nochzyło tych sachodnych Loschtow teho Sswjeta: Sahoj moje Rany, a wuczisz moju neczistu Wutrobu wot schitkich

kich tych Rjechow, kiž moža me wot Božeje Sstužby wotdžeržecž. Wobaraj Czertej a jeho satamanym Pomoznikam so bych we mojej Nuternoszi sadžjewany njebył. Alje so bych moł dzenßa sWeßełoszju ton zyły Dzen po Božich Kasnjach kodžicž, a moje Sswjedomnje wot ßampaschnych Rjechow cziste sdžeržecž. Ach daj twojemu Sswjetłu wemni skhadžecž, a wobnow twoju ßłotku Lubosz we mojej Wutrobi. Płodž ty žiwy Troscht we mojej Wutrobi, a sdžerž me nad mojim Knesu Jesußu a Sbožniku wobstajnje. Daj so bych jedyn wobstajny Evangeliski Kscheszijan był. Njech tu ton Ssabbath prawje ßweczu, a ßo kojždu Schtundu a Wokomiknenje kweßełemu Wotsalczenenju steje Sachodnoszje hottowy dzerzu. Saczjer smojeje Wutroby schitku Czjemnosz teje Neßwjatoszje, so bych tu ton ßwjaty Dzen tebi kCzeszi ßwecził, moje

Zi=

Ziwenje poljepschował, a twoje duchomne Zonowanje dostał: Hacz ja wot tebe pschjes ton loboki a cjjemny Doł teje Ssmerczje, do teho wossokeho, najßweczjischeho njebjeßkjeho Ziona pschiwedzeny, a ktemu wulkemu Ssabbatej teho wjeczneho Ziwenja dowedzeny pschindu. Hamen.

Modlitwa
do Prjedowanja
kspjewanju
Predy hacz Prjedar na Kljetku dze.

kHeb. 4.

Ziwe je Boze Sstowo a mozne, a wotrische dyzli zadyn na wobimaj Bokomaj wotry Mecz, a pschedrje ßo, hacz ßo rosdzjelitaj Duscha a Duch.

Schehomozny Zebaoth, kiz ty njetko swelje tausent Jandzelemi we tu tej kscheszijanskej Sromadzisni ßwjeru na moju Nuternosz kedzbujesch.

jesch. Ja tebe swulkej Pokornoszju proschu, ty chzył me pschjes twojeho ßw. Ducha mozne Ssobudźjewanje, k Nuternoszi pschinjesz, a njetk na twoje Ssłowo spomnicz: Swjecznej Nadu chzu ßo ja na tebi ßmjelicz. Dokelż da twoja Nada a Ssmilnosz nidy żaneho Konza nima, da njech taßama tejsch na tu tym ßwjatym Mjestzi pola me je, so bych sprawej wutrobnej horjazej Nuternoszju na twoje ßwjate Ssłowo poßłuchał. Wottewr mi moju Wutrobu, so bych ja schitke moje Myßlje na Boze Ssłowo, kotrez mi njetko twoj Wotroczk prjedowacz budże, stajił, tak so bych tudy wtym Czaßu teje Nady, wobroczeny, troschtowany, poßylnjeny; a tam we tej Nebjeskej Zyrkwi, kotraz dobyła, steho ßłotkeho żorła teho żiwenja wjecznje wokschewjeny był. Hamen.

Mod=

Modlitwa
po Prjedowanju.

Luk. 11.

Sbožni ßu czi, kiž Boże Słowo ßłyscha, a je sakhowaju.

Bohu bydž wjeczny Dżak a Kwalba data, so pak ßym saßo sBożeho Sstowa tak wutrobne a troschtne Roswuczenja dostał. O kajki bje to kraßny, Schaz! O kajki je to drohi Pschikład, skotrymž moja Wutroba napelnjena je! Ach, ty ßłotki Jesuße! saczischž twoje ßłotke Evangelion łoboko do mojeje Wutroby, a sasyglui je stym ßwjatym Duchom: so bych ja wjecznje twoju Sstotkosz we mojej Wutrobi, woptacž a saczucž moł, Hamen.

Druha Modlitwa
po Prjedowanju,

Jana 5, 24.

Schtuž moje Słowo ßłyschi, a wjeri temu, kiž me poßłał je, ton ma to wjeczne Žiwenje.

Najßłotsi Jesußo, twoja ßłotka Wudźba a troschtne Schpruchi, kotreź Ty mi wetu tym Prjedowanju sBożeho, kajź Mjed ßłotkeho Sßłowa ßy saßo prjotk nesz dał, sweßelja me wutrobnje, pschetoż ja możu ton horki Żołdź a Powon mojeho Hubenstwa snim jara woßebnje ßłotki sczinicz. Ja nidźe wjazy Sßłotkoszje a Mozy nenamakam, hacz wBożim Pißmi, a pola tebe, moj Jesußo: pschetoż wot twojeho ßwjateho Cźjeła bjeża Rjeki teho Ziwenja swulkimi Żołmami. Stwojich wottewrjenych Ziwow, a łobokich Ranow żorli ßo tajki kraßny Balsam teho Ziwenja, kiż może me wtym hubenym Ziwenju moznje wokschewicz. Ty poßylnisch moju Wutrobu moznje. Ja mam ßwoje najwetsche wutrobne Weßelje nad tebi. Moj Duch sweßeli ßo Boha mojeho Sbożnika. Ty podawasch mi tajki snuzkomny a kraßny Troscht, so

możu

mozu ſtym wjeßełym Japoſchtołom Pawołom ſchitku Bojoſz ſazpicz, a ſnowho ſawołacz: Ja ßym napowjeny ſTroſchtom wewſchitkej mojej Styßknoſzi. Ty moj Sbozniko, kiz me jeniczzy ſbozneho czinisch, wokſchewisch moju Duſchu tak jara, ſo huzom tu na Sswjeczi jene Predywoptanje tamneje nebjeßkeje Weßełoſzje ſaczuju. Twoj Loß a twoje Sbłowa ßu ßłotke a luboſne. O ty rjana a luboſna Roza we Doli, kak renje budzeſch Ty me we ßwojim Czaßu ſrjanymi Rozowymi Wjenzami we Bozej Paradiß-Sarodzi wupyſchicz a wokſchewicz! kak budzeſch ty tam moju Duſchu ſe ßłotkim nebjeßkim Troſchtom po Laczznoſzi napowicz! kak renje budzeſch mi pſches te Rawalnoſzje teho Hubenſtwa a Styßknoſzje pomhacz, ſo kBrohej, to je, kwjeczznej Sbozznoſzi, pſchindu. Skajkej Kraßnoſzju, a Jandzelſkej Pychu budu ja pſched Bozim

Thronom stejo ßo hordzicz, dyz ja do teje, na jenu wjecznu Skalu salozenu Zyrkwje w Nebeßach, a ktej wulkej Majestätczi Bozej pschindz budu. Taßama Zyrkwiczka je schak wot luteho Sloteho, a nebeskich Kamenjow natwarjena. O kak budu ßo ja tam ßwjeczicz kajz to jaßne Sslonczko, a kajz te Viesdy stajnje a wjeczjnje! Wjeczne Weßelje, budze wosche mojeje Lowy, Weßelje a Radosz budze me wopschijecz, Bolosz a Sdychowanja budza daloko wottemnje, Hamen.

Ta
do jenje Modlitwy wobroczena
Litanija,
Pschi gmejn krajnych Rusach kspjewanju:
Sa
Sbozje a Pschibywanje teho zlyho Kscheszijanstwa.

Knezje Bozo, Wotze we Nebjeßach! Knezje Bo-

zo

žo, Ssyno, teho Sswjeta Wumožniko! Knežje Božo, ßwjaty Ducho! Ssmjel ßo nadnami. Pschjedewschitkimi Rjechami; Pschjedewschitkim Błudom; Pschjedewschitkim Słem; psched czertwoskim Jebanjom a Ljesnoszju; Psched słej nahłej Ssmerczu; Pschjed Morom a Drohotu; Pschjed Wojnu a Krejrosleczom; Pschjed Sbježkom a Nejednotu; Psched Krupami a Newedrom, a pschjed wjecznej Ssmerczu; Swarnuj nas luby, Knežje Božo! Psches twoje ßwjate Narodženje; Psches twoje ßmertne Bjedženje, a krwawne Počenje. Psches twoj Kschiž a Ssmjercž Psches twoje ßwjate Hohrjestaczje a do Nebjes Stpieczje; Wewschitkej naschej Nusy; a we tej Schtuudži nascheje Ssmerczje; Na poßlenim Ssudži; pomhaj nam ty ßwjerny Božo! My proßymy tebe tejsch sWutrobu, ty chzył twoju

kscheš-

kscheszijansku Zyrkej we sbożnem Sstowi, a twojich Wotroczkow we ßwjatem Ziwenju sdzerżecz. Schitkim błudnym Wudżbam a Pohorschenjam wobaracz. Schitkich błudnych a sawedżenych na prawy Pucz saßo pschiwesz. Teho Satana pod nasche Nohi teptacz Sswjernych Dżjełaczerjow do twojich Znjow poßłacz. Twojeho Ducha a Moz ktemu Sstowu dacz. Schitkim Srudnym pomhacz, a jich troschtowacz. Naschemu Kejżorej, Kralej a Woschnoszi Mjer a Jednotu dacz. Naschu Schulu a Gemejnu pożonowacz. Schitkim, kotsiż ßu wNusy a wStrachoszi ßo sPomzu sjewicz. Schitkim Ssamymdruhim a Czjeschnym weßyły Płod a Pschibywanje dacz. Schitkich Dżjeczi a Khorych ladacz, a pytacz Schitkim bjes Winy Jatym wohn pomhacz Schitke Wudowy a Ssyroty sastupicz

picz a wobstaracz. Rawschitkimi Czlowekami ßo ßmjelicz. Naschim Nepscheczelam, Pscheszeharjam a Saniczerjam wodacz a jich wobroczicz. Te Płody na Pohlu dacz a wobarnowacz. A naschu Prostwu nadnje wußłyschecz. Wußłysch nas luby Knezje Bozo! O Jesom Kryscheze, Ssyno Bozi, prosch sa nas pola twojeho nebjeskeho Wotza. O ty Jehnjo Boze, kotrez teho Sswjeta Rjechi neßesch, ßmjel ßo nadnami :,: :,:

Bozo Wotze bydz nam nadny, Jesom Kryschczje bydz nam nadny, a wobarnuj nas na Czjeli a na Duschi, tu czaßnje a tam wjecznje, Hamen.

Wutrobna

Djakowna Modlitwa,

dyz jedyn wottemschi, aby

ßBoze-

sBożeho Doma dże. Kajž tejsch Nedżelu popołnju.

Ps. 111.

Ja dżakuju ßo temu Knesej szyłej Wutrobu, w Radżi tych Fromnych, a we tej Sromadżisni.

Ach moj Bożo, ja ßo tebi sewschitkimi mojimi Mozami dżakuju, so ßy mi twojeho ßwjateho Ducha Pomoz sposchcził, tu dżenßnischu Bożu Sstłużbu dokonjecz. Ja mam tu wutrobnu a dżjeczazu Nadżiju ktebi, moj nebjeßki Wotze, so budżesch moj ßnadny Wopor ßebi dacz spodobacz, kiž je ßo wopokasał pschjes Modlenje, Lasowanje, Spjewanje a Poßłuchanje na twoje Sstłowo. Predy hacz ja pak wot tu teho ßwjateho Mjesta du, poruczu ja tebi moje Cżjeło a Duschu, a tu zyłu kscheszijanska Gmejnu, do twojej wotzowskej schehomoznej Rukow. Woßebnje pak naschich ßwjernych Duchomnych a Spowednych

Wot=

Wotzow. Smi, ty nebjeßki Biskopje naschich Duschow, tych ßamym do twojeho mozneho Schuza. Kronuj jich swelje Zonowanjom a kraßnymi Darami, so bychu na tu prawu Wuczbu teho wjesteho prophecżinskeho Sslowa kedżbowali, a ßo we Sjewenju teje Wjernoszje ryczerszy wopokasali. So bychu tym Rjeschnikam, kiż ßu ßampaschnje we Rjechach, Pokutu, tym pak, kiż ßu rosrudżeni, to ßłotke Evangelion tak kWutrobi położili, so bychmy bohaty Troscht steho dostali. Ach! Moj Jesu, zeschli Kschiż a Załosz namnje poßłacż, dyrbjeli Pschesżeharjo sa mojim Żiwenjom stacż, dyrbjała ta helska Czroda namne ßadżecż: da pomhaj mi stwojej Bożej Nadu so bych pschi tej junu posnatej Wjernoszi teho ßwjateho Evangeliona hacż do Ssmerczje wobstajnje sawostał; a ton Konz teje Wjery, menujzy

zy, to wjeczne Weßelje, a Sboznosz na to dostał, Hamen.

Weczorna Modliwa na Nedzelu.

Ps. 141, 2.

Njech moja Modlitwa psched tobu wobsteji, jako kadżazy Wopor, Posbjehowanje mojeju Rukow, jako weczorny Wopor.

Tebi, wulkemu a na Dżiwach bohatemu Bohu, kotrehoż Dobrota newurjeknenje wulka je, a wjeczinje traje, dżakuju ja ßo sGrunta mojeje Wutroby, so ty tu sajndżenu Nedżelu psches twojich ßwjatych Jandżelow a Wajchtarjow scho Nesbożje, kotrez ßo mi psches te poletschene Ssytschje teho Czerta a jeho Towarschow stacz możesche, wttemne, jako wot jenej hubenej nedostojnej Wacżki, we Nadżi wot wobrocził ßy.

Ach!

Ach! moj Jesu, njech ta tajka twoja Nada tejsch tu pschichodnu Noz pola me nepschestanje. Njech Schitko to, schtoz ja dzenßa pscheczjwo tebi a twojej ßwjatej Wohli wobejschoł ßym, we tym krwawnym Morju twojeje najßweczjscheje Saßłużby ponurjene, sabyte, a wodate je. Nejßym ja njedzen dzenßa tak husto na tebe spominał, wot tebe snajweczej Pokornoszju reczał, aby kedzbliwje psched tobu kodził, kajz je ßo twojeje woßokeje Schudzomnoszje, a mojeho nedzelskeho kscheszijanskeho Salejzenja dla stacz dyrbjało, da mjej smojej dzjeczazej Sßłaboszju Ssobuczerpenje. Ach njech schak tu Noz na niczo druhe nespominam, hacz jeno na tebe mojeho najlubscheho wutrobneho Duschje Pscheczela a Schaza.

Bydz mojeje Duschje najsboznischi Wobydler, a nepschindz nidy smojeje Wutroby. Moj Jesußo, njech

ßo

ßo mi twoje ßłotke Jesus Meno, dyż ßo mojej Wocżji sanknjetej, we ßłotkim Sßoni sjewi, a njech ßo tejsch we Spanju na tebi wutrobnje sraduju, dokelż ßej beß tebe nitscho nezadam. Wot tebe chzu ßo dacż menowacż, a ktebi chzu ßo ja posnascż. Tebi zu ja żiwy bycż a wumrecż. Tebi kCzeszi chzu ja spacż a wachowacż. Stobu chzu ja jutsje Rano po Bożej Wohli, saßo stanycż. Haj stobu chzu ja junu kwjecżnej Kraßnoszi nuz sajndż. Tebi bydż Czesz do Wjecżnoszje. Nato chzu ßo da troschtnje do twojeho ßłotkeho Klina położicż, a schitku Starosz sady ßo czißnycż, ty budżesch schitko derje wuwjesz, Hamen, we twojim kraßnym Meni, Hamen.

Nedżelski

Weczorny Kyrlisch.

Loß: Nebydż sparna, moja Duscha.

1. Rjet-

1.

Njetko ja moj Jesu spjewam,
Ton moj Kyrklischk nedzelski,
Ja njetk ktwojej Czeszi dzjewam
Dzak a Kwalbu nuternje,
So je Duscha dostała
Wodu teho Zivenja.
SBoz'ho Sstowa Wokschewenje,
A tejsch sbozne Wupyschenje.

2.

Ty ßy mojej Duschje Zadosz
Tudy we tej Pustzini:
We tej Srudzbi moja Radosz
Twoje Stowo da tejsch mi
Sswjeto, Zivenje, a Moz,
Moze bycz Dzen aby Noz.
Czjeto sDuschu tebi dawam
Stobu saßo strowy stawam.

3.

Tebi poruczu ja njetko,
Duschu sCzjełom romadzje.
Derje ßo mi radzi schitko,
Ssymli w=twojim Schuzewi.
Wobarnuj moj zyły Dom,
Psched Wohnjom a psched Czertom!
Pschimni bydz ta ßwjata Wacha
Jandzelow, so spju bes Stracha.

4.

Twoje ßwjate krwawne Rany,
Njech ßu moje Poßleschczo!
Wemni bydl ty namakany

Moj

Moj najlubschi Jesußko!
A tejsch junu wottewr mi
Durje wtwojim Kralestwi.
Wumozeny sHorja budu
Sromadzeny ktwojem Ludu.

Ranischa Modlitwa na Pondzelu.

1. kThess. 5, v. 17. 18.

Modlcze ßo bes Pschestacza. Sawscho bydzcze dzakomni, pschetoz to ja Boza Wohla we Krystußu Jesußu na was.

Sswjerny Bozo, wußłysch tu moju ranschu Modlitwu, a njech we njetkzischej Schtundzi teho Ranja twoja Nada skhadza we mojej Wutrobi. Mojej Hubi a moja Duscha ßo sradujetej, a spjewatej tebi Kwalbu, ty Sswjaty we Jsraelu, so ty psches twojich ßwjatych Jandzelow me we tej sajndzenej cziemnej Nozy, pschjed tym strachoszjwym Nadbjehanjom teho Czerta tak moznje wobarnował, a staj-

stajkim lubosnym Ranjom twojeho Troschta sweßelił ßy. O kak wulzy jara sraduje ßo moja Duscha, so ja to Sswjetło teho dzenßnischeho Dnja saßo strowy woladał ßym. Mrokota a Czjemnosz bjeschtej me pschikryłaj, ale ty, moj Bożo, ßy moju Czjemnosz ßwjetłu sczinił. Teje Nozy Strach bjesche me nadpanył, ale ty ßwjerny Jsraelski Wajchtarjo ßy me swarnował, so ßo nejßym nastrożał. Ty, moj Bożo, ßy me sdzerżał. Ty ßy mi spomożił, so ßym we Mjeri a sPokojom spacz, a saßo wottuczicz moł. Njetk chzu ßo tejsch, Moj Bożo hin dalje dzenßa ton Dzen twojemu Schuzej a Wobarnowanju zylje podacz, a troschtnje sweßyłej Wutrobu prajicz:

Ty ßy moja Nadzija a moje Rodzischczo, moj Bożo, na kotrehoz ja ßo spuschczam. Ach moj Bożo.

žo, Wutorn me stych Swjaskow teho Czerta, a nech je pod Kschidłami twojeje Nady secher pschebyłam. SS žo pomni hohrje a pschi mi sPomozu we Sbožu a Nesbožu, we duchownych a czjelnych Nusach; so by ta Kschiwda, kotruž ton žadławy Czert rad pschihottuje, me njetrechiła. Sposchcz, so bych ja nawschitkich mojich Nepschczelach psches tebe moznje dobył, a pomhaj mi teho helskjeho Smija pod moje Rohi teptacz, so bych nidžen žaneho steho Poruka nemjeł, alje sewschej Nusy a Załoszje wutornjeny, a we tym pschichodnym nowym Sswjetczi stej neswjadnjenej Kronu teje Czjeszje sweßeljeny byl Hamen!

Na Pondzelu
Ranischi Kyrlisch.

Loß: Pschindz, Kneže Jesom Kryscze ßam rc.

aby

aby: Dyž Boh tu Kejžu netwari ꝛc.

Ich fang mein Werk mit Jesu an ꝛc.

1.

Jeßußom Dzjeło sapocznu,
A snim tejsch derje wuwedu.
Scho Dzjeło wjeszje derje dze,
We Meni Jesu czinjene.

2.

O Jesu, sposchcz schak Nadu mi
Kschej mojej Prozy wobstajnje;
Tesch wußłysch moju Modlitwu.
A zonuj schtoz ja sapocznu.

3.

Me w mojim Schtanczi pozonuj,
Psched Rjechom, Hajnbu, wobarnuj
Pschjed Sechernoszju, Hidzenjom
Me swarnuj, a moj zyły Dom!

4.

Na tebe staju Nadziju,
Wewschitkich mojim Czinenju
Me Jesus mozuje swjeßeli,
We mojim rjeschnym Hubenstwi.

5.

Hacz Duscha sCzjeła wustupi
Wostanje Jesus wWutrobi,
Dyž Duscha sCzjełom sawutli:
Da me moj Jesus poßylni.

6.

Na Ephraima spominaj!

Twoj Loß mi nadnje ßłyschecz daj,
A pschiwedz me po Bjedzenju
Tam kwjecznem sboznem Weßelju.

Weczorna Modlitwa na Pondzelu.

Psalm 192, 1. 3.

Knezje, wußłysch moju Modlitwu, a njech moje Wołanje pschjed tebe pschindze. Nepotaj twoje Wobleczo pschedemnu, we Czaßu mojeje Nusy, nakil twoje Wucho kmni, dyz ßo ktebi wołam, wußłysch me borsy.

Ssmjelny Bozo, kiz ty bohaty ßy na Ssmjelnoszi, na dewschitkimi, kiz ßo ktebi wołaju. Ja stupju smojej weczornej Modlitwu psched twoje ßwjate Wobleczo, ale, ach lejdyr, kajz jedyn Satamanstwa hodny rjeschny Czlowek, pschetoz ja ßym na tym sajndzenym Dnju ßo na tebi sMyßlemi, se Sßłowami a se Skutkami na schelake Waschnje czeschzy pschе-

pscherjeschił, kotrez me wutrobnje jara srudzi. Ja kaju ßo niz jeno tehodla, so ja psches to ßamo czaßnu Załosz a wjecznu helsku Martru ßebi pschiczanył, ale woßebnje, so ja tebe, mojeho najlubscheho Boha a Wotza, kmojemu Nepscheczelej sczinił, a tak twoj Njew a Nenadu na ßo pschineßł ßym. Ja troschtuju ßo pak tola we tajkej mojej rjeschnej Załoszi, teje krwawneje Saßłużby twojeho lubeho Ssyna, mojeho najßwjernischeho Brata, JEsom Krysta, a wjerju bewscheho Zwyfela, so won ßwoju woßebnje drohu Krej, samnje, kWodawanju schitkich mojich Rjechow bohaczje wulał je, tajkeho mojeho Sbożnika najmoznischej Prostwy dla, wodaj mi tejsch sNadu schitke moje Rjechi, a sakhowaj me stymi Mojimi tu Noz pschedewschitkim czjelnym a duchomnym Nesbożom. Postaj twojich nebjeskich Wajchtarjow wokoło mo-

jej sparnej Komorki, so moł secher spacz, a so bych se slymi Ssonami wobezeny nebył. Wottehnaj teho Firschtu teje Cziemnoszje, a schitkich schkodnym Duchow daloko wottemnje, kiz mojej Duschi Kaßydła kładu, so by ju Bojosz a Strach nadpanył. Newotwobrocz twoju Ssmjelnosz wottemnje. Bydz mi wohenjowy Stołp, po kotrymz ja ßo we tej czmowej Nozy rychtowacz moł, a dyz ja po twojej Wohli steho steho Sswjeta ton czmoły a Strachoty połny Doł teje Ssmjerczje pschendz mam, da ßwjecz mi do nebjeskeho wjeczneho Wotzneho Kraja, Hamen.

Weczorny Kyrlisch na Pondzelu.

Toß: Jesußa ja nepschuschczu ꝛc.
Liebster Jesu, komm herein ꝛc.

I.

Dzen ßo sNozu pschemjenja
Wostan, Jesu, pschimni
sNadu.

We=

Weczor hjezom nastawa,
So Czert nenjeße me kPadu,
O moj ßwjerny Pscheczelo!
Pola tebe skhowam ßo.

2.

Ktebi staju Nadziju,
Ty moj Rycznik budzesch wostacz,
Rjek schak: ja tcze schuzuju,
Czert cze nidy nebdze dostacz,
Ja psches moju Schehomoz,
Wobdawam tcze Dzen a Noz.

3.

Dyz me Czrjoda Satana,
Wspanju husto nastrozuje;
Da me Jesus pschikrywa,
Won me nadnje wobschuzuje.
Knjemu staju Nadziju.
Won mi pomha psches Mjeru.

4.

Twoje Wojsko Jandzelske,
Postaj schak psched moje Lozo.
Njech me to wobarnuje.
Da me njetrechi Nesbozo,
Psched schem Stem me sakhowaj.
Mi tejsch czischje wumrecz daj!

5.

Dyz pschi mojim Skonczenju,
Budu lejzecz wßmertnej Nusy;
Dyz ja wotsal poczanu,
Neczin ßo, moj Jesus zusy,
Ale wedz mje kNebjeßam,
Tam czi prawu Kwalbu dam.

Rani=

Ranischa Modlitwa.
na Wutoru,

Sirach 35. y, 20.

Schtuž Bohu ßłuži sWjeßełoszu, ton je jemu spodobny, a jeho Modlitwa doßaha hacž do Mroczelow.

Nadny Božo a Wotze, runje kajž ja njetko to Sswjetło teho Dnja a te ranische Serja strowy saßo woladał ßym; tak ßo tejsch nadžiju, so ja sewschimi wjerjazymi Božimi Džjecžimi junu na ßudnym Dnju tu nebjesku ranschu Wjesdu wjeßelje woladacž budu. Njetk proschu ja tcže sWutrobu, so by twojim ßłužomnym nebjeßkim Ducham, (kotsi wupoßłani ßu tych ßamych dla, kiž Sboznosz herbowacž budža,) pschikasał, so bychu ßo samne hacž kmojej Ssmerczi starali, a me na Cžjeli a na Duschi pschedtym Mordarjom tych cžlowskich Duschow sakhowali. Ach!

spo-

sposchcz mi twoju Nadu a Pomoz, so bych ja jedyn ryczerski Kscheszijan pschecziwo temu helskemu Goliathej sBozim Sstowom, jako smojej Bronju, Dzen jako Dzen ryczerszy wojowacz, a schitke zeliwe Schipe teho Nepscheczela wuhaßnycz moł. Sposchcz Nadu, so bych swjedomnymi Rjechami twojich ßwjatych Jandzelow njesahnał. Dyrbjał ja pak wot Czjeła a wot Krwje pschekwatany bycz, da newotczen mi tola twoju Nadu, alje smi wottemnje prjecz moju Słosz, a wucz me czinicz po twojim Spodobanju, pschetoz ty ßy moj Boh, twoj dobry Duch wedz me po prawym Puczu. Wedz moju Duschu sewschej Nusy, twojeje Praudoszje dla. Wedz me twoje bohe Jehnjatko we twojej Wjernoszi, so bych tebi ßamemu szyłej Wutrobu a sLuboszju ßłużił. Sazwjecz we mojej Wutrobi Boße Posnaczje, so by twoje Boze Posnaczje schjednje wemni

pschi=

pschibjerało, hacz ja po wustatej Hubenoszi a Załoszi teho Zivenja, kwoladanju teje nebjeskeje Wjecznosze pschindu. Hamen!

Ranischi Kyrlisch na Wutoru.

Loß: Schto rudzisch ßo moja Wutroba. rc.

GOtt Lob und Dank! ich bin erwacht rc.

1.

Dzak Bohu! so njetk wottuczu
Noz sajschła je stej Czmowotu,
Njetk pschindze Wutora,
Na kotrejz Bohu wutrobnje,
Zu ßłużicz prawje weßelje.

2.

SJesußom sLoza postanu,
SJesußom saßo lenycz du,
Dyz Jesus pschimnje,
Da nestrozi me Czert a Row,
Haj ßam ton wulki ßudny-Stoł.

3.

Moj Jesus mozny Wajchtar je,
Won Czerta loschzy pschewinje,
Won schudzom wobdała
Me tu tym ßwjetnym Hubenstwi,
Dzejz Strach me hewak potrechi.

4. Ta

4.

Ta nadna Ruka Jesußa,
We Zusnika tejsch pschikryła,
We Ssmjerczi, wŻiwenju,
Dyż dżenßa hicż mjeł kSsudżenju,
Pschjes Krysta derje wobsteju.

5.

Dyż moja Duscha wopomni,
Kak ju ton Sbożnik wobkrepi.
Se ßwojej drohej Krwju,
Da wotsal czenje weßła,
A stymi Sslowam załoßka:

6.

O! sradujcze ßo Stawy schje,
Wy wMjeri wotsal czenecze,
Ktem' Knjesei Jesußej;
Haj, Jesußa Ssmjercż załoßna
Je moja Droha do Nebja.

Weczorna Modlitwa na Wutoru.

Ps. 25. v. 1. 4.

Ton Knjes je moj Pastyr, na niczim ja Nusu nesmeju. Hacż ja runje kodżu we czjemnym Doli, njeboju ßo Nesboża. Pschjetoż ty ßy pschimni. Twoj

Prut

Prut a woj Kij troschtujetaj mje.

Kwaljeny bycz ty, Knezje Bozo Israelski, wot njetk hacz do Wjecznoszje, so ty po twojej newurjeknjenej Nadzi me kudeho rjeschneho Czlowe-ka psched tymi Schipami te-ho helskjeho Jegerja tak moz-nje wobarnował ßy. Ty ßy mi teho Sßłonza Sakhadzenje saßo strowje doczakacz a mi sho-nicz dał: So schtuz pod Pschi-kryczom teho Schehomozneho bydli, derje prajicz moze: Moj Boh, na kotrehoz Nadzija stajich, je jene twerde Ro-dzischczo, a mozne Wobkho-wanje. Ty moj Jesu, ßy moj Troscht, we Nozy spomnju ja na tebe a na twoje ßłot-ke Jesus Meno, dokelz tak troschtne je. Dyz ßo ljenycz du, da na tebe spominam, a dyz saßo wotzuczu, reczu ja sa-ßo wot Tebe. Dyz moja Wu-troba we Styßknoszi je, da wołam ßo ktebi; Ktebi wu-

pschje-

pschjestrju ja wNozy mojej Ruzy, a modlja ßo ktebi, kBohu mojeho Ziwenja. Po tebi ty ßwjerny Czlowekow Wajchtarjo ßo mi chze, ty ßamlutki ßy moja Nadzija, we Ziwenju a we Ssmerczi. We tajkim wutrobnym Dowjerenju proschu ja Tebe, Knezje moj Bozo, ty chzył moju, sRjechami wobczezenu Duschu wot Rjechow wumoz, a me tejsch psched tej helskej Czjemnoszju, dzejz niczo druhe njebudze, hacz Skiwlenje a Subow Kschipenje, nadnje wobarnowacz. Pschikaz twojej Ssyli tych nebjeskich ßłuzomnych Duchow, so bychu ßo wokoło mojej sparneje Komorki slogrowali, a me wobarnowali, so bychu me moji helszy Nepscheczeljo kPadej nepschinjeßli. Daj mi ßłyschecz Radosz a Weßelje, so bych sMjerom bewschitkeje Staroszje, a styßkneho tam a ßem Myßlenja wußnycz moł. Pschikrej me skradzu we ßwojej Hjetezi, a njech wotpoczu

pod

pod twojim Pschikryczom: So bych ßo nestroził pschednoznym Strachom, psched Morom, kiż poczmi łasy. Daj mi po tu tym sproznym a hubenym Ziwenjn twoje Wobleczo woladacz we Praudoszi, a ßo naßyczicz, dyż wotzuczu po twojej Podomnoszi. Hamen.

Weczorny Kyrlisch
na Wutoru.

Loß: Schtuż Bohu wersch-
nemu 2c.

So hab ich nun zurück ge-
geleget 2c.

1.

Njetk mam ja saßo dokonjanu
Tu Wutoru wtym Hubenstwi.
Ja nimam Starosz dalje zanu!
Schak Jesus sNadu ßwjeczi mi,
Hacz stupam bliże do Rowa,
Dosz Duschi je, dyż Krysta ma.

2.

Ja pytam dzenßa pala tebe
We twojich Ranach Khowanku,
We Satan hewak wjeszje sjebe,

A po-

A popanje me ſLeßnoszju,
Hacz runje wulke Stoby ma,
Da mi Moj Jesus Troschta da.

3.

Moj Jesus je ton najmudrischi,
Mi Czerta Ljeßnosz neschkodzi,
Moj Pomoznik je naj-moznischi,
Pſched Czerta Mozy pomha mi,
Wot Staroszjow me wumoze,
Dyz tejſch ta Starosz wulka je.

4.

Won dzerzi me we ßwojej Ruzy,
Hacz kNebjow Rotam doßanu,
Won da mi Wokschewenje duzy,
Dyz na tej Rejzi wuſtanu.
Duz Duscha ßo jem' dowjeri,
Jow czaßnje, a tam Wjecznoszi.

Rajnscha Modlitwa na Sbrjednu.

Pſ. 238. v. 7.

Dyz ja ßredza we Styßknoszi kodzu, wokschewisch ty me, a poszelesch ßwoju Ruku na Njew mojich Nepscheczelow, a twoja Prawiza wosboži me.

O ty najßweczischa Trojiza, ja dzakuju ßo tebi ſGrunta mojeje Wutroby, so ty me we

we sachodnej Nozy pschjes ton ßylny Schuz twojich ßwjatych Jandzelow, psched helskim Wojskom teho Czerta, kiz mi sa mojim Czjełom a Ziwenjom stejesche, nadnje swarnował ßy. Ty, nadny Bozo, ßy me wot mojeho Spanja strowje wotzuczicz dał, so we tu tej Sachodnoszi jedyn nowy Dzen mojeho Ziwenja saßo woladał ßym. Ach, moj nebjeski Wotze! njech twoja Schehomoz dzenß a kojzdy Czaß moj Schuz wostanje. Wupschjestrej twoje schehomozne Kschidła namne, so bych secher był psched tym schkodnym Smijom, tym starym Hadom, kotremuz rjekaja ton Czert a Satanas, kiz ton zyły Sswjet sawedze. O kak husto njestazi won ßo na moju Duschu, a pytta, jako jedyn ßylny wobronjeny, so by me pschjemoł.

Ach! moj Knezje a moj Bozo, schuzuj schak me psched tu tym Nepscheczelom mojeje

Du-

Duschje. Ty ßam najlepje jeho Tausend Kumscht snajesch, skotrymž won wokoło kodži, a niczo druhe njepyta, hacž mojeje Duschje Skażenje. Wono je jo tebi jeno wo Sstowo, haj jeno wo Kiwanje czinicz, da dyrbi won wottemnje czjekacz, a njeßmje mi Lohsk shibnycz. Ach! moj Jesu, da daj mi Moz a Ssylnosz, so bych psches twoju Nadu jemu napscheczinwo stał, a psches prawu Wjeru jeho pschewinył. Poszel kemni twojich ßwjatych Wajchtarjow, twoje nebjeske Wojska, so bychu woni wohenjowa Murja wokoło me byli, so by tu ton helski Duch zaneje Mozy nademnu njenamakał, Hamen.

Ranischi Kyrlisch
na Srjedu.

Loß: Stan Wutroba a spjewaj ꝛc.

In dieser Morgenstunde ꝛc.

1. Njet

1.

Njetk wCzaßu teho Ranja,
Da wotzuczu se Spanja:
Tczi Jesu Kwalbu dawam,
So czerstwy sLoza stawam.

2.

Ja tebi dam ßo staracz,
Sso nochzu wSswjetnym paracz;
Ty ßam me budzesch wodzicz,
So moł we Sbozu khodzicz.

3.

Wodz Duschu a tejsch Czjeło,
So by tczi kKwalbi było;
Wobarnuj twoje Dzjeczi,
Na stym a rjeschnym Sswjeczi.

4.

Tak dołho hacz tu budu,
Njech ßłuscham ktwoj'mu Ludu;
So Czert, kiz Ssycz mi lecze,
Me do nej njepcdmecze.

5.

Dyrbjał pak tolla panycz,
Daj psches tebe mi stanycz;
Sjew ßo kajz Wotz, mi ßwjeru,
A poßyln moju Wjeru.

6.

Psches twoju Moz a Nadu,
Mi njedaj dzenß pschindz kPadu:
Njech steju aby khodzu,
Sso stajnje stobu wodzu.

7.

A dyž ja dyrbu tudy,
Kajž druhi Czlowek kudy
We wulkej Rusy płakacž,
Da daj mi sczerpnje czakacž.

8.

Hacž najpoßled ta Duscha,
Kiž tebi, JEsu, ßłuscha,
Pschjes ßmjertny Doł ßo sryje,
Tam, dzejž ju Sbožnosž kryje.

9.

Ty ßam tych Nebjeß Rota,
Dzejž je ta Krona słota,
Mi wotewr, dyž ja czanu,
A jako Kwjetka spanu.

Weczorna Modlitwa na Ssredu.

a Mtth. 18.

Dzejž dwaj aby zjo sromadzeni ßu we mojim Meni, tam ßym ja ßredza bes nimi.

Dobroczjwy luby nebjeßki Wotze, ja dawam tebi pschjes Krystußa, a pschjes Mozteho ßwjateho Ducha, Kwalbu, Czesž a Dzak, so ja snow=

ho jedyn Dzen we tu tym Hubenſtwi wotpołożił ßym.

Twoje namne Kedzbowanje je mi nadnje k Wužitku pſchiſchło, dyž ty me, niz jeno na Cžjeli a Duſchi ton ſajndzeny Dzen tak nadnje ſakhował a wobarnował, alje tejſch hewak ſdruhimi newurjeknjenymi Dobrotami wobdarił ßy, kotrychž ja tola, mojich ſchelkich czeſchkich a wulkich Rjechow dla mam ja ſdychowacz: Ach! Knezje wodaj mi moje Rjechi, teho horkeho Czerpenja JEſom Kryſta dla, a njeſpominaj do Wjecznoſzje wjazy nanje. Sapſchimn me moj Bozo tudy tu Noz do twojej Rukow, a daj mi jow derje wotpocznycz, a wjeßylje ſaßo wotzuczicz. Chzejſch pak mi po twojej nedogruntowanej Radzi tu njetk czichu Noz kwjecznemu Wotpoczinkej dopomhacz; da ſtajn ßo, moj Bozo, twoja Wohla. Ja poruczu tebi, Bozo Wotze

do

to twojej ßwjernej wotzowskej Rukow, moju kudu Duschu, kotruž ty mi we maczernym Žiwoczi dał ßy: Ja poruczu ju tebi do twojej lubosnej bratrowskej Rukow, moj Wumožniko, kiž ty ju stwojej drohej Krwju wumoł ßy; Ja poruczu ju tebi Božo ßwjaty Ducho, do twojej dobrej pscheczelskej Rukow, kiž ty ju stwojimi najpołnischimi Darami wußwecził ßy. Da chzu tebi, ty ßwjata woßoko kwaljena Trojiza, moju Duschu stym do twojej nadnej a scheho=moznej Rukow na wjeczne poruczicz, a tebe sGrunta mojej Wutroby proßycz, ty chzył tußamu, dyž wona se ßwojej Hjety czanycz dyrbi, do teho Mjesta teho žiweho Boha nuz wesz, a ju psches twojich ßwjatych Jandzelow do Abrahamoweho Klina, kwjecznej Kraßnoszi a kwulkemu Weßylu we wjecznym Žiwenju njesz dacz, Hamen.

Weczorny Kyrlisch na Ssredu.

Luß: Dyj Boh tu Kejžu njetwari ꝛc.

Der Abend kommt, der Tag ist hin ꝛc.

1.

Dżen subi ßo; ton Weczor dże.
Ta Noz, kiž Sproznych Radosz je,
Ta saßy knam ßo pschibliži,
Ja du do sparnej Komorki.

2.

Ty schak, O Jesu: budżesch moj,
Ach! so bych ja tejsch wostał twoj:
Me srarnuj w Nozy psched Czertom,
A druhim straschnym Nesbożom.

3.

Dyž ty ßam budżesch pschimni stacz,
Da możu ja we Mjeri spacz,
Mi niczo schkodżicz njemoże,
Dyž twoja Moz me pschikryje.

4.

Ssymli tcze sRjechom rosnjewał,
A tebi napschczjwo stał;
Da proschu, twojich Ranow dla,
Nech je mi Schtrafa spuschczjena.

5. Spomn

5.

Spomn namnje wtwojim Kralestwi;
Sdzerz me we twojim Pscheczelstwi,
A saczjer Czerta lješnu Moz,
Kiz namne łaka Dzen a Noz.

6.

O ßwjerny Bozo swarnuj tu,
Me pched stejSsmerczu nahłeju;
Twoj ßwjaty Duch njech wuczi me,
Schtoz kSbozhnoszi mi dobre je.

7.

Moj Troscht a Sswjetło Ziwenja,
O Jesu moja Nadzija,
Dyz se Sswjeta ja pojndu precz,
Me nuz do Paradisa wedz.

Ranischa Modlitwa na Schtwortk.

Ps. 28.

Ten Knjes je moja Ssylnosz a moj Schkit, moja Wutroba ma Nadziju knjemu, a mi je pomhane..

Ssmjelny nebjeski Wotze! ja dawam twojej Majestátczi szyłej mojej Mozy a Samo-

Samożenja, ponižny Dżak, so ty pſches twoju newurjeknjenu Dobroczinwoſz a Moz, moje Cjjeło a Duſchu pſchjed teho ſteho Nepſcheczela Leßneſzju tak nadnje wobarnował ßy. O, kak wulka je twoja Dobroczinwoſz namni kudym Rjeſchniku! Ty ßy ton Boh mojeho Sboża. Ach! moj Bożo, ſpomn tejſch namne, dżenß po twojej wulkej Ssmjelnoſzi, twojej Dobroczinwoſzje dla. Da wjeſzje wjem, ty njemożeſch jo pſches twoju wotzowſku Wutrobu pſchineſz, ſo ty me, twoje kude a hubene Dżjeczo, tu na tym Puczu teho hubeneho Sswjeta dyrbjal wopuſchczicz. Ty wedżeſch me po prawym Puczu, a paßeſch moju Duſchu ſchjednje na tej lubosnej ſelenej troſchtnej Luzy twojeho ſbożnych czinjazeho Sstowa. Ty wedżeſch me ſtajnje ktym bryſchnym wodowym Żorłam twojeho ßwjateho Ducha, ſo by moja lacżna Duſcha we Kſchižu a

Sty

Stysknoszi troschtowana a wokschewjena była. A hacz ja runje swele Nesbożom a wulkej Strachoszju teho Ziwenja wobdaty ßym, da schak ßy ty pschimni, moj Bożo. Tehodla wostan tejsch moj Knjes a moj Boh, niz jeno tu ton Dzen, ale tejsch ton sbotkny Czaß mojeho Ziwenja; so bych ja, pscheczjwo temu Satanej, mojemu wotrjeknjenemu Nepscheczelej; pscheczjwo mojemu Czjełu a Krwi, a schitkemu Spytowanju, to Dobyczje dostał, a najposljed, dyż moja ßinjertna Schtunda pschindze, jene sbożne Skonczenje mjeł, a sWeßelom wotsał czanył, Hamen.

Ranischi Kyrlisch na Schtwortk.

Loß: Ja szyłej mojej Mozy rc.
Herr, meiner Seelen Wonne rc.

1.

Moj Bożo, twoja Nada,
Po noznej Czjemnoszi,

Jow

Jow snowho na nas lada,
We rjanej Sswjetłoszi:
To Sstonzo na Nebju,
Pschjes ßwoju Jaßnosz schudzje,
Ktej Kwalbi Bożej sbudzi,
Tu Semju schjeroku.

2.

Kak mam tczi Kwalbu dawacz?
So ßy mje dzjenß tu Noz,
Chzył nadnje wobarnowacz,
A pobicz Cjerta Moz;
Ty mozny Wajchtarjo!
Schto sa to tebi ßłuscha?
Njech Cjjeło a ta Duscha,
Tczi kSapłaczenju jo.

3.

Ty ßam chzył Wjeru płodzicz,
We mojej Wutrobi;
Po prawym Puczu wodzicz
Kiz twoj Duch sjewi mi:
Hacz kNebju dojndu ja,
Tam ktamnej Weßełoszi,
Dzejz khodzi we Sswjatoszi,
Ta Ssyła Jandzelska.

4.

Dzejz Bohu Kwalba praja,
We rjanym Spjewanju,
A do Wjecznoszje traja,
We kraßnym Weßelju.

Pschi-

Pschiwedź me, Jesu, tam,
Dyż pojndu ja se Sswjeta,
A panje moja Hjera,
So Czesz tczi saspjewam.

Weczorna Modlitwa na Schtwortk.

Ps. 118.

Ton Knjes je somnu, tehodła ßo ja njeboju.

Ach moj Knezje Jesu, kiż ty we tej srudnej Nozy seljeneho Schtwortka, swulkej newurjeknjenej wutrobnej Stysknoszu, krwawny Pot ßo potcził a pschjes to moju Duschu wot teho helskeho Potczenja wumoł ßy. Kak mozu ja tebi, moj Wumożniko, tajku twoju newurjeknjenu Lubosz a druhe Dobroty, kiż ty mi moje żiwe Dny, hacż do tej Schtundy, wopokasał, a me tu ton sajndżeny Dżen saßo tak wotzowszy swarnował ßy, sapłaczicż. Ach moj Jesu, ja rjeschne Stworenje,

po=

posnaju jo sdzaknej Wutrobu, a proschu tebe sGrunta mojeje Duschje, ty zył stwojimi drohimi krwawnymi Krepkami, kiż tebi we tej Sarodzi Gethsemane stwojeho ßwjateho Cziela wumjaczene ßu, moje Rjechi smucz, a moj Wobarnowar, pscheczjwo teho steho Nepscheczela ljeßnym Nadbjehonjom wostacz, so bych ja we tu tej mordarskej a jydojtej Schkorpijonow Jami Konz njewsał. Ach moj Sbożniko, twojej bojskej Ssmjelnoszi podam ja tu pschichodnu Noz moje Cziło a Duschu, a scho schtoż ja mam. Neczjekaj wotemne, dyż ja spju, daj mi spacz bes Nesboża, a czischje wotpoczowacz bes Bojoszje.

Swarnuj me pschjed Nemjerom teje Duschje, psched stysknym Staranjom teje Wutroby, a woßebnje psched stymi Myßlemi, so by żadyn rjeschny Loscht moje Cziło njewoma-

womasał. Daj mi ßredza we Spanju, jako seljena Hałozka na twojim Czjeli chczjecz, so bych ja jedyn mol pschi tym Horjestawanju schitkich Mordwych, we tej Rozowej Sarodzi teje wjeczneje Sboznoszje ßo wjeczinje selenił, Hamen.

Weczorny Kyrlisch na Stwortk.

Nun Gott Lob! der Donnerstag rc.

Loß: Luby Jesu my ßmy tu rc.

1.

Bohu Dzak, njetk dokonjam,
Saßo Dzen wtej Hubjenoszi!
Boha sa Pschjeczela mam
Kiz me wobro Czerta Słoszi,
Nepschjeczel mi njemze schkodzicz,
Schak chze Jesus ßam mje wodzicz.

2.

Dyrbeli tejsch dzenß tu Noz,
Sso czi Czerczi namnje słobicz;
Boza Nada, Boza Moz,
Budze jich schjech kHeli pobicz.
Njech ßo bloska, njech tu rima,
Namni Bojosz Mozy nima.

3. Dyr-

2.

Dyrbjał pak do Strachoszje
Tola we tej Nozy panycz;
Ze me trechicz Nesbożje,
Ach da daj mi snjeho stanycz.
Helski Lawje, czorny Smije,
Boża Moz ta tebe sbije.

4.

Ssmjelny Bożo nesjew mi,
Twoje Ssudy wtwojim Njewi,
Hacz tcze runje sRjechami
Rosnjewał ßym wmojim Czjeli.
Schak Krej Krysta samnje woła,
Schitku rjeschnu Załosz skhowa.

5.

Twoja wotzna Wutroba,
Namni Hubjenym ßo ßmjeli;
Mi tych Ranow Krysta dla,
Sswoju Lubosz ßobu dzjeli.
Wtwojich Ranach chzu ßo skhowacz,
Jesu, a tam wotpoczowacz.

6.

We nich czischje wußnycz chzu;
We nich namakam ja Radu;
Jow, a dyz se Swjeta du,
Jich dla Boh mi sjewi Radu;
Pschjes nje budu Sboznosz dostacz,
A tam pschi Jesußu wostacz.

7. Dyz

7.

Dyž tam kMjestu Dobycza,
Stymi Jandželemi dojndu,
Kiž mi Jesus pschipoßła,
Kiž tam sNebja pomne wojndu;
Budže sJesußowho Throna
Mi tam data słota Krona.

Ranischa Modlitwa na Pjatk.

1. Cor. 2.

Ja ßo nedžerzach sa teho ßameho, so bych ja njeschto wedžił bes wami, kiba jeno Jesom Krysta teho Kschižowaneho.

Ach moj Jesu, kiž ty na czichim Pjatku psches twoju roslatu Krej, wot schitkich mojich Rjechow me frej sczinił, a me do tej nebjeskej Frejoty tych Dzjeczi Božich postajił ßy; Ja džakuju ßo tezi sGrunta mojeje Wutroby, so ty we sajndzenej Nozy me tak nadnje wobarnował, a mi tu ton Pjatk ßaßo strowemu a czjerstwemu ßy docza-

kacz

kacz dał. To je ton Dzen, na kotrymz ty, moj Sbozniko, ton Pucz kNebjeßam, kParadisej a kwjecznej Sboznoszi mi ßy shottował; to je ton Dzen, na kotrymz ty schitke twoje krwawne Krepki ßy namnje waził, a moju Duschu wot Bozeho Njewa, Mozy teho Czerta, a wot tej wjecznej Ssmerczje wumoł ßy; To je ton Dzen, na kotrymz ty mi wjesto Khowanku we twojim roskłotym Boku pschihottował ßy. Troz bydz tehodla schitkim helskim Rotam, kiz mi tu Frejotu tajkeje Khowanki sacz chzedza. Ach! kak mozu ja tebi, najlubschi Jesu, sa tajku Frejotu ßo do Wjecznoszje dosz dzakowacz? Ja zu we tu tej ranischej Schtundzi ßo tebi sCzjełom a sDuschu zylje woprowacz; Schitke moje Czinenje a Wostajenje do twojich drohich a krwawnych Ranow położicz, a we nich ßo psched tym helskim Duchom potajicz. Pschjed tobu

bu chzu njetk moju Wutrobu wußypacz, a ktebi tak sdychowacz: Ach! ach! moj Jesu, dyz ty moju Modlitwu mojich czeschkich Rjechow dla wußłyschecz nochzesch, da nadziju ßo, so budzesch me tmojej ßwjatej drohej a krwawnej Saßłużby dla nadnje wußłyschez, a mi kudemu Rjeschnikej Nadu wopokasacz. Tebi pak, moj luby nebjeski Wotze, chzu ja tu teho kschizowaneho Jesußa, na dzjenßnischim Pjatku prjotk stajicz swjerjazej Wutrobu. Ja wjedu tebi kWutrobi jeho wustate Bolozje, te chzył ty horjesacz sawschje moje Rjechi. Ja pokasam tebi ton krwawny Pot mojeho Knjesa Jesußa, a jeho horze Ssylsy; stymi zył ty te styskne Poczenje mojeje Duschje wutrjecz. Ja pokasuju sPorstom na mojeho kschizowaneho Jesußa. Ach ty ßmjelna wotzna Wutroba! Poladaj na mojeho lubeho Sbozника, twojeho lubeho Ssyna, kak ta Krej wot njeho

kapa!

kapa! Poladaj na jeho Lowu, kak wona sCzernemi je roskawana! Ladaj na jeho ßwjate Wobleczo, kak wone połne Ssljenow wißy! Poladaj na jeho rjane Liza, kak wone rosdrapane a sKrwju wobkrepjene ßu! Ladaj na jeho lubosnej Hubi kak stej wonej wobljednyłej! Poladaj na tej ßwetczi Ruzy a Nohsy, kak ßu wone pschekłote! Poladaj tejsch na jeho rosskłoty Bok, skotrehož jena Rjeka, Lody a Krwje ßo žorli. Ach! Abba! moj Wotze! poladaj na jeho žałoßne Czjeło, jeho krwawne a łoboke Rany! Ach, teho rosbiteho a žałoßnje pschihottowaneho Jesußa dla, daj mi Nadu dostacz, dzenß ton Pjatk a kojždy Czaß, hacz do Wjeczmoszje, Hamen.

Ranischi Kyrlisch
na Pjatk.

Auf! mein Herz, auf meine Seele ꝛc.

Loß:

Koß: Weßel ßo o moja Duscha ꝛc.

1.

Sbudź, ach sbudź ßo moja Duscha,
Newostajn schak we Spanju:
Sradowacź ßo dźenß tczi ßłuscha,
Dokelź Jesus na tym Dnju
Tam na Hori Golgatha,
Twoje Winy sapłacza;
Kiź tejsch dźjenß we tu tej Nozy,
Je tcze sdźerżał wßwojej Mozy.

2.

Jesu, spominaj ty namne,
Tejsch dźjenß we tym Hubenstwi;
Schak ßy ty Krej pschelał samne,
To jow pschindźe Sbożu mi.
Smi kajź Pata Kurjatka,
Dźenß me, Jesu, pod Kschidła;
wTwojich Ranach chżu ja wostacź,
A tam Troscht a Radu dostacź.

3.

Dyź tu namnje Żałosz pada,
Da Troscht stwojich Ranow mam:
Twoje Woko namnje lada,
Schak ßo ja tczi zylje dam,
Njech te Rjeki Żiwenja,
Sso tejsch namnje wulija;
Schto ze tak mi Sbożnosz rubicź,
Psches Kschiż njemożu ju subicź.

4.

Ty ßam, Jesu chżył me wodżicz,
So bych skerje dojschoł tam,
Dżejż moł sJandżelemi khodżicz,
Dżejż tczi Kwalbu saspjewam,
Ty moj Schaz a Weßylje,
Po tebi mam Żadanje:
Pschindż a wedż me sMusy=Kraja,
Tam, dżejż Prawi Sbożnosz maja.

Weczorna Modlitwa na Pjatk.

Jes. 35. v. 10.

Czi Wumożeni teho Knjesa budża saßo kZionej pschindż, sLoßkanjom, wjeczne Weßelje budże wosche jich Lowy. Weßelje a Radosz budże jich wobdacz, Bojosz a Sdychowanje budże czjekacz.

Schehomozny Jesu, ja ßo dżakuju twojej bojskej Mozy, so ßy ton sajndżeny Dżen stymaj Woczomaj twojeje Ssmjelnoszje namne ladał; Psches twojich ßwjatych Jandżelow me pschedewschitkim Nesbożom ßwjeru schuzował, a me

a me we mojim Powołanju saßo nadnje żonował ßy. To Dobre, kiż ßym cżinił, ßy ty ßam wemni sapocżał, sdżerżał, a dokonjał. To Słe pak, kotreż ßym pscheczżiwo mojemu Sswjedomnju cżynił, srudżi wutrobnje a boli me. Wono me pak tejsch cżjeri, to schitko wutrobnje wotproßycż, a pola tebe, moj Sbożniko, Nadu pytacż, dokelż pola tebe knamakanju je. Prjedy pak hacż bych do Łoża krotschił, kwatam ja we Wjeri ktwojim ßwjatym Ranam. Jena jeniczka może schitkich srudnych Rjeschnikow psched Njewom twojeho Wotza skhowacż. Tu ßo ja wutrobnje nadżiju Wodacża schitkich mojich Rjechow. Ach, moj Jesu, wotpuschcż mojej lacżnej a sproznej Duschi ßo napicż, stych moznych Rjekow, kiż stwojich Ranow bjeża, so bych nesawutlił we mojej Wutkoszi. Ta Sstłotkosz twojeje Krwje wokscheiw me, a dyż budu spytowany

wot mojich Zadoszow, da nech me wot Rjechow wotdzerzi twoj martrowny Stołp, ton krwawny Krjud, to krwamne Rostorhanje a załosne a neßmjelne Sranenje twojeho najßweczischeho Czjeła. Wostajn ty, stym twojim nebjeskim Wotzom a ßwjatym Duchom, stajnje pola me, so bych tu Noz czischje spał a wotpoczował, a jutsje rano, (jeli so je twoja Boza Wohla,) smojimi Pscheczelemi a Ssußodami, (kotrychž ja tebi twojej Radzi a Schuzu wotrobnje poroczu,) saßo strowje a wjeßelje wotzucził. Dyrbjał ja pak, po twojej ßwjatej mudrej Radzi, wtej Nozy wotsal czanycz, da stej pschimni tejsch we Ssmjerczi, so bych ja we mojej Wutrobi ton Loscht twojich ßwjatych pjecz Ranow saczuł. Pschinjeß moju Duschu na ton kralowski Rod. To Czjeło nech pak tejsch we tym kłodnym Rowi jedyn ßłotki Wotpoczink ma, a na tym

ßu-

ßudnym Dnju jene sbożne Weßela połne Horjestaczje kwjecznemu Ziwenju. Hamen!

Weczorny Kyrlisch
na Pjatk.

Was alle Weisheit in der Welt ꝛc.

Loß: Njetk wjeßelcze ßo Kscheszijenjo ꝛc.

1.

Schtoż żana Mudrosz na Sswjeczi dosz neje doposnaja, to Boh ßam knaschej Sbożnoszi schjem Ludżjom sposnacż dała: so won ßam sKralom wostanje na Pschibohach schjech Ludżi, a fromnym Pomoz sbudżi.

2.

Wotz, Ssyn a Duch ßo menuje, Boh Werschny po Parschonach; Knjes Zebaoth, kiż kBoku dże tym fromnym nawschjech Stronach. Kajż Abramej jo Ssymjo dał, a Jakuba je żonował, tak tejsch ßo sa nas stara.

3. Boh

3.

Boh Wotz po ßwojim Snamenju je Boha Ssyna płodźił, wot Wjeczznoszje; a poczaßu je Ssyn ßo Czlowek rodźił. Boh ßwjaty Duch bes Pschjestacza wot Wotza a tejź wot Ssyna wot Wjeczznoszje wukhadźa.

4.

Laj, tajkeho masch Pscheczela a Schaza, luba Duscha! a Boha, kiź wscho wobstara, schtoź tebi kSbożu ßłuscha. Kiź tczi je ßwoje Snamjo dał, we Chzeny Wjeru schenkował a Kschiź tczi ßłotki sczini.

5.

Duź sapocz sewschej Sswjernoszu na Boże Puczje ladacz; pschi dobrem Bożim Posnaczu nebdźesch ty Troschta tradacz. Snim rostzesch wprawej Luboszi, hacz junu stymi sbożnymi ktej Kraßnosczi dom dojndźesch.

6.

O bjeda pak tym Saßaklym, kiź Boha neposnaju! So wjerja Wjezam sachodnym, a Boha wotstorkaju! tym budźe Nebjo sanknjene, a sPlaczom junu honjene stych ßwjatych Domow kHeli.

7. Sposchcz

7.

Sposchcz, Kneze wscheho Stworenja, ty Kralo powschjem Sswjetczi! Sposchcz so ßo ktebi wobrocza wot Rjechow, czlowske Dzjeczi! Ach roßwjecz ßam schtoz poczmi dze, a pyttaj wscho, schtoz błudne je, a srumuj schtoz jim schkodzi.

8.

So bychmy wschizy po Ssmjerczi tam wtwojim Raju buli; a sJandzelemi wjeßeli, tczi kCzeszi spjewacz moli: so ty ßam sKralom wostanjesch, Wotz, Ssyn a Duch ho menujesch, kiz Fromnym ßwjeru pomha.

Ranischa Modlitwa na Ssobotu

Ps. 103. v. 1.

Kwal teho Knjesa moja Duscha, a nesapomn jeho Dobrotow.

Dobroczjiwy Jesu, ja ßym winojty ßo tebi wutrobnje dzakowacz, so mi tu sajndzenu Noz czichi Wotpoczink a Spanje dał ßy; haj, so ßy me psches twojich ßwjatych Jandzelow psched Tyranstwom teho Czerta wotzowszy wo-

wobarnował. Ach sposchcz mi tejsch ton Dzen twoju wulku Nadu, so bych tejsch pschjed ßurowym Nepscheczelom, tym Czertom, kiz wokoło kodzi jako rujazy Law, swarnowany był, so by me njepożrjeł, ani na Czjeli a na Duschi njesawedł. Njech je mi moj ßwjaty chzenski Sslub stajnje psched Woczomaj, we kotrymz ßo ja ßym wotreknył Czertej a schitkim jeho Skutkam; so bych da tehodla do zaneho Rjecha nidy njeswolił, alje na moju poßlenju ßmjertnu Schtundu, na kotrejz ta Wjeczność wißy, stajnje spomnił. Ja chzu ßo jako jene poßłuschne Dzjeczo sewschitkim mojim Sapoczatkom, Czinenjom, a Konzom po twojej ßwjatej Wohli rychtowacz, so by ßo schitko tebi Kwalbi a Czeszi, a kmojej czaßnej a wjeczneJ Sbożnoszi radziło. Ja stajam schitku moju Radziju na tebe, a sałozu ju na twoju drohu Krej.. Ja proschu tebe

wu-

wutrobnje, njewopuschcz me, moj Sbozniko, kiz ßy stwojim Kschizom te helske Rota powalił, a ton nebjeski Paradiß wotczinił. Ty budzesch mi pomhacz, Moz twojeho horkeho ßmjertneho Bjedzenja, ßo ryczerszy bjedzicz. Dyrbjał ton dzjenßnischi poßljeni Dzen teho Tydzenja ton moj poßljeni bydz we tu tem Hubenstwi, da budza me twoje drohe krwawne Krepki, kiz ßy we Sarodzi Gethsemane a na Golgatha pschjelał, troschtowacz, a poßylnicz. Twojeho ßwjateho Ducha Moz a Nada budze me pschewodzicz, so budu, Moz twojeje Krwje a Saßłużby, steho Kschiza ktej nebjeskej Wjeßełoszi czanycz, Hamen.

Kyrlisch
na Ssobotu Rano.

Loß: Dyz Boh tu Kejzu njetwari ꝛc.

aby:

aby: Ty, Kryschczje, ßy
Dzen rc.

1.

Dyž rano sLoža postanu
A weczor saßo lenycz du:
Da ladam, Božo, na Tebe,
Moj, Kneže Jesu, swarnuj me.

2.

Sso wtwojich Ranach wukho=
wam
Tam Wotpoczink a Pokoj mam,
Moj Schaz je twoja ßwjata Krej,
Tak samnu jara derje stej.

3.

Moj Kneže Jesu, na Kschižu,
Schje Rjechi sapłaczjene ßu.
Dyž budu spacz a wachowacz,
Da zyl ty, Knežje pschimni stacz.

4.

Njech me twoj Jandzel wachuje;
Da Czerta Moz me njesjebje.
Dzejž ja ßym! tam ty ßobu ßy,
Moj Kschiž na Sbožje szelesch ty.

5.

Ja ßym žiwy a morwy twoj,
Ty pak ßy Knežje Jesu moj.
Ja moju Duschu podam tczi,
Ju njetk a wSmerczi kßebi smi.

Sdy=

Ssdychowanczko:

Loß: O Bozo lubosny ꝛc.

Dyz spju, dyz wachuju
Dyz khodzu, steju, ßedzu,
Njech smojej Duschu ja pschi twojej Duschi leizu,
Haj, kWobsanknenju ja, moj JEsu praju to:
Ja lubuju tcze njetk, a wjecznje wosche schho.

Weczorna Modlitwa na Ssobotu.

Luc. 24.

Wostajn pola nas Knezje, dokelz ßo kweczoru pschibliżuje.

Najlubschi Knezje Jesußo, dokelz ja Staw twojeje Gmejny ßym, kotruz ßy stwojej ßwjatej Krwju droho wukupił: da wostajn tejsch tehodla pola me tu Ssobutu stwojej Nadu, psches kotruz ja we tu tym Hubenstwi jedyn Tydzen dokonjał ßym. Ach! schto mozu ja kude Dzjeczo tebi sa tajku wulku Nadu a Dobrotu

tu wopokasacz. Pschetoz schitko schtoz ja mam, ßym ja wot twojej ßmjelnej Ruki dostał. Tehodka dam tczi tejsch schitko saßo. Prjoty zu ja pak tebi moju Wutrobu dacz, kotraz ßo kaje schitkich ßwojich wobendzjenych Rjechow, niz jeno ton sajndzeny Tydzen, alje tejsch ton zyły Czaß ßwojeho Ziwenja. Ja wjem, to budze tebi to najlubsche. Ach, cziß schak schitke moje Rjechi sady ßo, a do tej Lobiny teho Morja, a njespominaj nidy wjazy na te ßame, alje spomn namn,e nebjeski Wotze, we Nadzi a Ssmjelnoszi: Spomn namne we Nadzi, twojeho bolosneho Czerpenja a krwawneho Wumrecza dla: Spomn namne twojeho ßwjateho Wotpoczinka dla, kotryz ßy po dokonjanym a wustatym martrownym Tydzenju we Rowi mjeł. Sposchcz tejsch mi wtej Rozy jedyn czichi Wotpoczink, a swarnuj me pschjed tej wjecznej helskej Rozu,

zu, wot kotrejž me pschjes twoju styßknu srudnu Noz pschjed Kaiphaßom a Pilatom wumoł ßy. Pschikrej me stymi twojim Kschidłami teje Nady, a njech ßo jako jedyn bojasny Hołbik pschjed tym helskim noznym Rapakom we twojich łobokich krwawnych Ranach secher skhowam, so bych tam wußnył. Ale njech jeno pschi mojim Spanju ta Sswjeczka mojeje Wjery nidy njehaßnje, hacz me budzesch junu na tem poßljenym Dnju mojeho sbrozneho Spytowanja a Wandrowanja, sewschitkeho Nesboza a Hubenstwa wutornycz, a do twojeho wjeczneho wjeßeleho Kralestwa pschjeßadzicz, a zwar kwjecznemu Wotpoczinkej, Mjerej a Sboznoszi Hamen, Knezje Jesu, Hamen.

Weczorny Kyrlisch na Ssobotu.

a Dzak

a Dzak sawschitke Dary a Dobroty, na Czjeli woßebje wopokasane.

O Gott, von dem wir alles haben rc.

Loß: Schtuž Bohu werschnemu ßo rc.

1.

Wot tebe, Bože, schitko mamy, ton Sswjet je jara wulki Dom; dzejž twoje Dary wužiwamy; nas wobdasch sewschjem Wužitkom; ty zonujesch schjech bohaczje. Ach! schtu je, Bože, runy tczi.

2.

Kiž twojho Blida wužiwaju, tych nichto nemže rachnowacz, pak kžiwenju scho nusne maju, dyž schitkim mudrje wjesch prjotk stacz. So kojždy Kraj tu Ziwnosz ma, to twoja mozna Ruka da.

3.

Na Nnadžiju ßo Symjo ßyje, a Zonowanje pschindže knam, ton Płod ßo tejsch po Czaßu žnjeje, to schitko do konesch ty ßam, Wjetr, Roßu, Dejschczik, Sstonzo masch, a kPłoonoszi nam nadnje dasch.

4. Ty

4.

Ty żonujesch nam naschu Rohlu, so schjedny Kljeb, a trjebny Koscht ßo dżjewnje pschispori na Pohlu, a Czlowek nad nim widż, Loschtż a wetych Żnjach ßo romadżje, Młody, a Stary swjeßeli.

5.

Dże zemy twoje kraßne Skutki a Dżiwy poczecż powedacż? Ty ßmjelny Wotzje ßy ßamlutki, kiż wjazy mosch, hacż schizy, dacż. Ach, twoje Dary kraßne ßu, Konza a Mjery, nimaju.

6.

My wżanym Czaßu, haj do Ssmjercze tej Nady sabydż nochzemy. Pschi kojżdem Kusku wnaschim Ertczi, na tebe spomnicż budżemy. Ert sDuschu, Dżak a Kwalenje sa naschu Żiwnosż dawa tczi.

Schjedna Ranscha Modlitwa.

Kiż to Wobnowenje teho chczenßkeho Ssluba we ßebi ma.

Czijeniczki Bożo! Ja wobnowju dżenßa ton Sslub

Sslub ßwojeje ßwjateje Chzenzy. Ja ßo wotreknu dzenßa a kojzdy Czaß temu Czertej, a schitkim jeho Skutkam, a schitkemu jeho Waschnju, temu besboznemu Sswjetej, a mojemu rjeschnemu Czjelu a Krwi. Ja ßo pak podam tebi snowho Bozo Wotze, Ssyno, a ßwjaty Ducho sCzjełom a sDuschu. Ja poruczu tebi moje a tych lubych Mojich czaßne duchomne a wjeczne Sbozje. Ja podam ßo zylje twojemu Wobstaranju, Ssmjelnoszi, Luboszi, a Sswjernoszi. O Bozo, moj Wotze! Ja sawalu ßo zylje to twojej Saßłuzby, Krwje a Ranow, a do twojeho sbozneho Towarstwa: Knezje Jesußo, moj ßwjerny Wumozniko! Ja podam ßo zylje twojemu nadnemu Regjerowanju, Mozy, Sswjetłu a Troschtej: Bozo ßwjaty Ducho, moj lobosny Troschtarjo! O czi jeniczki Bozo! tak ßy ty moj, a ja ßym twoj; ty ßy moj Wotz, a ja ßym twoje Dzjeczo; ty ßy moj Pastyr, a

ja

ja ßym twoja Wowza. Ty ßy moj Knjes, a ja ßym twoj hegen Podan a Wotroczk. Ach moj Knezje, kak mozu ja ßo tebi dosz dzakowacz, so ßy me kudeho rjeschneho Czloweka tak powoschił, a me sa tak dostojneho dzerzal, so ty mje pschjes ton Nady połny nowy Narod, pschjes ton Sakrament teje ßw. Cczenzy, bjes tych Kscheszijanow ßadził ßy. Ach, wobarnuj a sdzerz me pschi tych ßamych hacz do mojeho Skonczenja. Daj, moj Bozo, so bych ßo teho, pscheczjwo Czertej, Sswjetej Rjechu a Ssmerczi stajnje troschtował, a ton ßamy ßebi wjazy waził, dyzli schitke ßwjetne Czeszje, a sachodne Kraßnoszje. Daj, so by me toßamo stajnje wabiło, jene ßwjate a pobozne Zjwenje wesz, a junu, jako jedyn prawy Kscheszijan sbozje wumrecz. To sposchcz mi Boh Wotz, a jeho luby Ssyn Jesus Krystus, moz ßwja-

teho Ducha. Tebi czjeniczki Bozo, bydz Czesz, Kwalba a Dzak do Wjecznoszje. Hamen.

Modlitwa a Dzakowanje pschi Konzu teho Tydzenja.

Ja dzakuju ßo tebi sWutrobu ty ßmjelny nebjeßki Wotze, so ty mi saßo we Mjeri, pod twojim Schuzom a Pschikryczom, jedyn Tydzen sy dokonjecz pomhał, so bych saßo snjekotrymi Dnjami blize kmojej ßmertnej Schtundzi pschischoł. Pschi tym pak posnaju pschjed twojim najßweczischim Wobleczom spokutnej a sroskacznej Wutrobu, so ßym tebe, ty lubosny Wotze, we tym sachodnym Tydzenju srjeschnymi Myßlemi, snekmanym Waschnjom, a snepotsiwymi Sßłowami, haj spohorschnymi besboznymi Skutkami husto gro-

grobnje rosnjewał. O kak welje Sleho ßym ja wtym Tydzenju wobejschoł! O kak welje Dobreho ßym ßo ja wostajił. Alje Knezje! bydz mi nadny, a wodaj mi moju Słosz, kiz wulka je, a nespominaj na te Rjechi mojeje Młodoszje, ani na moje Pschestupenja, alje spominaj namne po twojej wulkej Ssmjelnoszi, twojeje Dobroty dla. Rewulij namnje twoj Njew, alje njech mi kWuzitkej pschindze ta droha Prostwa twojeho najlubscheho Ssyna, mojeho jeniczkeho Sboznika a Wumoznika, Jesom Krysta, Hamen.

II.

Pokutne Modlitwy

predy, a po Wuziwanju Bozeho Wotkasanja kspjewanju.

Pokutna Modlitwa.

predy Sspowedzje.

Jerem. 13. v. 8.

Wobrocz mje Knezje, da budu wobroczjeny, pschjetoz ty Knezje ßy moj Boh.

Ach ty ßwjaty a prawy Bozo, kiz ty Wutroby a Jerchena pschepyttasch, a postajisch nasche Stoszje prjotk ßo, a nasche potajne Rjechi na Sswjetło pschjed twoje Wobleczo; Ja posnaju a wusnaju ßo se Styßknoszu, mojeje wulkeje Sechernoszje, a załosneje Ssljeposzje, po kotrejz ton zyły Czaß mojeho Ziwenja, hacz do tej dzenßnischeje Schtundy, tak secherny był ßym, jako bych se Ssmjerczu Sslub sczinjeny mjeł, a sHelu ßo sryczał bych. Ja ßym, lejder! Słemu Dobre, a Dobremu Słe rjekał, a nejßym ßo pschjed twojim Rjewom a Ssurowoszju, a pschjed twojim Rohzenjom tym Rjeschnikam, prawje bojał. Ach Knezje, ja mam wutrobne Roskaczje

cźje mojich Rjechow dla; a proschu sponiżnym Duchom, daj mi prawu wjernu Pokutu, tu Praudosz a Wjernosz prawje sposnacz. Smuj me sJsopom, so bych cźisty był; smuj me, so bych bjelischi wordował dyźli Sbnje. Daj mi ßłyschecz Radosz a Wjeßelje, so bychu moje nastrożane Koszje saßo ßwjeßeljene byłe, kotrez rosbił ßy. Potaj twoje Wobleczo pschjed mojimi Rjechami, a sahub schitke moje Słoszje. Stwor wemni, Bożo, cźistu Wutrobu, a daj mi noweho wjesteho Ducha, so bych pschjestał rjeschicz, a ßo schitkich Rjechow, a Pschestupenjow twojich Kasnjow ßwjeru sdalował: So bych ßo dzenßa ton Dzen sWutrobu wobrocził, dokelz hjeschczen, dzenßa rjeka. Troschtuj, o Bożo, moje srudzene Sswjedomnje stwojim Sstowom, a wustrow schitke moje ßmerdzaze rjeschne Rany, stym kraßnym Wolijom twojeje czerwjeneje

Krwje

Krwje Jesom Krysta. Ach Knezje wustrow me, da budu wustrowjeny. Pomhaj mi, da budže mi spomožjene, pschetož ty ßy moja Kwalba. Moja Nepoßłuschnosz je wulka, skotrejž ßo pschecžiwo tebi pscherjeschił ßym. Alje welje wetscha, a swaznischa je ta Poßłuschnoz mojeho Knjesa Jesußa Krystußa, pschjes kotruž ja schitke moje Rjechi wotbydž budu. Pschjes teho ßameho Sboznika, a Roh teho Sboža, pyttam a proschu ja Wodaczje schitkich mojich Rjechow. Ja proschu pschjes njon wo ton Dar ßwjateho Ducha, so bych ja hindalje, a ton zyły Czaß mojeho Ziwenja, stajnje we twojej Bojoszi, we stajnym Zelbyczu, a Posnaczu mojich Rjechow ziwy był; Wjeru a dobre Sswjedomnje hacz do Konza mjeł a wobarnował, pschjes twojeho lubeho Ssyna, JEsom Krysta, nascheho Knjesa a Wumoznika. Hamen!

Je=

Jena druha pokutna Modlitwa.

Ssmjelny Wotze, wjeczny Bożo! dyż ja moje czeschke a schelake Rjechi, kiż ßym pscheczjwo tebi moj Bożo, wobejschoł, wopomnju: da mam ßo sdobnje hajnbowacz, a njeßmjem ßwojej Woczi k Nebju posbjenycz, pschetoż żana wot schitkich twojich ßwjatych Kasnjow neje, kotruż ja nejßym rosnje pschestupił. Scheho-wjedomny a schudżomny Bożo, ty derje widżisch a snajesch moju Wutrobu, so wona jene Wobydlenje newurjeknenje welje Nepoczinkow a Rjechow je była, a hischczen je. Ach! schtu chze me wumoz steho Czjeła teje Ssmerczje? Ach moja Wutroba je semske a sachodne Wjezy bole lubowała, a wosche dżerżała, hacz twoju Nadu, Czesz a Majestátu. Ja tebe nejßym hinak, hacz po mojej Wutroby Spodobanju czeszit two-

twoje najßweczische Meno, psched kotrymz ßo schitkich Koljena shibowacz dyrbja, ßym ja rosnje newużetnje wużiwał, a sa niczo mjeł, a nejßym tebi we Duchu a Wjernoszi prawje ßłużił: O Knezje, ja posnaju, so ßym schitke twoje Kasnje pschestupił, wot prjenej hacz kpoßljenej, wot tej najwetschej hacz knajmenschej, a tehodla twojemu straschnemu Pokleczu ßym podczißnjeny. Tola pak pschindu ja pschjed twoj najßweczischi Stoł, a wołam steje Lobiny mojeho Hubenstwa ktej Lobini twojeje nedogruntowaneje Ssmjelnoszje: O Bozo, moj nebjeski Wotze! O JEsom Kryschcze, ty Wumożniko teho Sswjeta! O Knezje Bozo ßwjaty Ducho, moj Wodzerjo a Troschtarjo! Ty wjeczny, wjerny a jeniczki Bozo we czjoch Parschonach, bydz schak mi kudemu Rjeschnikej nadny, a wodaj mi schitke rjeschne Skutki, Sstowa a

My=

Myßlje, skotrymiz ja tebi wot maczerneho Zywota hacz ßem, napscheczywo byl, a tebe rosnjewal ßym. Ach Bozo! schak ßy ty twojeho jeniczkeho narodzjeneho Ssyna do Sswjeta poßlal, so by won samnje wumrel, a mje stwojej bojskej Majestatu wujednal, ach! njesastorcz da tak njetko moju kudu pokutnu Wutrobu, kiz ßama na ßebi Rosnosz ma, a njetk ßo saßo ktebi wobroczi; pschjestrej twoju pomoznu Ruku, a wumoz me, twoje kude Dzjeczo, so bych ja we tym Morju mojich Rjechow ßo njetepil; Knezje JEsu, moj Sbozniko a Nawozenja, smuj me wot schitkich mojich Rjechow, stwojej ßwjatej a drohej Krwju, kotruz ty tak bohaczje sawschitkich pokutnych Rjeschnikow pschelal ßy; daj twojemu ßwjatemu Duchu we mojej Wutrobi ßwjetsicz, so psches twoje Czerpenje a Wumreczje mi schitke moje Rjechi wopraudzje

wo-

wodate ßu, a so to Pokleczje a Schtrafa, kotruz ja snimi saßłużił ßym, zaneje Mozy wjazy nima, so by me skasycz, a na pschichodnym Ssudzi satamacz moło. Ja wjerju, o Knezje JEsu, so ty mojeho, a mojich Rjechow dla ßo do tej Ssmerczje podał, a mojeje Praudoszje dla saßo sbudzeny ßy:

Ach Bozo daj mi prawu pokutnu Wutrobu, so bych moje Rjechi załoßnje wopłakował, a je wutrobnje saklał, a tebi pschichodnje we prawej Sswjatoszi a Bohabojoszi ßłużił. Ach, Knezje JEsu, moj jeniczki Wumoznike, wußłysch me psches tu Moz twojeje ßwjateje a dreheje Saßłużby! Hamen.

Ranischa Modlitwa,

dyz jedyn kSpowedzi hicz chze.

We tym Meni Boha teho Wotza, Boha teho Ssyna, a Boha te-

ho

ho ßwjateho Ducha. Ta ßwjata nerosdzjeljena Boza Trojiza wobrocz me dzenß, a pomhaj mi kojzdy Czaß. Hamen.

Knezje Bozo Wotze, Knezje Bozo Ssyno, Knezje Bozo ßwjaty Ducho, kiz ty troschtnje tak ßo ßłyschecz dasch: Wobroczcze ßo kemni, da chzu ja ßo kwam wobroczicz sNadu a se Ssmjelnosczju. O ßwjata Trojiza! ja kudy a rjeschny Czlowek, stupju njetk we tej ranischej Schtundzi sponiznej Wutrobu, a se srudnym Duchom, psched twoj nadny Stoł, a skorzu na moje czeschke, wulke a schelake Rjechi, skotrymiz tebe wot mojeje Młodoszje, hacz ktej njetsischej Schtundzi wulzy jara a grobnje rosnjewał ßym. Ach ßmjel ßo nademnu, ßmjelny Bozo, nadny Sbozniko, a luby ßwjaty Ducho! wono je mi wutrobnje zel, so ja twoju bojsku Majestátu tak welje

tau-

tausend mol rosnjewał, a te Rjechi tak slje romadżił ßym.

Ja wobroczu ßo pak ktebi, o najlubschi Bożo, wobrocż ßo ty tejsch kemni stwojej Nadu, smi me, twoje subjene Dżjeczo hohrje, po twojej Smjelnoszi, płodż memni prawu Pokutu, a sdżerż me we tejßamej, a pomhaj, so bych ßo nidy wjazy wot tebe newotwobrocził.

Knezje JEsom Kryschcze, ty Wumożniko mojeje Duschje, nebjeski Nady-Throne, kiż ty schitke kude, pokutne a po twojej Nadżi łodne Duschje horjesał a wokschewił ßy: Smi schak tejsch me kNadżi hohrje, ja pschindu ktebi, nesastorcż schak me wot twojeho Woblecza kajż ja lejder! smojimi czeschkimi Rjechami jara derje saßłużił ßym, ja ßym jako sabłudżjena a subjena Wowza, ach Kneze JEsu! pyttaj schak twojeho Wotroczka,

(two-

(twoju Dzowku.) O Bozo ßwjaty Ducho, ty jeniczki Troscht mojeje Wutroby! ja ßo ktebi wołam, a proschu, so by ty pschimni stał, bydlił a wostał we mojej Wutrobi; płodz wemni prawu kscheszijansku Pokutu, roßwjecz me stwojim nadnym Sswjetłom, so bych ßo Rjechow ladał, a czin schtoz ßo tebi derje spodoba. O, ty ßwjata Troijiza, regieruj me stwojej Radu, so bych dzenß moju Wutrobu prawje rostorhał, mojich Rjechow ßebi wutrobnje dał zel bycz, twoju Ssmjelnosz kotraz wulka je, sprawej Wjeru sapschimnył, a tebi pschichodnje kschemu Spodobanju zjiwy był; poloz, a smi precz, te derje saßłuzjene Strafy, wostan ty moj Schuz a Wobarnowanje, a sdzerz me kwjeczznej Sboznoszi, Hamen. To daj o Bozo Wotze, o Bozo Ssyno, o Bozo ßwjaty Ducho. Hamen!

Ro-

Roskaczje a Zelbyczje tych Rjechow.

Rom. 8, 1.

Nitscho neje, so by satamało tych, kotsi we Krystußu JEsußu ßu.

Naschej prjenej Starschej, a my, ßmy, ach Bożo a Wotze! pscheczjwo twojim ßwjatym Kasnjam wot teho sakasaneho Płodu we Paradisu jydli, a psches to twoje rjane Snamjo, po kotrymž my stworeni bjechmy, subili; Nasch Rosom je ßlepy, a njewopschimnje, schtož teho Ducha Bożeho je; Nascha Wohla je skažjena, a pscheczjwi ßo twojim Kasnjam; Nasche sle Zadeszje a Pokilenja ßu pscheczjwo temu Sswjetłu teje Natury a teje Nady: Nasche Duschje ßu sastorczene wot twojeho lubosneho Woblecza, a dyrbja pschi duchownym Łodzi sawutlicz. Alje, ach! luby nebjeski Wotze! Woblecz nas saßo stej Drastu teje Praudoszje

szje JEsom Krystuſza; Wotczen nasche Wutroby wot schitkich semskich Wjezow, a posbjen je ktebi do tych Nebjeſzow, dzejž nasch Schaz a bjergarske Prawo je. Ach Bozo! poladaj na te Wobleczo twojeho Załbowaneho, kiž je sa nas rukował, a je sapłacził, schtož won rubił nebje; Pomhaj nam, so, dokelž my sRuki naschich Nepscheczelow wumożeni ſzmy, tebi bychmy ſzłużili, schitke Dny nascheho Ziwenja bes Bojoszje, we Ssrjatoszi a Praudoszi; O Bozo! połny Rady a Ssmjelnoszje! sjew nam twoju Radu; poladaj na naschu Pokutu, tak dobru hacž my ju tebi pschinjesz możemy: smi ju nadnje hohrje Krystuſza dla, kiž sa nas wobstajnje proſzy, snewurjeknjenym Sdychowanjom; Ach Bozo! jeho Krwje a Ssmerczje dla wopokaž Ssmjelnosz nam kudym Rjeschnikam! My lejžimy jow pſched twojim Wobleczom, a wołamy: Abba,

luby

luby Wotze! ßmjel ßo nadnami! Njedaj nam newuslyschanym wot tebe pschindz; njech je sabyte, so ßo ty nadnami njewał ßy; a daj nam pschichodnje tajku Wutrobu, kotraz tebi wobstajnje a ßwjernje by ßłużiła, a psches Moz teho ßwjateho Ducha we jenym nowym Ziwenju kodziła; Daj, so bychmy pschjes twoju Schehomoz snoweho ßo narodzili, teho stareho Czlowcka wotpołożili, a ßo teho noweho wobleklí, kotryz po Bosy stworjeny je. O Knezje! My njepuschczimy tebe; kiba so nas zonujesch! Kwataj nam kPomozy predy hacz my sajndzemy; Knezje JEsu; najlubschi Samaritski! wobaluj nasche Rany, a daj nam Radu namakacz psched twojim nebjeskim Wotzom. We twojim Meni pschindzemy my; daj nam we tebi a stobu Mjer a Weßełosz saczucz, so bychmy Radu namakali; a wot tych Rjechow wuczisczeni, tebi bych-

my

my ßweczeni wostali dowschej Wjeczznoszje. Wußłysch nas, o ty Wotze połny Luboszje. Ty Ssyno twojeho Wotza, JEsom Kryschcze! Ty Bożo snim wot Wjeczznoszje. Wußłysch nas, o Kneże Bożo ßwjaty Ducho! Ty Bożo teho Troschta, troschtuj nas, a daj ßebi spodobacz, nasche Wutroby ktwojemu Tempelej horjesacz, a hacz do Konza nascheho Ziwenja pschecziwo tej Lesnoszi teho Czerta; tej Mozy teho Rjecha; a pschecziwo naschemu hegen Czjelu a Krwi schuzowacz; tebi we ßwjatej Poßłuschnosczi ßłużicz, tak dołho hacz my ziwi ßmy; a tebi jedyn mol sbożni wumrjecz, Hamen! O Ty ßwjata Trojiza wułysch nas, Hamen!

Sa Posnaczje teho pschinarodzjeneho Rjecha.

Knezje schehomozny Bożo, nebjeski Wotze, ty ßy

zwar teho Czloweka po twojim Snamenju stworił, we prawej Praudoszi a Sswjatoszi, so by won wjeczinje ziwy był. Alje lejder! Pschjes teho Czerta Sawjesz, je ton Rjech do teho Sswjeta pschischoł, so njetk psches jeneho Czloweka Nepostuschnosz welje neprawych je sczinjenych, tehodla ßmy my schizy jene ste Ssymjo, a czinimy, my Adamowe Dzjeczi, nascheho Wotza Dzjeło. My ßmy we Rjechach podjeczi a narodzeni, jeneje pschewobroczeneje a sa ßakleje Wutroby, kotruz nichto pschepyttacz njemoze; podaczi do pschewroczeneje Myßlje; nasch Rosom je saczmity, czinicz Stutki teho Czjeła, a my noßymy njetk to Snamjo teho semskeho Hadama nadnami, a dyrbimy we Hadami schizy wumrjecz, jako Dzjeczi teho Njewa wot Natury, a Wotroczzy tych Rjechow.

My ßmy Pschestuperjo wot maczer-

maczerneho Zywota, a pijemy tu Nepraudu do ßo kajž Wodu, my ßmy schizy wotstupili a kniczomu sczineni, tu zadyn neje, kiž by Dobre sczinił, tesch niz jedyn, tak jara je nas ton Rjech skasył, so niz jeno schitke nasche Skutki, alje tesch schitke nasche Sstowa a Myßlje, Loschty a Pozadanja, psched tobu rjeschne, a Schtrafy hodne ßu. Tu to schitko daj mi, luby nebjeski Wotze, prawje posnacz, so bych ßo na ßwoje Bedra bił, a njepotajił psched tobu moju Słosz, alje moj Rjech psched tobu posnał, a moje Puczje dzerzał sa neprawe, pschetoz, hacz dotal nejßym ja, lejdyr! to tak wedził a jo kWutrobi sał, so ja tak hubjeny, a kudy, ßlepy, a nahi ßym; so moja Praudosz je, kajž womasana Drasta; a ja tak psched tobu wobstacz njemozu, dy by ty zył Rjechi pschirachnowacz. Dokelž pak ty o ßmjelny Wotze! na moju Hubjenosz we Nadzi ßy pola-

dał, a mje smuł, jako ty me we mojej Krwi tak lejzo widzische; a dokelž mojerjeschne Podzjeczje a Narod, teho noweho cžjelneho Naroda, twojeho lubeho Sšyna dzjelomny je wordawał, a ja tak spodobny bycž a wostacž dyrbu we twojim Lubowanym; da proschu ja tebe luby Wotze, we dobrym Dowjerenju: dokonej schak ton dobry sapocžany Skutk wemni, hacž na ton Dzen JEsom Krystuša, dzež ja zylje wumožjeny bycž dyrbu wot teho Cžjeła teje Šmercžje. Tu kwilu pak sdžerž me we twojej Bojoszi, a wucž me cžinicž po twojim dobrym Spodobanju, pschetož ty šy moj Boh, twoj dobry Duch wedž me po runym Puczu, so bych ja dostał ton Dar Božj, kotryž je to wjeczne Žiwenje we Krystušu JEsušu naschim Knjesu,

Hamen.

Je-

Jena krotka Spowedz kBohu.

Wutrobnje lubowany Wotze we Nebjeßach, kiz ty me sniczeho ktwojemu Snamenju stworił, a dokelz ja psches ton Pad mojej prjenej Starschej subjeny bjech, psches tu Krej twojeho lubeho Ssyna JEsom Krysta wumołßy. Ja pschindu ktebi, a dyrju na moju rjeschnu Wutrobu, a wołam stamnym Złonikom we Szenju, sdzjeczazym Dowjerenjom ktebi: Bozo, bydz mi Rjeschnikej nadny! O ßmjelny Wotze, kiz ty wot wulkeho Dołhoczakanja ßy, a kotrehoz Ssmilnosz wecza je, hacz zyłeho Sswjeta Rjechi, nedaj schak twojeho lubeho Ssyna horke Czerpenje nademnu subjene bycz. Njespominaj na Rjechi mojeje Młodosczje, alje spominaj namne po twojej wulkej Ssmjelnoszi, twojeje Dobroty dla. Pomhaj, so ja jow kscheszijanske

Ziwe-

Žiwenje wedu, a toßamo psches Moz teho ßwjateho Ducha we prawej Wjeri sbožnje bych dokonjał, a tebe we Wjeczznoszi sewschjemi Jandzelemi a Wuswoljenymi tam wjeczznje kwalił, Hamen.

Jena Spowedz kßwjatej Trojizy.

O ßwjata Trojiza, Boh Wotze, Ssyno a ßwjaty Ducho, wosoko kwaljena do Wjeczznoszje, ty moj Stworiczelo, ty moj Wumožniko, ty moj Sbožnychczinerjo: Ja posnaju a wusnaju, ja wobžaruju a wopłakuju moju wulku Winu a schelake Rjechi a Pschestupenja, skotrymiž ja tebe wulzy jara a husto rosnjewał ßym, a proschu tebe wutrobnje, Ssmjel ßo nademnu kudym a wulkim Rjeschniku; Bydž mi nadny, o ßwjerny Sbožniko JEsom Kryschcze! Bydž mi nadny, o Knežje Božo ßwjaty Ducho! O ßwjata Troji=

Trojiza! ßmjel ßo na mojim wulkim Hubenstwi, Sslaboszi, Kudobi a Załoszi, we kotrejž ja bes twojeje Nady a Pomozy kHeli panycz dyrbjał, O jeniczki Bozo we czjoch Parschonach, Wotze, Ssyno, a ßwjaty Ducha! wodaj mi schitke moje pschinarodzjene a pschiczinjene Rjechi, wjedomne a newjedomne Pschestupenja, po twojej newurjeknjenej Dobrotczi; Czin me praweho a sbozneho po twojej najwetschej Ssmjelnoszi, regieruj a wodz me psches twojeho ßwjateho Ducha, so bych ja pschichodnje kscheszijanske a bohabojasne Ziwenje wedł, tebe czesził a ßo bojał, lubował a kwalił, jow czaßnje a tam wjeczinje. Hamen.

Jena druha rjana Spowedz, we kotrejž jedyn Czlowek ßwoje Rjechi posnaje a sa Wodaczje proßy.

Ach poladaj schak moj Bozo, ja ßym! ton ßamy Czlowek,

kiž

kiž delje do Jericha dźjesche we cźjelnych Żadoscźjach a Loschtach, a padźe bes Mordarjow. Ach kak żałaßnje ßu woni me sranili, a me poł morweho lejźo wostajili; poj ty fromny Samaritarjo, Knezje JEsu, sbjen me hohrje, a sahoj me: Ja ßym pak ßo cźeschczy pscherjeschił we wojim zyłym Żiwenju, a ßym slje psched tobu cźinił. Ach! Laj jow ßym ja tesch kajź jedyn hubeny Sblepy pschi Puczu, a wołam ktebi: Jesu, ty Sbyno Davitowy, ßmjel ßo nademnu! wotewr mi tej Woczi mojeje Wutroby, so bych ja widźił! Knezje bydź nadny mi kudemu Rjeschnikej, schak ßy ty moja Pomoz a Khowanka, ach pomhaj mi kwjecznej Sbożnoszi. Ty ßy mi ßlubił, moj Pomozniko, we kotrejź Schtundźi ton kudy Rjeschnik ktebi sdychuje, dyrbi jemu pomhane bycź: Pomhaj mi Bozo mojeho Sboża, a wumoź me twojeho Mjena Cźeszje dla,

nela=

neladaj na to, so ja tak sRjechami womasany ßym, ale stajn, a poj kemni. O ty najlubschi Nawozenja mojeje Duschje, poj a pokaž mi twoj Schtalt, daj mi twoj Loß ßlyschecz, pschetož twoj Loß je ßłotki, a twoj Schtalt je lubosny, Hamen.

Czi rjane nutyrne Modlitwy, dyž jedyn Kscheszijan kSpowednemu Stołej hicz, a Wodaczje ßwojich Rjechow proßycz ze.

Ta prjenja Modlitwa.

kBohu temu Wotzu.

Schehomozny wjeczny Bože, Wotze nascheho Knesa Jesom Krysta, kiž ty temu Rimanju twojeho ßwjateho Sßłowa Moz dawasch, ty ßy mi moju Wutrobu stwojim Sakonjom nuł, so ja njetk moje Rjechi posnaju, wobzaruju a po nadnym Wodaczu tych ßamych jene wutrobne Zadanje mam. Tehodla ßy ty stym prjedowanym Sßłowom tejsch ton Spowedny

Stoł

Stoł wustajił, so ja kudy, skaženy a rjeschny Czlowek bych ktemu Bohastwu twojeje nebeskeje Rady pschischoł.

Ja du tehodla njetko tam, so bych ßo tebi mojich Rjechow wusnał a je wotpołożił, a sa to Troscht a Wodaczje tych ßamych wot tebe dostał. Proschu tehodla twoju nedogruntowanu Ssmjelnosz, ty zył wemni prawu Nutyrnosz a Zadanje po twojej Nadzi sahoricz, a mi twerdu Wjeru na twoje Sslubenja sposchczicz, so ja, hacz ja runje ßłaby, khory a bojasny ßym, ßo temu nebych wotdzerzecz dał, ale te Wodaczje mojich Rjechow sprawej ßylnej Wjeru bych sapschijał, a psches to kprawemu wotznemu Krajej pschischoł, Hamen.

Ta druha Modlitwa

kBohu temu Ssynej.

O Kneze Jesom Kryschcze, moj Wumozniko, ty ßy two-

twojej lubej Zyrkwi tudy na Semi, a tejßameje ßwjernym Sslużomnikam, ton ßwjaty Hamt teju Kluczow sawostajił, stym pschistajenym Sslubenjom, schtoż woni we Mozy tej ßameje wotwjasacż aby swjasacż budża, dyrbi tesch we Nebessach wotwjasane a swjasane bycż. Sa tajke nadne pomozne Wjezy dam ja tebi wjecżnu Kwalbu a Czesz, a proschu tcze sGrunta mojeje Wutroby, dokelż ja, jako jedyn kudy a swjasany Rjeschnik, tajkeho troschtneho Klucża teho Wotwjasanja potrebam, so bych ja we tych Swjaskach teho helskeho Jastnika dżerżany nebył, ty zył mi tonßamy psches mojeho kscheszijanskeho lubeho Spowedneho Wotza kTroschtu ßobu dżjelicż, a me wot schitkichmojich Rjechow twojej Krwje a Ssmercżje dla nadnje wotwjasacż. Pschitym pak zył ty mi twojeho ßwjateho Ducha dacż, so bych ja te ßwjate Wodacżje we prawej

Po=

Pokutczi, wjestym Dowjerenju, we dobrym Prjotkſaczu, bratſkej Luboſzi, a ſDżakom doſtał, a junu wjeczinje ſbożny był, Hamen.

Ta czecza Modlitwa.

kBohu temu ßwjatemu Duchu.

O Bożo ßwjaty Ducho, ty fromny a ßmjelny Bożo, dokelž ja po Poſnaczu mojich Rjechow kPoßylnenju mojeje Wjery, njetk ſmolom kSpowedżi du, ſo bych tam te woßebne Wodaczje mojich Rjechow kTroſchtu mojeje ſrudneje Wutroby doſtał: da proſchu tebe, ſbudżowemni jene wutrobne Sdych wanje po tajkim ſbożnym a troſchtnym Nady-Skutku. Daj mi tejſch tehoßameho Moz a Wużitk prawje ſpoſnacz, ſo ſchitko to, ſchtož ton Służomnik twojeho Słowa pſchi tym Wodawanju na twoju Pſchikaſnju ſomnu ryczi a czini, tak wjeſte a wjerne je, jako by ßo ßamo

wot

wot tebe sNebjes stało, a ty me ßam wot mojich Rjechow frej cźinił. Daj so bych ja ßo teho, wewschej Pscheczjewnoszi, Spytowanju a Nusy troschtował, a twerdźje na to spuschczał. O Bożo ßwjaty Ducho, cźin me loß, smoj, wuczistz, poßyln a sdźerź me tesch njetko psches twoju nedogruntowanu Dobrotu a Moz, so bych tajku wulku Nadu sWeßylom a sDźakom sposnał, a wjeszje wjerił, so, dokelź ja wot schitkich Rjechow wotwjasany ßym, ja njetk slje cźanycź a subjeny wordowacź njemouz. Ktemu pomhaj mi ta droha Saßłużba Jesom Krysta, mojeho Wumoznika, Hamen.

Dźakowanje po Spowedźi.

Bożo, ty budźesch kwaljeny we Cźischini na Zioni, a tebi budźe Sslub sapłaczjeny.

Kwal teho Knjesa moja Duscha a schtoź wemni je, jeho

ho ßwjate Meno. Kwal teho Knjesa moja Duscha, a njesapomn schtož won tebi Dobreho cžinił je. Kiž tebi schitke twoje Rjechi wodawa, a sahoji schitke twoje Khoroszje. Kotryž twoje Žiwenje wot Skaženja wumože, kotryž tebe kronuje sNadu a se Smjelnoszju. Kotryž twoj Rot sweßeli, so ty ßo wospet wotmłodžisch, jako Hodler. Ps. 103. Tu to stan ßo schitko po mojej Prostwi, a kmojej Duschje Sbožnoszi, a ktwojej wjecžnej Kwalbi a Czeszi, kiž ty hischczen tak mozny, bohaty, dobrocžiwy a ßmjelny ßy, hacž ßy dy był wot Spocžatka hacž kwjecžnym Czaßam, Hamen.

Jene kscheszijanske Dzakowanje po dostatym Wodaczu tych Rjechow, sjenej Prostwu, sa Poljepschowanje teho Žiwenja.

O Schehomozny, nadny a ßmjelny Bože a Wotze!

ja

ja dawam czi szyłej mojej Wutrobu Kwalbu Czesz a Dzak sa twoju wulku Nadu a Dobrotu, kiz ty mi njetk tak wotzowszy ßo wopokasał, dyz ty me kudeho Rjeschnika saßo kNadzi horje sał, a mi njetk we spowdenym Stoli schitke moje Rjechi wodał, a sa to te wjeczne Ziwenje snoweho saßo, twojeho lubeho Ssyna Jesußa Krystußa dla, ßlubił ßy. Ja proschu tebe wutrobnje, ty zył me we tajkej Radzi kojzdy Czaß wotzowszy sakhowacz, a mi twojeho ßwjateho Ducha dacz, sa ja temu njetk dostatemu nadnemu Wodawanju bych twerdzje wjerił, a ßo tehoßameho niz jeno njetk, ale tesch we pschichodnym a kojzdym Czaßu we mojim zyłym Ziwenju hohrje bracz, wewschjech Spyttowanjach a Pschecziewnoszjach troschtowacz, a ßo schitkeho Dobreho ktebi, mojemu lubemu Bohu bych nadziecz moł.

Sposchcz

Sposchcz tejsch, so bych ja ton Rjech dzen dljeje, dzin boje hidził, ßo pschednim paßł, a mojemu Czjełu wjazy tu Wohlu kRjeschenju newostajił, alje, so bych jemu we ßylnej Modlitwi napscheczjewo stał, a moje zyłe Ziwenje po twojej ßwjatej Wohli wedł. A schtoz ja we tym ßłaby ßym, (kaiz ja tejsch tebi moju wulku Sstłabosz swutrobnym Sdychowanjom hischczen posnaju,) da zył ty psches twoje mozne Sstłowo a ßwjateho Ducha pschimni stacz, a mi pschewinycz pomhacz, schitko to pak psches twojeho lubeho Ssyna, mojeho Knesa a Sboznika Jesom Krysta, Hamen.

Weczorna Modlitwa

dyz jedyn pola Spowedzje był je, a njetk skoro kWoltarju stupicz ze.

Ta Lubosz, Nada a Dobroczinosz Jesom Krysta, pschikryj me dzenß a kojzdy Czaß, Hamen.

Ach

Ach ty moj lubosny pscheczelny a dobroczjiwy Kneze Jesom Kryschcze! ty ßy mi dzenß jedyn woßebny a wuswoljeny Dzen doczakacz, a dokonjecz dał, na kotrymz ja Weßełosz a Sradowanje ßłyschał ßym, wot kotrehoz moje rosbite Koszje saßo ßu sweßeljeny, dokelz ty psches twoju Krej a Ssmercz moje Rjechi ßy precz sał, a ton horjazy Njew Bozy wuhaßnył, te Poklecjje teho Sakonja precz sał, a mi jedyn wjeczny Mjer ßlubił ßy, wot kotrehoz ja psches ton Loß stwojeho Sstużomnika ßym wobtwerdzjeny wordował, dyz won kemni dzesche: Bydz stroschtny, moj Ssyno, (moja Dzowka) tebi ßu twoje Rjechi wodate. Sa ćo dzakuju ßo ja tebi we njetßischej weczornej Schtundzi, o ty jeniczki ßwjerny Ssrjedniko, Wumożniko, prawych = ßwjatych = a sboznych = Czinerjo, sWutrobu a sErtom, ja zu tebe tehodla

bes Pschestacza czeszicz a kwalicz. Ach! luby Jesu, kak budza me skoro twoje Rany poßylnicz a twoja ßwjata Krej, kiz stychßamych bjzała je. Njetk netrebam ja ßo bojecz, dokelz ty stwojeho Kschiza mi pschiwołasch: To czerpju ja schitko tebi kLjepschemu. Tehodla neboj ßo, pschetoz ja ßym tcze wumoł; ja ßym tcze stwojim Menom wował, ty ßy moj. Ssym ja njetk twoj, da nebudze tesch twoj a moj nebeski Wotz me nidy wopuschczicz a me sabydz. Tehodla najlubschi Sbozniko! sran mi moju kudu Duschu stej wotrej Schipu twojeje ßwjateje Bojoszje, pschekol moju Wntrobu stej Lebiju twojeje Luboszje, a pschecziischcz schitko moje Snuzkomne stwojej wulkej Mozu, so bych ja sprawej wobstajnej Luboszju sranjeny, wodnjo a we nozy, twojej mi schenkowanej Nady dla, Ssylsy teje Luboszje pscheliwał, schitkich

Rje-

Rjechow ßo ladal, a we sprawnej Pokutczi a Poljepschowanju žiwy byl, a we twojej Sskužbi a Poßluschnoszi hacž kmojim poßljenim Sdychowanjam sawostal. We tajkich Myßlach zyl ty najlubschi Kneže Jesu! mi troschtnje dacž sawostacž, a ßo mi pschi twojim nadnym Blidži sjewicž, so bych tebe swottewrjenymaj Wočomaj teje Wjery widžil, stymaj Rukomaj mojeje Duschje tcže sapschijal, smojim Ertom twoju Sslotkosž woptal, a wot teje Lubiny twojeje Luboszje zylje požriety byl, a tak ton Konz mojeje Wjery tu wjecznu Sbožnosž wot teho pschineßl, Hamen, Kneže, Jesom Kryschcže! Hamen.

Ranischa Modlitwa

Na ton Dzen, dyž jedyn Kscheszijan Bože Wotkasanje wužiwacž ze.

To daj Jesus, moje Žiwenje, moj Troscht, a moja Khowanka,

kotryž me dženß sa ßwojim Blidom ze naßytczicz a napowicz, se ßwojim wjernym Czjełom a Krwju, Hamen.

O Jesu, moj nebjeski Nawoženja, moj najwetschi Schazo, kak ßym ja tu tu Noz po tebi žadał; kak ßym ja sWeßelom na tu tom Dženwotczakował! Kajž Jelen jachli po symnej Wodži, tak je tejsch moja Duscha po tebi sdychowała; kak ßym ja łodny a lacżny był po tej Jydži a Piczu, kiž ty mi pschi twojej ßwjatej Weczeri pschihottował ßy. Tak husto hacz ßym wotzucził, ßym ja pschezo te Sßłowa mojeho Spowedneho Wotza ßłyschał: So ja dženß, kPoßylnenju mojeje Wjery, pschi tej ßwjatej Weczeri, we tym žonowanym Kljebi a Wini stwojim wjernym Czjełom, kotrež ty samne do teje Sßmerczje podał ßy, a stwojej rožowej barbenej Krwju, kotruž ty tak dobrocżiwje sa moje Rjechi pschelał ßy, naßytczeny

ny a napowjeny budu. Ach bydź czeszjeny a kwaljeny, so ßy mi strowemu a czerstwemu ton Dżen doczakacz dał, tu ton Dżen na kotrymż ty ßam moj Hospodar a moj Hosz bydź zesch. Moj Hospodar, so by me na mojej Duschi naßytcził a na pował; Moj Hosz, so by ty twoje Wobydlenjo we mojej Wutrobi sczinił. Ach tajku Czesz a Dobrotu njemożu ja tebi dowschej Wjecznoszje sapłaczicz! O najlubschi Jesu, pschindź schak kemni a wuczisz ßam moju Wutrobu, so by ty jene cziste a piekne Wybydlenje namakał. O ty ßwjerny Sbożniko mojeje Duschje! wulij namne twojeho ßwjateho Ducha, so bych dostojny ktwojemu Domu a ktwojemu Blidu pschischoł, a wot tebe na Czjeli a Duschi wokschewjeny a poßylnjeny był. Tak zu ja njetk, najßłotßy Sbożniko! we twojim Meni stanycz, a psches twoju Moz a Ssylnosz snuzkach na mojej Duschi tak ßo

pschi=

pschihottowacz a wupyschicz, so bych ßo twojimaj Woczomaj derje spodobał, a twoja Duscha by ßwoj Loscht nademnu mjeła, Hamen! pomhaj mi, najlubschi Knezje Jesu! Hamen.

Sa dostojne Pschihottowanje ktej woßoko dostojnej Weczeri Bożej.

O Bożo ßwjaty Ducho, ty mozny Troschtarjo schitkich, kiż ßo tebi szyłej Wutrobu dowjerja! Ja kudy rjeschny Człowek, kiż ja Proch a Popjeł ßym, ßym ßo skroblił, teho Knesa teje Kraßnoszje, teho Najßweczischeho we Jsraelu, Krystußa Jesußa mojeho Sbożnika, psches Wużiwanje jeho ßwjateho Czjeła a Krwje, do mojeje rjeschneje Wutroby na Hoszinu proßycz.

Wulke by jo było, dy by ton Proch ßwojeho Stworiczela, ta Lina ßwojeho Hornycze-

nyczerja proßyła; Ale czim wetsche je to, so ta Neczistosz tu Sswjatosz pozada a wobschijecz chze. Tehodla proschu ja tebe, twojeho ßwjateho Hamta dla: wuczisz ty, moju Wutrobu, wußwecz moju Wohlu a Rosom wot schitkich semskich Skutkow, a daj mi jeniczzy woptacz a saczucz, schtoz nebjeske je. Wot ßo ßam ßym ja symny a nemozny; dyz pak ty mi pomhasch, da dyrbi ßo mi radzicz. Ach kak bohaty, kak sbozny njebudu ja, dyz ßo mojej Duschi tajke wulke Sbozje stanje, so jeje Sboznik do neje pschindz, a wobstajnje we nej bydlicz dyrbi. Ktemu pomhaj mi nadnje, o ty drohi wutrobny Hoszjo, Hamen.

Druha Modlitwa.

Sawjernje, Kneze Jesu! ja nejßym hodny, so by ty pod moju Czjechu schoł; ja nejßym hodny, so ty do teho Domu mojeje Wutroby nuz sajndzesch.

A swot-

A swotkal pschindze mi to, so ton Knjes nuz dże kßwojemu Wotroczkej ton Prawy ktemu Neprawemu; ton Najwoschi ktemu Najnischemu? Ach! schak ßym ja jeno Semja a Proch, jeno jedyn hubeny Czerw a Waka, haj zylje Ricżo psched tobu. Ja dyrbjał sdobnje ktebi pschindż, a ty ßam pschindzesch kemni. Ach wuczisz ton Dom wojeje Wutroby, a poladaj dowschjech Kuczikow tejßameje, roßwjecż tu czmowu Wutrobu; sahoj tu khoru Wutrobu; srej tu symnu Wutroba; troschtuje tu srudnu Wutrobu, a sawostan wjecznje we tej droho wukupjenej Duschi. O Jesu, moja Jydż! Jesu, moje Wokschewenje! Ssymli Nadu namakał psched twojim Wobleczom, da njekodż nimo twojeho Wotroczka; Laj, Durje mojeje Wutroby steja tebi wotczinjene, te Rota mojeju Hubow ßu tebi wotewrjene, wono je hjeschczen Rum we tej Hospodżi, poj

nuz

nuz do mojeje Wutroby, poj kemni, so bych ja ktebi pschischoł; sczin moju Wutrobu ktwojemu Tempelej, we kotrymž ty bydlisch; mojeho Ducha ktwojemu Kralowskemu Rodu, we kotrymž ty knezisch: moju Duschu ktwojemu Wobydlenju, we kotrymž ty kraßny ßo ßjewisch: moje Myßlje ktwojej Rożowej-Sarodzi, we kotrejž ty ßo wokschewisch: moje Cżjeło ktwojej Hospodzi, do kotrejž ty nuz sajndżesch. Dżi nuz ty Pożonowany teho Knjesa, cżohodla stejisch ty wohnkach? Daj, so by ßo dżenß temu Domu mojeje Wutrobi Sbożje dostało, cżen do njeho stwojej Dobrotu, napeln jon stwojej Kraßnoszju, pschinjeß mi tu Sßłotkosz twojeje Luboszje; te Woptanje twojeje Praudoszje; tu Lubosnosz twojeje Dobroty; tu Pychu twojeje Ssmjelnoszje; da budu ja ßłotzy troschtowany; da budu ja moznje poßylnjeny; da bu-

du

du ja wulzy jara sweßeljeny. O Jesu, moja Schpajsa! o Jesu, moje Wokschewenje! Ja ßym sRjechami jara wobczežjeny, wuprosn me: Ja ßym wot Czerta ßurowje sranjeny, sahoj me: daj, so bych ja psches tu ton ßwjaty Sawdawk stobu sjednoczjeny był, ßo by ty wemni wostał, a ja we tebi, ja pschindu ktebi, so by ßo mi wot tebe derje stało, wostan ty pschimni, so by mi stobu derje, było, daj me ßam tebi, daj ßo ßam mi, moja Wutroba, twoja Wutroba, jena Wutroba, bez tebe njemožu ja wostacz, njemožu ja žiwy bycz, nemožu ja Sbožnosz dostacz. Ty ßy schak mojeje Wutroby najwoßobnischi Schaz; mojeje Duschje ßłotka Lubosz; mojeje Wjery najtwerdžischa Skała; mojeho Wujednanja najwjestzischi Grunt; mojeje Ssmerczje jeniczke Žiwenje. Daj, so by twoja Weczer mi była jene strowe Ljekarstwo, psches kotrež moje rjeschne Ra-

ny

ny sahojene budza; jene mozne wutrobne Poßylnenje, psches kotrez mojej Sslaboszi horje pomhane budze; jena bojska Moz, psches kotruz schitke Nadbjehanja pschewinjene, schitke Spytowanja wotwobroczjene, schitke Boloszje mojeje Duschje polozjene, a sa to nowa Nada sahorjena, nowe dobre Poczinki płodzjene, uowa Bohabojasnosz sakorenjena, ta Wjera poßylnjena, ta Radzija wobtwerdzjena, a ta Lubosz pschisporjena budze. To to sposchcz mi ty ßłotki Lubowarjo, o ßwjerny Sbozniko, o ßwjerny Troschtarjo! twoje ßwjate Czjeło naßytcz me, twoja rozowa czerwena Krej napowaj me, ta Woda teho Sboza wokschew me, a sdzercz me kwjecznemu Ziwenju, Hamen.

Jena druha Modlitwa.

Kneze, Jesom Kryschcze, ty ßwjerny Pastyrje a Biskope mojeje Duschje, kiz ty pra-

prajił ßy. Ja ßym ton Kljeb teho Žiwenja, schtuž wottemne jy, ton njebudže łodny, a schtuž domne wjeri, temu ßo nidy picž njesechže: Ja pschindu ktebi a proschu tcže poniżnje, ty zył me psches prawu Wjeru pschihottowacž a me khodnemu Hoszej tajkeje nebjeskeje Jydžje sčžinicž; ty zył me, twoju kudu Wowčžiczku, dženß na twojej seljenej Wuzy pasz, a kfryschnej Wodži teho Žiwenja wesz; ty zył moju Duschu wokschewicž, a me po prawym Puczu wesz, twojeho Mena dla; ty zył me dostojneho ktwojemu Blidu shottowacž, a mi ton Kelich twojeje Luboszje a Nady połny nalecž.

Ja kuda Wowčžiczka, pschindu ktwojej Pastwi, temu Kljebej teho Žiwenja, ktemu žiwemu Zorłu, ach! ty wjerny ßłotki nebjeski Kljebe, sbudž wemni jedyn duchowny Lod a ßwjatu Lacznosz, so bych po tebi wołał a jachlił,

kajž

kajž Jelen jachli po symnej Wodzi. Pschedewschjemi Wjezami pak daj mi wjerne a wutrobne Roskaczje a Zelbyczje mojich Rjechow, a woblecz me stej prawej kwaßnej Drastu teje Wjery, psches kotruž ja twoju ßwjatu Sastužbu sapschimnu, a tußamu moju rjanu Drastu twerdžje dzeržu a wobarnuju, so bych ja jedyn nedostojny Hosz nebył; daj mi jenu poniznu a k Jednotczi hottowu Wutrobu, so bych mojim Nepscheczelam s Grunta teje Wotroby wodał. Wukoren smojej Wutroby ton Koren schitkej Horkoszje a Nepscheczelstwa, a płodž sa to do mojeje Duschje, Lubosz a Ssmjelnosz, so bych mojeho Blischeho, haj schitkich Czlowekow we tebi lubował. Ach, ty prawe Jutrowne Jehnjatko, bydž ty moja Jydž, daj so bych ja tebe wužiwał a jydł shorkim Selom a swutrobnym Roskaczom, a stym nekißanym Kljebom jeneho ßwjateho a pokut=

kutneho Ziwenja. Ach! ja pschindu ktebi swelje Neczisto-szju wobczeżjeny, ja pschineßu ktebi jene necziste Cżjeło a Du-schu, połnu Wußada a Rosno-szje, ach wuczistz me ty naj-woscha Czistosz, twoje ßwja-te Cżjeło, jako wone sKschiża delje sate by, bu wone do jene-ho czisteho Ruba sawaljene: Boh daj! so bych tesch ja tebe stak czistej Wutrobu horje sał, kajż tebi derje spodobne je, ach so bych ja tebe se ßwjatej Nutyr-noszju sapschijał, a do mojeje Luboszje sawalił, tebe stej Myrrhu teje rosłamaneje Wu-troby a Ducha żałbował. Ton nebeski Kljeb dyrbesche we je-nym słotym Ssudobju we tej Kschini teho Sslubа kWo-pomnenju khowany bycz: Ach Boh zył! so bych ja tebe we zylje czistej Wutrobi sakho-wał. Ach, moj Kneze, schak ßy ty ßam prajił: Czi Ssylni nepotrebaju Ljekarja, ale czi Khori, ach, ja ßym khory, ja po-trebam tebe, mojeho nebjeskje-

ho

ho Ljekarja mojeje. Duschje Ty ßy prajił: Pojcze ßem kemni schizy, kiž wy sprozni a wobcżeżjeni sze, ja zu was wokschewicz. Ach Kneże! ja pschindu, swelje Rjechami wobcżeżjeny, smi je wottemne, poloż me wot tajkeho wulkeho Brjemenja, ja pschindu jako ßlepy, roswjetl me, jako subjeny, pytaj me, jako satamany, czin we sbożneho, wuwedż me wot me ßameho, a smi me ktebi horje, haj do tebe, pschetoż we tebi ßym ja żiwy, ale wemni ßamym wumru ja, we tebi ßym ja prawy, wemni ßym ja luty Rjech, we tebi ßym ja sbożny, wemni ßym ja lute Satamanstwo. Ach, ty moj nebeski Nawożenja, pschindż schak kemni, ja zu tebe wesz do teje Komory mojeje Wutroby, tam zu ja tebe wokoschowacż, so by me nichto nehanił, pschineß mi tu Sbłotkosz twojeje Luboszje ßobu, te Wohnenje wjeczneho sbożneho Żiwenja, te Woptanje

nje twojeje Praudoszje, tu Rjanosz twojeje Pscheczelnoszje, tu Lubosnosz twojeje Dobroty, tu Pychu twojeje Poniżnoszje, a ton Płod twojeje Ssmjelnoszje. Ach! moj nebeski Ljekarjo, ja pschinesu tebi jenu morwu Duscho, woziw ju: jenu khoru Duschu, sahoj ju: jenu Wutrobu, kotraż prosna je wot schitkich wjernych dobrych Poczinkow, napeln ju stwojej Nadu, stwojim Duchom, stwojej Luboszju, stwojej czichej Myslu, stwojej Poniżnoszju, a stwojej Sczerpliwoszju. Ach ty słotki Kljebe teho Ziwenja! nasytcz me kwjecznemu Ziwenju, so by so mi do Wjeczznoszje jysz a picz nechało, we tebi mam ja schitkeho dosz, ty sy mi schitko, wostan wjeczznje wemni, a daj mi wjeczznje we tebi wostacz, kajż ty prajił sy: Schtuż moje Cziełło jy, a moju Krej pije, ton wostanje wemni, a ja we nim, a ja budu jeho sbudzicz

dzicz na ßudnym Dnju kwjeczznemu Ziwenju, Hamen.

Jena druha Modlitwa.

O Kneze JEsom Krystcze, ty Ssyno teho ziweho Boha, ja posnaju a wusnaju jo, so ja derje hodny neißym tajkeje woßokeje nebjeskeje Weczerje twojeho ßwjateho Czjeła a Krwje we Bozim Wotkasanju, pschetoz ja ßym zdyn jedyn kudy Rjeschnik, a ty ßy ton Knjes, Knjes Nebjeßow a Semje; ja ßym ton nedostojny Hosz, a nehodny, so ty pod tu Czjechu mojeje rjeschneje Wutroby dzesch. Alje, dokelz ty jo ßam tak mjecz zesch, a ktajkej woßokej nebjeskej Hoszini kojzdych, woßebnje schitkich kudych Rjeschnikow tak pscheczelnje proßysch a powołasch, a niz jeno nikoho wot tejßamej newotstorczisch, njech won ßwojich Rjechow dla je tak nehodny hacz won ze, dyz won jeno na tebe wjeri; alje tesch ßwjeru pschikasujesch, so my

pschindž, a schizy tam sa nasche mučne a ßłabe Duschje nebjesku Jydž a Piczje hulwacz dyrbimy. Tehodla pschindu ja tesch, luby Kneze JEsom Krystcze, na twoju Pschikasnju a Nuzproschenje, a proschu teze wutrobnje, hacz ja runje mojeje Parschony dla tajkeje woßebneje Hosziny hodny nejßym, tola pak tejßameje potrebny ßym mojich Rjechow dla: Ach! smi me Kneze kjenemu Hoszej hori, wokschew a naßytcz me njetko stwojim ßwjatym Cjelom a Krwju, a sposchcz mi twoju Radu, so bych ktajkej Weczeri pschines prawu pokutnu Wutrobu, a tam twojich nebjeskich Kubłow a Dobrotow, kiž ty nam we twojej Weczeri skiczisch a podawasch, we prawej twerdej Wjeri dzjelomny był.

Daj mi, o luby Knezje a Bozo, ton ßwjaty Sakrament we mojej Wutrobi kojždy Czaß wjesty Sawdawk, Sygel a

Wob=

Wobtwerdzenje teho Wodacza schitkich mojich Rjechow, k Possylnenju mojeje Wjery, a khorzej Luboszi pscheczjwo mojemu Blischemu bycz. So tak we, a psches te Wuzjwanje tajkeho ßwjateho Sakramenta ta Wjera wemni schjednje pschisporjena, ta Nadzija poßylnjena, moje bojasne Sswjedomnje kojzdy Czaß troschtowane budze, a moja Duscha teje bojskeje Dobroty a wjeczneho Wujednanja saczuje a wuzjwa, a we tebi wjeczinje sbozna budze.

Wutrobne Sdychowanje pschi Wuzjwanju ßwjateho Bozeho Wotkasanja.

Pschi Dostaczu teho wjerneho Czjeła Kryslußoweho praj tak:

Twoje ßwjate Czjeło, o Kneze JEsom Krystcze, moj Kneze a moj Bozo pschindz a pomhaj mi kwjecznemu Zjwenju, a twoja droh Krej k Wodawanju schitkich mojich Rjechow. Daj, so bych twoj ßwjaty Sa-

kramen niz kSsudu, ale kStrowoszi, kSbožnoszi a kprawej Weßełoszi dostał, a sežin me kudeho Rjeschnika dostojneho, so bych pschi twojim poßljenym Pschichodži na Dnju teho poßljenjeho Ssuda kPrawizy teje wjeczneje Kraßnoszje sWeßelom hicz moł, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

Bydž mi powitany, ty ßłotki Kneže JEsom Kryschcže, stej kraßnej Jydžu twojeho najßwežischeho Cžjeła, kotrež ty mi njetk we Kljebi kJydži dawasch, kajž ty je samne do tej horkej Ssmercžje podał ßy, teßame daj mi pschindž kwjeczнemu Žiwenju.

Kneže JEsom Kryschcže, twoje ßwjate Cžjeło poßyln a sakhowaj me we prawej Wjeri kwjeczнemu Žiwenju, Hamen.

Pschi

Pschi Wużiwanju teje wjerneje Krwje Krystußoweje, modl ßo tak:

Bydź mi powitany, ty ßłotki Kneże JEsom Krystcze, stym woßebnym Piczom twojeje rożoweje czerweneje droheje Krwje, kotruż ty mi njetk we Wini k Piczu dawasch, kajż ty ju samne na Drewi teho Kschiża pschelał ßy, k Wodawanju mojich Rjechow, tu daj mi pschindż kwjecznemu Żiwenju.

Kneże JEsom Krystcże, twoja ßwjata Krej poßyln a sdżerż me we prawej Wjeri kwjecznemu Żiwenju, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

Do ßwjate Cżjeło JEsom Krysta naßytcż me; jeho rożowa czerwena Krej napowaj me; jeho horke Czerpenje a Wumreczje poßyln me. Do twojich ßwjatych Ranow skhowaj me; nedaj ßo mi nidy

wot

wot tebe rosdzjelicz; wot sleho Nepscheczela wumoz me, so bych ja tebe sewschjemi Wuswoljenymi wjecznje kwalił a czesził, Hamen.

Dzakowanje po Wuziwanju Bozeho Wotkasanja.

Kneze Jesom Krystcze, to dostate wjerne Gmenstwo twojeho ßwjateho Cjzjeła a Krwje, ßłuz mi Kudemu psches twoju Nadu kpozadanemu Wodaczu schitkich mojich Rjechow, khohabojasnemu Sdzerzenju mojeho Cjzjeła a Duschje, a kßylnemu Pschewodzenju tu steho sachodneho, ktamnemu pschichodnemu wjecznemu sboznemu Ziwenju, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

O ty moj luby, Kneze JEsom Krystcze! ja dawam tebi wutrobnu Kwalbu a Czesz, so ty me njetk saßo tak wotzowszy sa twojim Blidom stwo-

stwojim hegen ßwjatym Cjjeł=
łom a Krwju naßytcził a na=
pował ßy, a proschu tebe szy=
łej mojej Wutrobu, daj mi
toßame pschindz k Poßylnenju
mojeje Wjery, a kwjestemu
Pschewodzenju stu teho Huben=
stwa, ktemu wjecznemu Ziwe=
nju, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

Ja dzakuju ßo tczi, schehomoz=
ny Kneze JEsom Kryst=
cze, so ty me stym sbeznym
Darom twojeho Cjjeła a Krwje
saßo ßy wokschewił, a proschu
twoju Smjelnosz, ty zył mi
toßame pschindz dacz, kjenej
ßylnej Wjeri do tebe, a khor=
zej Luboszi pscheczjwo moje=
mu Blischemu: kiz ty s Bo=
hom tym Wotzom a stym
ßwjatym Duchom ziwy ßy a
knezisch, runy Boh, woßo=
zy kwaljeny do Wjecznoszje,
Hamen.

Druhe Sdychowanje.

Njetk budze moj Boh a Wotz
me pscheschonowacz; njetk
bu=

budże JEsus Krystus wemni, pschimni a pola me bydlicz; njetk budże ton ßwjaty Duch mi dopomhacz kżeßnej Kroni, pschetoż ja ßym teho Knjesa widził, haj jeho ßwjate Wotkasanje dostał, a moja Duscha je wustrowjena, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

O Schehomozny Knežo JEsom Krystcze, ja dżakuju ßo tczi szylej Wutrobu, so ty me kudeho Rjeschnika wot schitkich mojich Słoszjow czistzje smoł, a kwecżej Wjestoszi me stwojim ßwjatym wjernym Czełom a Krwju naßytcził a napował, a me, jako twoje lube Dżjeczo, saßo k Nadżi horje sał ßy. Ja proschu tebe, ty zył mi psches twojeho ßwjateho Ducha tajku twoju wulku Nadu prawje sposnacz dacz, so bych ja pschichodnje tebe wosche schitkich Wjezow lubował, twoje Skutki s Nutyrnoszju wopomnił, moje słe Pożadanja potłocził, mojeho

jeho Blischeho lubował, a moje zyłe Żiwenje poljepschował, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

Ach ty fromny Kueże Jesom Krystcze, ja njemożu twoju wulku Lubosz, kiż ty mi njetk ßy wopokasał, ani se Sßowami, ani sMyßlemi dosz kwalicz, so ty me kudeho Rjeschnika saßo kNadżi horjesał, a stwojim wjernym Cżjełom a Krwju naßytcził a napował ßy. Daj ßebi tejsch njetk spodobacz ton Dżakny=Wopor mojeje Wutroby a Hubow, tak welje hacz ja njetk we tu tym mojim Cżełi a Krwi możu a samożu tebe kwalicz, ja zu pak tebe tam sewschjemi Jandżelemi a Wuswoljenymi dokonjanischo dowscheje Wjecznosje kwalicz a czeszicz. Daj mi tu kwilu twojeho ßwjateho Ducha, kiż by me posnacz nawucził, schto ty nademnu czinił ßy; so bych ja we Wjeri, Luboszi, Nadżiji a Sczerpliwoszi sapoczał jene no=

nowe Žiwenje wesz, kiž by tebi k Kwalbi a k Czeszi, a mojemu Blischemu k Wužitku było, twojeje droheje Saßłužby dla, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

Ja džakuju ßo tebi, ty woßebny Kneže Jesom Krystcze, so ty me ktutej sbožnej Žpajsy twojeho wjerneho Czjeła a Krwje powałał ßy. Ja džakuju ßo tebi szyłej Wutrobu, so ty mi Pokornosz a Nutyrnosz ktemu sposchežił ßy; ja džakuju ßo tebi sa twoju Radu, so ty me s Wjeru a s Luboszju roswjecził, a me ßam stobu naßytcził, stwojej drohej Krwju napował, a stwojim jaßnym Bojstwom napelnił a wobdał ßy. O najlubschi Kneže Jesu, wostajn pschimni, pschetož ja podam ßo tebi, a spuschczam ßo na tebe, so bych ja tejsch wjeczinje we tebi był, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

Kneže Jesom Krystcze, tebi bydž jow a we Wjeczno-

szi

szi Kmalba, Czesz a Dzak, so ty me kudeho a hubeneho Rjeschnika stwojim wjernym Czjełom a Krwju tak nadnje wokschewił ßy: Ja proschu tebe sGrunta mojeje Wutroby, ty zył njetk pschimni a wemni mozny bycz a wostacz, a namnje, twoju kudu Waczku, snadnym Wobleczom poladacz, a me horje bracz, a stwojej nadnej Rukow nidy wupanycz njedacz; me stwojim ßwjatym Duchom pschichodnje we mojim Powowanju a zyłym Zivenju tak wesz, a regjerowacz, so bych ja niczo pscheczivo tebi njepomyßlił, prjotk njewsał, njeryczał a neczinił, ale kojzdy Czaß na tebe, na twoje Sßłowo a nadnu Wohlu ladał, a tesch we mojim Kschizu, kiz ty mi horje powozisch, szerpliwy a swohlny był, pscheczivo tebi, haj tesch pscheczivo mojemu Blischemu njemorkotał, ale jo tak wostajił, kajz ty jo czinisch a ßo tebi derje spodoba, a wotczakował na te nadne Wumo-

zenje

żenje a wjeczne Weßelje, kotrež ty schitkim Wjerjazym, kiž ßo na tebe spuschczeja a twarja, dacz budżesch. Pomhaj Kneże Jesu, so by moja Wjera wemni ßylna a twerda wostała, a sdżerž me we prawej Wjeri, Posnaczu, Poniżnoszi, Sczerpliwoszi a Nadżiji, hacz kmojim poßljenim Sdychowanjam, so bych tebe jow a we Wjeczznoszi kwalił, a czesził a ßo tebi dżakował, kiž ty stym Wotzom a ßwjatym Duchom jedyn wjerny, schehomozny a wjeczny Boh ßy, wot Wjeczznoszje hacz do Wjeczznoszje, Hamen, Kneże Jesu, Hamen.

Druhe Sdychowanje.

O ty sbożna Jydż, kak kraßnje ßy ty me poßylniła. O ty sbożne Picżje, kak moznje ßy ty moju Duschu wokschewiło. Ty Kneże Jesu, ßy me wedł do twojej nebeskej Kljebowej Komory, a me stym Kljebom teho Żiwenja naßytcził. Ty ßy me nuz puschcził

do

do twojej nebjeskej Winowej Pinzy, a mi Dobroty a Ssmjelnoszje połne naljał. Ja ßym jyd tu Jydż teje Neßmertnoszje; ja ßym pił ton Kelch teje Luboszje, sa to dżakuju ja ßo tebi wutrobnje; sa to kwalu ja tebe shorjazym Duchom. Ach ty nebjeski Braschka, Kneże Jesu! kak wulku Nadu ßy ty mi wopokasał, so ty me kudeho Czlowcka sa hodneho ßy dżerżał, me sa twoje nebjeske Blido ßadżież, mi ton Kljeb tych Jandżelow k Jydżi dacż, a me stej Schklje naßytczicż, we kotrejż ty ßam stwojej Ruku ßy; Ty ßy me stobu ßamym naßytcził, a stobu ßamym napowił: njetk ßym ja stobu sjednoczeny, Kneże Jesu; njetk je stebe a semne jene Czjeło wordowało; Kneże Jesu, njetk ßym ja neßmertny, dokelż ßym twoje neßmertne Czeło wużiwał; sa to kwalu ja tebe shorzym Duchom. Ach ty ßłotki Kneże Jesu! kak pschindu ja ktemu, so ty me tak nadnje domahpyttał,

tał; so ty ßo tak łoboko kemni delje puschiżił ßy? Ty ßy ton Stworiczel, ja twoje kude Stworenje; ty ßy ton Knjes, ja twoj Wotroczk; ty ßy Boh, ja jedyn hubeny Czlowek; ty ßy ton Wjeczny, kiż pschezo wostanje, ja ßym sachodny a ßmertny, kotrehoż Żiwenje jako Szjen cżjeka, a stejo njewostanje; ty ßy ta Sswjatosz, ta Strowosz, ta Dobroczżiwosz, ta Sboznosz ßama, ja pak ßym neßwjaty, nestrowy, potrebny, nesbożny; a tolla puschczi ßo twoja Poniżnosz tak łoboko delje, so by mojej Hordoszi pomhała; a tola pschindżesch ty kemni, a sczżinisch twoje Wobydlenje wemni. Sa to dżakuju ja ßo tebi wutrobnje, sa to kwalju ja tebe shorzym Duchom, Hamen.

Modlitwa ktej ßwjatei Trojizy, po Wużiwanju Bożeho Wotkasanja, we Zyrkwi kspjewanju.

Ach ty ßwjate Sjednoczenje a woßoko kwaljena ßwjata Tro-

Trojiza, Bożo Wotze, Ssyno a ßwjaty Ducho, tebi bydź wutrobnje Kwalba, Czesz, Dżak a Dostojnosz, so ty mi a twojej Zyrkwi snoweho tu tu wulku Nadu popschał ßy, so my k Bożemu Wotkasanju ßmy hicz a teßame dostacz moli, we kotrymż my twojeje Luboszje, o Bożo Wotze, wjeszi; twojeje Sswjernoszje, o Jesu, wobtwerdżeni; a stwojim Troschtom, o Kneże Bożo ßwjaty Ducho, napelnjeni ßym wordowali. My njemożemy ßo tebi sa to dosz dżakowacz, tola pak zemy na to wobstajnje spominacz a prajicz: Ton Kujes je wulku Wjez nadnami cżinił, teho ßo my weßylimy. Sposchcz schak, o ßwjata Trojiza! so kajż ty Bożo Wotze we Krystußu Jesußu a tym ßwjatym Duchu Jene ßy, tejsch my we tebi bychmy Jene byli, a tesch ßami beßobu ßo lubowali, so bychmy schizy we tajkim kscheszijanskim Sjednoczenju jedyu mol

kte=

ktebi, o wośoko kwaljena Trojiza a ßwjate Sjednoczenje, do teho wjeczneho Weßela a Sboznoszje pschischli, Hamen.

Modlitwa sa Poljepschowanje teho Ziwenja.

O Bożo ßwjaty Ducho, kiż ty sBohóm tym Wotzom a stym Ssynom wot Wjeczznoszje hacż do Wjeczznoszje knezisch: kiż ty twojich Wjerjazych Wutroby, sTroschtom, sWeßełoszju a schitkimi kscheszijanskimi Poczinkami napelnisch: ja proschu tęże, ty zył me ßłabeho a rjeschneho Człoweka roßwjeczicz, tebi we mojej Wutrobi jedyn Tempel a Wobydlenje sczinicz, tu ßamu wuschkrjecz a wuczistzicz wot schitkich cżjelnych Loschtow a Pożadanjow, a wot schitkeho teho, schtoż twojej ßwjatej Wohli napscheczjiwo je. Sahor we mojej Duschi nowe ßwjate Nuczje, wjernu Bohabojosz a Zadanje po tych nebjeskich Kuhłach.

błach. Pschetoz, dokelz nichto we Wjeczznoszi Bohu we nebeskim Sswjetli blisko nebudze, schtuz ßo jow we prawej Pokutczi a Nutyrnoszi kBohu pschibliżował, a te Skutki teje Cziemnoszje wotpołożił neje; da zył ty mi, kiz ty ßwjeru pschimni stejisch, twoju Pomoz sposchczicz, so bych ja ßo srjeschnym Zivenjom wot Boha nerosdzjelił, alje wobstanje swutrobnym Sdychowanjom snim ßo bych sjednocził. Wobtwerdz ton dobry Skutk, kotryz ty tak bohaczje wemni sapoczał ßy, a daj mi, so bych ja ßo temu stemu Sswjetu a jeho rjeschnemu Waschnju zylje wotrek, tejsch moje Cziło a Krej, schjednje, stymi slymi Loschtami a Pozadanjemi, kschizował; pscheczjewo temußamemu se ßylnym Duchom bjedzerszy wojował, a weßelje dobył.

We Modlenju sbudz moju. Wutrobu, so bych ja nutyrnje a ßwjeru kBohu sdychował.

Wutorn smojich Myßlow schitku Ljenosz a Neloscht kDzjelu. Wotwobrocz moje Pomyßlenja wot zuseho Wopschimneczа; sastupuj me ßam pola Boha snewureknenym Sdychowanjom, a pomhaj mojej Sßlaboszi moznje hori: da zu ja tesch twoje Meno we Wjeczznoszi kwalicz, Hamen.

Weczorna Modlitwa,

Na ton Dzen, dyz jedyn Kscheszijan Boze Wotkasanje wuziwał je.

We tym Meni Jesußa mojeho Sboznika a jeniczkeho Troschta, kiz je me naßytcził a napował se ßwojim wjernym Czjełom a Krwju, won zył tesch tu Noz a kojzdy Czaß, mi to kLjepschemu pschindz dacz, Hamen.

Ja dawam tebi, wjeczny nebeski Wotze, szyłej mojej Wutrobu Kwalbu a Dzak, so ty me kudeho a nehodneho Rjeschnika stym Czjełom a Krwju twojeho jeniczkeho naro-

rodzeneho lubeho Sszyna, mojeho Wumoznika Jesußa Krystußa dzenß naßyczil a napowal ßy. Ja proschu tebe, daj, so by to mi jena sbozna Pomoznawjez kNadzi, jene ßylne Wobarnowanje mojeje Wjery, jedyn Schkit jeneje dobreje a tebi derje spodobneje Wohlje; jene Wukorenenje schjech stych Loschtow a Zadoszjow; jene Pschisporenje teje praweje Wjery, ßylneje Nadzije, praweje Luboszje, a schitkich kscheszijanskich Poczinkow; haj jedyn ßylny Schuz pscheczjwo schjem mojim Nepscheczelam było, so bych ja stobu sjednoczeny, moje Zjwenje jedyn mol we tebi sbozje wobsanknycz mo ł. Sposchcz tejsch nadnje, so ja we Mozy tu tej woßebneje Jydzje a Picza, dzenß tu Noz czischje bych wotpoczowal, a jutsje rano strowy saßo wotzuczil, so bych dalje twoje ßwjate Mjeno kwalil, a najpoßled psches teßame sbozny byl. Ja dzakuju ßo tejsch tebi, o ty Wodzerjo teho Zjwe-

nja, najlubschi Knežo JEsom Krystežel so ty me dženß ton Dżen stym sbożnym Darom twojeho wjerneho Cżjeła a Krwje tak nadnje pschi twojej Wečżeri wokschewił ßy, a proschu tebe wutrobnje, daj mi to pschindż kjenej ßylnej a twerdej Wjeri do tebe, a khorzej wutrobnej Luboszi pschečżiwo mojemu Blischemu. A kajż ja stajkim Prjotkſaczom ßo njetk do Łoża lenycż zuż tak daj mi tejsch stym ßamym jutsje rano weßylje wotzučżicż, so by ty stym Wotzom a ßwjatym Duchom dalje, haj kojżdy Czaß a dowschej Wječżnoszje wottemne kwaljeny był.

Ja dżakuju ßo tejsch tebi o Bożo ßwjaty Ducho! so me kudeho Rjeschnika tak kmojemu Sbożnikej Jesußej Krystußej czanył, a mi te wjerny Gmenstwo jeho wjerneho Cżjeła a Krwje we postajenej jeho ßwjatej Wečżeri dżenß ton Dżen ßobu dżjelił ßy, a proschu tebe ponižnje, daj, so tajke ßwjate

Gmen=

Gmenstwo wemni wobstajnje tak by dźjełało a mozne było, so bych ja we prawej Wjeri, Bojoszi, Sczerpliwoszi a Luboszi kschemu twojemu dobremu Spodobanju jene nowe a tebi derje spodobne Żiwenje wedł, tebi, stym Wotzom a Ssynom kwjecznej Kwalbi a Czeszi.

Na to zu ja njetk, O Bożo Wotze, Ssyno a ßwjaty Ducho! troschtnje wußnycz, a po twojej Wohli sWeßelom saßo wotzuczicz. Tebi, Czijeniczk Bożo! bydź Kwalba, Czesz a Dżak daty, njetk a wewschej Wjeczznoszi, Hamen.

III.

Njetk pschindu
schelake rjane
Modlitwy
Pschi schelkej
Rusy a Radbjehanju.
Modlitwa sa prawo Rałożenje teho Czaßa.

Ach

Ach ty wjeczny Bożo, ja ßym ždyn we tym Czaßu žiwy, ale wot tebe ßym ja kWjeczno=szi stworjeny. Tehodla proschu ja tebe jara wulzy, ty zył me psches twojeho Ducha tak regje=rowacž, so bych ja ton Czaß tak nałožił, so by mi kDostaczu teho wjeczneho Žiwenja ßlužił. Ach daj! so by žana Schtunda newubježała, we kotrejž ja nje=dyrbjał wopomnicž, so ty teje ßameje dla jedyn mol Rachnowa=uje wotemne žadacž bubžesch. Ach! Kneže! daj mi po tu tym čzaßnym Žiwenju jene Woby=dlenje we tym wjeeznym nebje=skim Wotznym Kraju, Ha=men, we Meni Jesußa, Hamen.

Modlitwa sa prawu Lubosz kBohu.

Ach moj najlubschi Kneže Je=som Krystcže, schtu ßym ja hubeny a satamany Čzlowek, so ty me tak woßozy lubował, a ßo swulkej Luboszu kemni, niz jeno do tu teho čzlowskeho Hubenstwa podał, ale tejsch two=

twoje Zivenje samne wostajił ßy, so bych ja hubeny Rjeschnik wot wjeczneje Smerczje wumożeny był? Sczim dyrbju ja tebi, moj Sbożniko, sapłaczicz, schtoż ty nademnu czinił ßy? Daj mi, Knezje, moj Bożo! so bych tebe saßo wutrobnje lub wał, a sLuboszu ktebi schitkeho ßo ladał a hidził, schtoż tebi, mojemu lubemu Bohu, napscheczjwo je.

Sahor moju Wutrobu stwojej horzej Luboszju, so bych sPjetrom prajicz moł: Kneze Jesu, ty wjesch schitke Wjezy, ty wjesch tesch, so ja teze lubuju. Tehorunja tejsch stym lubym Davitom: Wutrobnje lubuju ja tebe, Kneze, moja Ssylnosz, Kneze, moja Skała, moj Rod, moj Wumożnik, moj Boh, moje wußoke Mjesto, na kotrehoż ja ßo spuschezam, Hamen.

Mo=

Modlitwa sa Lubosz kJesußej.

Ach Kneze Jesu! moj Jesu! wutorn smojej Wutroby schitku ßwjetnu a peneznu Lubosz, schitke Loschty tych Woczow a Cjela, kotrez wot twojeho nebjeskeho Wotza nepschindu, ale wot teho saklateho helskeho Wotza schitkich Nepoczinkow, a tajkich Lubowarjow knjemu, do teho zeliweho schwabeloweho Jysora sastorcza.

Sahor sato wemni jenu Lubosz, kiz tebe lubuje, jenu wobstajnu Lubosz, jenu wobstajnje horzu Lubosz, kmojemu lubosnemu Bohu, a ktebi, mojemu najwetschemu Lubowarej, kiz ty snesaßłuzjeneje Luboszje twoje Zivenje samne wostajił ßy, Hamen, moj Kneze Jesu, Hamen.

Modlitwa, sa schjedne Wopomnenje teho Czerpenja Jesom Krysta.

O Kneze Jesom Krystcze, kiz ty nam twoj Kschiz a Smerez

Ssmercz tak sjaunje prjotk stajił, a kposnaczu dał ßy. Daj, so bychmy tak derje we Srudobi jako we Weßelu na to spominali. We Srudobi: so bychmy stym ßamym ßo troschtowali, so my we twojim Towarstwi ßmy, kiż ty tu najhorkschu Srudobu, a te najwetsche Bolosżje wustał, a nas stym twojemu rosnjewanemu Wotzej wujednał ßy. We Weßelu: so bychmy temu ßamemu ßo zylje nepodali, ale wopomnili, so my psches njolochzy do czeschkich Rjechow sapanycz możemy, kotrez psched Bohom tajka Rosnosz ßu, so won tych ßamych dla tejsch tebe, ßwojeho jeniczkeho narodzeneho Ssyna, kiż ty ßo kSrjednikej poda, rosbicz, czwjelowacz a załoßnje moricz da. To sposchcz nam, Kneze Jesu, a daj, so bychu nasche Wutroby tebi płodna Sarodka byłe, kotraż spokutnymi Ssylsami pokrepjena, psches twojeho Ducha Radu schelke

rja

rjane Płody kscheszijanskich Pocznikow by pschineßlv, twojcho krwawneho Czerpenja dla, Hamen.

Sa ton Wotpoczink teje Duschje we Krystußu a czaßne a wjeczne Sbozje.

Ach ty wjeczny a jeniczki mjerny Fjerschta Jesom Krystcze: ty najßweczischi a nojwetschi Wotpoczink schitkich wjerjazych Duschow, ty ßy prajił: Pojcze ßem kemni, da budzecze Wotpoczink namakacz sa wasche Duschje, we Sswjetczi macze wy Nepokoj. Ach kak husto nejßym ja Wotpoczink pytał we tu tym Sswjetczi, a we czaßnych Wjezach, a nejßym jon namakał, pschetoz ta neßmertna Duscha nemoze sniczim naßytezena, stajena a smjerena wordowacz, hacz sneßmertnymi Wjezami menujzy, we tebi a stobu. O ty neßmertny Bozo! dzez ty nejßy tam tejsch zadyn Wotpoczink teje Duschje neje, pschetoz

scho

scho czaßne kwata kßwojemu Sahinenju a subi Barbu, kajž Drasta, ta Semja sestari ßo kajž Wobleczenje, a, ty nepschemjenjeny Božo, budžesch ju pschemjenicž; Kak dyrbjała da tak moja neßmertna Duscha we ßmertnych pschemjenjazych a sachodnych Wjezach Wotpočzink namakacž, Pschetož runje kajž ty, luby Božo, nasch Stworičzel we žanym druhim Stworenju wotpočzowacž nochzysche, hacž we tym Czloweku, pschetož, jako ty teho Czlowcka stworił bje, wotpočzowasche ty wot schitkich twojich Skutkow; Tak nemože tejsch teho Czlowcka Duscha we žanym Stworenju wotpočzowacž, hacž jeniczzy we tebi, o Božo! moja Duscha nemože naßytczena wordowacž, hacž jeno stobu, o Božo, kiž ty ßam dobry ßy. Tehodla ze ßo mojej Duschi po tebi jysz a picž, a nemože predy naßytczena bycž, kiba so ma tebe ßameho: Ty ßy mojeje Duschje Sapočzatk,

teho-

tehodla nemoże nidże Pokoj namekacz, hacz jeniczzy we tebi. Tehodla pschiwołaj mojej Duschi a rek knej: Poj ßem moj Hołbjo, moj Hołbjo wDzjerach teje Skały, a Skałobach tych Kamenjow; To ßu twoje ßwjate Rany, Kneże Jesu, o ty Skała teho Sh[illegible]ża, we kotrejż moja Duscha w[illegible] cpoczuje: Ach! moj Kneże Jes[illegible] kak horza je twoja Lubosz kak czista je w[illegible]na, a bewscheho Jebanja, kak [illegible]ana, kak nesmasana, kak [illegible]k woßoka, kak łoboka a wu[illegible]robna je twoja Lubosz! Ach! daj schak mojej Duschi we tajkej twojej Luboszi a we twojej Wutrobi, we kotrejż zane Jebanje neje, wotpoczowacz, jow wotpoczuje ßo czischje a secher. Ach daj schak schitkim mojim Myßlam we tebi wotpoczowacz, so bych tebe we ßebi lubosnje reczo ßłyschał! O Jesu, moja Lubosz, m[illegible]okoj, moje Weßylje, smi preje[illegible]ojej Wutroby schitko, schtoż [illegible]am nejßy. Ty ßy moje Bohaßtwo we Kudobi, ty ßy moja Czesz we Sanicze-

niczenju, ty ßy moja Kwalba wewschjem Pschißłodzenju, ty ßy moja Ssylnosz we mojej Ssłaboszi, ty ßy moje Ziwenje we mojej Ssmerczi. Ach czehodla nedyrbjał ja we tebi wotpoczowacz, schak ßy ty mi schitko? Ty ßy moja Praudosz pscheczizwo mojim Rjecham, moja Mudrosz, pscheczizwo mojej Luposzi, moje Wumozenje pscheczizwo mojemu Skazenju, moja Sswjatosz pscheczizwo mojej Neczistoszi. Poj kemni, a spokoj moju Wutrobu, dzerz wemni twoj Ssabbath, daj mi ßłyschecz, so ty wemni reczisch, daj mi saczucz, so ty wemni ziwy ßy; o moje Ziwenje, kak ty me lubujesch! o moja Lubosz, kak ty me troschtujesch wokschewisch, roswesselisch a roßwjeczisch! o moj jeniczki Troschto, o moje Wokschewenje, o moje Weßylje, o moje Sswjetło, sposchcz so bych tebi moju zyłu Wutrobu dał, dokelz ty mi twoju zyłu Wutrobu dał ßy! Sposchcz so bych ßam wot ßo wojschoł, so by ty tak domnje sajn-

schoł;

schol; daj so bych schitko ßwjetne smojej Wutroby wuprosnił, so by ty me tak stwojimi nebeskim Darami napelnicz moł. O Jesu mojej Wutroby Wotpoczinko, ty ßwjaty Sbabbato mojeje Duschje, pschineß me ktemu Wotpoczniku teje wjeczneje Sboznoszje, dzez je Weßyłoszje dosz, a luta Rjanosz po twojej Prawizy wjeczinje, Hamen.

Modlitwa we schelakej Nusy a Strachoszi, a Wojarskej Nusy.

O lubosny Kneze Bozo, ja posbjenu ßwojej Woczi, Wutrobu, Myßlje a Pomyßlenja stajnje ktebi, kNebju, wotsal wotczakuju ja, wot jeneje Schtundy do druheje, na twoju nadnu Pomoz, pschiskocz mi we mojej Nusy sPomozu, ty fromny Bozo, pschetoz to je tebi njeschto jara Loschke, ty ßy Nebjo a Semju, a schitko schtoz we nimaj je, stworił, schuzujesch a sdzerzisch jo tejsch schjednje, tehodla ßym ja wjesty, so

ty

ty mi twoju Pomoz tejsch sapowedzicz nebudzesch. Nedaj ßo mojej Nohsy wobßunycz, wobarnuj me, bycz moj Kłotk nad mojej Prawizy, a moj Schkit napscheczjwo mojim njetkzischim Nepscheczelam, so ßo me nebychu dotknyli a mi schkodzili. Daj so ßo nebych posbjenył, dyz ßo mi saßo derje dze, aby bojasny a zwyflarski był, dyz ßo mi slje dze, a dyz me Nesbozje a Pscheczjewnosz nadpanje. Wobarnuj me psched schjem słym na Czjeli a na Duschi, swarnuj moj Nuzkod a Wohnkod, Jesom Krysta twojeho lubeho Ssyna dla, Hamen.

Modlitwa pschezciwo Spyttowanju teho Czerta.

O ty ßylny, dobroczjwy Bozo, uebeski Wotze, my ßłyschimy we twojim Bozim Sstowi, so ton Czert, ton stary Smij, ton leßny Had, nasch Pscheczjewnik, wokoło nas kodzi,

dzi, kajž rujazy Law, a pytta, koho by pozrjeł, pschi tym tejsch jako jedyn tausendkumschtler, slutej Leßnoszu a slymi Skutkami sa naschimi Duschemi steji, kak by nas do Haniby a do Słoszjow aby Zwyfyla pschinjeß. Pschetož laj, won je nas popanycz a sawesz pytał sBohastwom, sKudobu, sczjelnymi Loschtami a se Staroszemi: se Zadoszemi po ßwjetnej Czeszi a Woßokoszi; sPozadanjom po czaßnym Bohastwi; se Staroszemi teho Brjucha a Ziwnoszje; se schelakej Nepraudoszju a sRjechom. Won je nam Schtryki polakował we Sstowach a Skutkach, Wodnjo a wNozy. Dzejž ßo jeno wobroczimy, tam letsche won ßo, se ßwojim czertowskim Spottowanjom sa nami, njech wachujemy aby spimy, da je won sady a wokoło nas, rosdaji ßwoju helsku Klamu schjeroko, so by nas pozrjeł. O Kneze, schtu moze czeknycz? Pschetož laj, won wachuje bes Pschestacza,

stacza, a newotpoczuje; my pak, po Ljenoszi nascheho Czjeła newachujemy ßwjeru dosz, so bychmy jemu stwojej Pomozu prawje a ßylnje napscheczjwo stali. Da wottewr schak naschej Woczi, so bychmy sposnali, kak mozneho a leßneho Nepscheczela my mamy. Pschetoz my ßamo nimamy sCzjełom a sKrwju wojewacz, alje stym Satanom, kiz je Fjerschta tuteho Sswjeta. Ssmjel ßo nad nami, ty ßwjerny Bozo, sczin nas hottowych a ßylnych we Mozy twojeje Ssylnoszje. Woblecz nas stwojej Bronju, so bychmy wobstali pscheczjwo temu leßnemu Nadbjehanju teho Czerta. Woblecz nas twoj Kabat, wopaßaj nasche Ledzby sWjernoszu, pschipłooz nam Kabat teje Praudoszje: a daj, so bychmy se Schkornemi teho Evangeliona a Mjera wobudzi byli. Pschedewschitkimi Wjezami pak, daj nam do naschich Wutrobow, Schkit teje Wjery, skotrymz sahaßnycz mozemy schitke zeli-

we Schipy teho ſteho Nepſcheczela; Staj na naſchu Lowu Kłobuk teho Sboża, a padaj nam ton duchomny Mecz, kotryż je twoje ſbożne czinjaze Sstowo, ſtym ßamym zemy my naſcheho Nepſcheczela, teho Czerta, moznje pſchewinycz, a jeho we twojim Meni roſbicz. Dyż ty pſchi nas ſtejiſch, nebojimy ßo, dy by runje Sswjet ſahinył, a Hory ßredża do Morja ſapanyłe, pſchetoż ty ßy naſch Pomoznik, kiż ty żiwy ßy, a knezisch do Wjeczznoszje, Hamen.

IV.

Schjedna Modlitwa pſchi Sapoczatku teho Dzjela.

Schehomozny, dobroczjiwy Bożo, kwataj ſtwojej Pomozu kemni. Ja proſchu tcze, ty by zył mi kmojemu prjotkſatemu Dzjełu Roſom, Myßl a Mudroſz popſchecz, ſo bych ſtwo-

stwojej boiskej Pomozu toßame tebi kCzeszi a Kwalbi, mi a mojemu Blischemu kWużitku a kSbożu, derje dokonjecz moł, Hamen.

Sdychowanczko.

Pjech mi po twojej Nadźi.
Sso moje Dźjeło radźi,
o Spoczatk derje pojndźe,
Scho kdobrem' Konzu dojndźe.
Daj, Kneże, kschemu Sbożje,
Bydź Wutroba Dom Bożi.
So ßo twoje Sstowo stanje,
Hacz Duscha kNebju cżanje. Hamen!

Modlitwa wo Moz a Samożenje, Zonowanje a Pschisporenje, pschi Burskim, jako tejsch Handwerkskim Dźjeli.

Kneże Bożo, nebeski Wotze, dokelż ty me po twojej Mudroszi do wjesteho Schtanta postajił ßy, a żadasch, so bych ßo we tymßamym ßwjeru żiwił; da proschu tęże wutrobnje: daj mi

Mudrosz a Rosom kDokonenju, tych Skutkow mojeho Powołanja, so bych scho sapoczał, a dokonjał we twojim ßwjatym Meni, so bych ßo kDzjełu pschiblizał sModlenjom, a ton Skutk sapschijał snuternej Prostwu wo twoju Bojsku Pomoz, sdzerz mi moju Strowosz, a daj mi kojzde Ranje nowu Moz, poßyln te Stawy mojeho Czjeła, pschispor te Mozy, a wobnow schjednje to naturske Samożenje, so bych dzjewał po tej Mudroszi a Rosomi, kiz mi popschał ßy; so bych derje wużiwał te Dary, kiz mi dał ßy; so bych czinił a sWużitkom dokonjał, schtoz psches twoju Bojsku Nadu nawuknył ßym. Swarnuj me psched Prosnoszju a Ljenoszju, kiz pomha pschecziniez a niz warbowacz, kiz ueßłużi kWużitku a kLjepschemu, ale kSchkodzi a kSkażenju. Sbudz wemni Loscht a Fleiß ktym Skutkam mojeho Powołanja, so bych we ßwojim Schtantczi niczo neskomdził,

so

so bych ßjwerju dzjewał a ßwjernje pschihottował, schtoz ja czinicz a dokonjecz dyrbu, so by tak ton Skutk teho Mischtyra kwalił, a moj Blischi stym Dzjełom, aby czehoz won hewak psches Dzjeło mojeje Rukow dzjelomny budze, spokojom był, a zaneje Składnoszje nemjeł na Ljenosz a Skomdzenje, na Neßwjernosz a Jebanku sdychowacz a skorzicz. Daj mi kPosnaczu, a wucz me, so bych mojemu Blischemu tak ßłużił a dzjewał, kajz ja zu, so by won mi dzjełał. Kneze czinty to najljepsche wemni pschi mojim Powołanju, psches twoju Nadu a Dary, psches twoju Moz a Pomoz, zonuj te Skutki mojeho Powołanja, a pozonuj to Dzjeło mojeju Rukow, so bych sa ßam ßo a tych Mojich ßwoj Kruschk Kljeba, a teho Cjzjeła Zivnosz kPotrebnoszi a kdobremu Wohnpschindzenju mjeł, a tak moja, a tych mojich Pobożnosz pschisporjena była, pschi tym tak tejsch

dobre

dobre Sßwjedomnje a czeßne Mjeno wobkowal, Hamen.

Dzakowna Modlitwa po dokonjanym Dzjeli.

Schehomozny, wjeczny, dobrocziwy Bozo! ja kwalu a dzakuju ßo tebi wot Wutroby sa twoju najßwjeczischu Pomoz, kiz ty mi ton dzenßnischi Dzen wopokasal ßy, pschetoz bes tebe nebydzich ja sawjeszje niczo samol: tehodla pschißluscha tebi ßamemu Czesz a Kwalba. Ja proschu tcze, ty zyl ßebi tajki Skutk spodobacz dacz, a tonßamy mi, a mojemu Blischemu, kczjelnemu a kduchownemu Sbozu, pschisporecz, psches Jesom Krysta, nascheho Knjesa, kiz stobu a stym ßwjatym Duchom, jedyn wjerny Boh, ziwy je, a knezi wot Wjeczznoszje hacz do Wjeczznoszje, Hamen!

Sdychowanczko.

Nasche Dzjeło je ßo stało.
Luba Noz ßo sapocznje.

Je=

Jehnjo je scho dokonjało.
Scho je sa nas sczinjene.
Kjeho Ranam my njetk dzemy,
Dzejz my wjecznje smjerom ßmy;
Sweßelicz ßo jara zemy.
Wumożeni Rjeschnizy. Hamen.

V.

Modlitwa kscheszijanskich Mandzelskich.

Schehomozny Bożo, nebjeski Wotze, ja sposnaju a skorzu tczi, so ja ßo we ßwojim Mandzelstwi kojzdy mol tak ßwetczje, potsiwje a sprawnje sadzerzał nejßym, jako by ßo sdobnje stacz dyrbjało, alje drudy na jeneho druheho Mandzelskeho (Mandzelsku) tak ladał, so ßym tehoßameho (tußamu) pożadał, a tak to Mandzelstwo łamał; So ßym ton mandzelski Schtant drudy newużitnje wużiwał, a we rjeschnych Loschtach żiwy był: Schitko to zył ty, o ßwjerny Bożo, mi slutej Rady wodacz, a me hindalje psches twojeho ßwjateho Ducha tak wuczistczicz, so bych tu

Sswja-

Sswjatosz a Potsiwosz szyłej Wutrobu na Kedzbu sał, smojimaj Woczomaj sa zanym (zanej) druhim (druhej) Mandzelskim (Mandzelskej) neladał, a smojej Wutrobu na zanym (zanej) druhim (druhej) newißał. Kneze, Jesom Krystcze, ty ßwjerny Pscheczelo schitkich kscheszijanskich Mandzelskich, daj Nadu, so bych te Pschikasnje a Wustajenja, kiz ty psches twojich ßwjatych Japoschtołow schitkim kscheszijanskim Mandzelskim porucził ßy, ßwjeru na Kedzbu sał, a teßame nidy njesabył; so bych tak ßwojeho Mandzelskeho, (Mandzelsku), kiz ty mi dał ßy, lubował a czeßził, jemu jeho Podßunenja kDobroczi dzerzał, a wodał, kajz ty mi wodał ßy. Budz ty teisch pschi nas stwojim Zonowanjom we naschim Domi; poloz ton Mandzelski Kschiz, a pschewobrocz tu Wodu teje Tyschnoszje do Wina teho Troschta a Weßela. O Bozo, ßwjaty Ducho! płodz a sdzerz we naschi-

maj

maj Wutrobomaj wobstajnje Mjer a Jednotu, wobaraj temu schkodnemu Czertej teho Mandzelstwa, so neby to Sbymjo teje Nejednoty bes namaj roßył, aby naju na Duschi aby Czjeli wobschkodził. Roßwjecz moju a mojeho (mojeje) Mandzelskeho (Mandzelskeje) Wutrobu, so bychmoj snaju Mandzelskeje Luboszje p snałaj, tu wutrobnu Lubosz, kotruz Krystus, jako nebeski duchowny Nawozenja, knam njeße. Wobtwerdz we namaj tak ton Sawdawk nascheho Herbstwa, so budzemoj junu kKwaßu teho Jenjecza nuz wedzenaj, Hamen.

Modlitwa Starschich, wo kscheszijanske Horjeczenenje ßwojich Dzjeczi.

Ach ßwjerny luby Bozo, a Wotze, Stworiczelo a Sdzerzerjo schitkich Stworenjow! ja dzakuju ßo tebi wot Wutroby, sa te Płody teho Zivota, kiz ty mi po twojim Zonowanju dał

ßy.

ßy. A proschu tcze wutrobnje, dokelž prajił ßy, so zesch ßwojeho ßwjateho Ducha dacž schitkim, kiž wo njeho proscha: wobdar tejsch moje lube Dzjeczi stwojim ßwjatym Duchom, so by ton ßamy we nich wjernu Bohabojosz sahorił, kiž je Spoczatk teje Mudroszje, a ton prawy Rosom, schtuž po tym czini, teho Kwalba traje wjeczhnje. Daj jim tejsch twoje sbožne Posnaczje, sakhowaj je pschedschitkim Pschibojstwom a neprawej Wuczbu, so bychu we tej prawej sbožnych czinjazej Wjeri, a schej Pobožnoszi, horje rostłe, a we tej ßamej hacž do Konza sawostałe. Daj jim jenu wjerjazu, poßłuschnu a poniznu Wutrobu, tejsch tu prawu Mudrosz a Rosom, so bychu rostłe a pschiberałe na Staroszi a Nadzi pola Boha a Czlowekow. Płodž we jich Wutrobach Lubosz ktwojemu ßwjatemu Sßłowu, a pomhaj, so bychu Praudosz wopokasałe pschecziwo kojždemu. Pschi tym

tejsch

tejsch byłe hanibite a potsiwe wewschjem Czinenju, wjerne we Sstowach, ßwerne we Skutkach, fleißig we Dźjeli, żonowane we Wobstaranju ßwojeho Powołanja, rosomne a wjeste we wschjech Wjezach, łahodne a pscheczelne pscheczjewo schjem Ludźom. Sakhowaj je psched schjem Pohorschenjom teho Sswjeta, so psches sle Towarsto nebychu sawedźene byłe, nedaj jim do Wopilstwa a Nepotsiwoszje panycz, so ßebi tak ßwoje Ziwenje pschikrotsile njebychu, tejsch druhim żanej Kschiwdy neczinile; bydź jich Schuz wewschej Strachoczi, so njebychu nahlje Konz sałe. Nedaj schak mi Hanibu a Srudnosz, alje Czesz a Weßełosz nadnimi doźiwicz, so by tejsch psches nje twoje Kralestwo pschisporjene było, a ta Sromadźisna tych Wjerjazych pschiberała, so bychu tejsch we Nebju wokoło twojeho Blida ßedźile, jako te nebeske woljowe Hałoschki, a tebe, somnu a sewschjemi Wusswo-

swoljenymi czeszile, kwalile a ßo tczi dzakowale, psches JEsom Krysta nascheho Knjesa, Hamen.

Modlitwa fromnych Dzjeczi, sa ßwojich Starschich.

O Schehomozny, wjeczny Bozo, nebeski Wotze, ja dzakuju ßo tczi sGrunta ßwojeje Wutroby, so ßy mi ßo wot Kscheszianskich Starschich dał narodzicz, kiz staj me zjwilaj, wucziłaj, a wewschjem Dobrym rospokasałaj. Ja proschu cze, ty zył mi dacz, jenu poßłuschnu Wutobu; so bych mojich Starschich sdobnje poßłuchał; jeju we Skutku, se Sstowami a Sczerpliwoszju czeßzil, a jeju schak nesrudzil, nesaniczał, aby newußmjewał, tak dołho hacz zjwy ßym, so bych tak to Zonowanje dostał. Ladaj na mojeju Starschej stymi Woczemi twojeje Ssmjelnoszje, daj jim jenu czichu a smjernu Starosz dostacz. Zonuj

jich

jich Zivnosz, poloż jeju Kschiż, daj jimaj czaßne a wjeczne Zonowanje. Wodaj tesch mi slutej Nady, schtoż ja njedżen po dżjeczazej Sstaboszi, aby sNerosomom jim napscheczivo czinił ßym, a popschej mi jenu dżakownu Wutrobu, so bych mojim Starschim scho narunuł, pschi starych Ljetach ßo sa nich starał, a po ßwojim Samożenju jim Dobrotu czinił, JEsom Krysta dla, Hamen.

Modlitwa młodych Ludżi, kiż ßo do Mandżelskeho Schtanta podacż zedża.

Kneże, ja wjem, so je to Mandżelstwo twoje Wustajenje, a tebi spodobne, tehodla zu ja ßo tejsch na twoje Sstowo do teho ßameho podacż. Ja proschu tak tebe, moj luby Bożo a Wotze! daj a wobradż mi jeneho bohabojasneho Mandżelskeho, (jenu bohabojasnu Mandżelsku), skotrymż (skotrejż) ja bych moł psches Nadu teho ßwjateho

Ducha

Ducha we Mandzelstwi czeßnje, czischje a pobożnje żiwy bycz, da zu ja tcze sa to czeßzicz a kwalicz, hacz do Wjeczznoszje, Hamen.

Modlitwa jeneje nezenjeneje Parschony.

Nebjeski Wotze, ßwjaty Bożo, kiz ty ßy jene ßwjate, potsiwe, a cziste Byczje, a żadasch, so bychmy tebi we Sswjatoszi ßłużili; sposchcz schak tejsch mi jenu czistu a potsiwu Wutrobu: Wuhaßn wemni to Płomjo teje Nepotsiwoszje, swarnuj me psched nepotsiwymi Myßlemi, Sstowami a Skutkami, so bych se ßwojimaj Woczomaj Sslub sczinił, so nebyschtaj ladali po sakasanych Woczowloschtach: Wobron me stwojich Duchom pscheczjwo schemu Spyttowanju teho Czerta, teho Sswjeta a teho sloschtneho Czjeła. Ja schak, o Kneze! nejßym ßwoj hegen, ale wukupeny stej drohej Krwju JEsom

Kry-

Krysta, a moja Wutroba je Tempel teho ßw. Ducha. Da wobarnuj me tehodla, jako twoje Hegenstwo, we prawej Sswjatoszi a Potsiwoszi. A dyż ßo tebi spodobacz budze, me do mandzelskeho Schtanta powołacz, da wobradz mi, o Kneze, schtoz mi wużitne a sbożne je, a żonuj moje Prjotksaczje. Wedz tesch moju Wutrobu tak, so bych neladał na Bohastwo, swohnkomnu Rjanosz, Czjeła Loscht, aby na druhe sakasane Wjezy, ale woßebje na tu prawu Wjeru, Pobożnosz, dobre Poczinki, Potsiwosz a dobru Kwalbu. A dokelz ßo najskerje stanje, so njekotryżkuli, po tym Sadzerzenju we ßwojim nezenjenym Schtantczi, tesch potom we ßwojim Mandzelstwi wot tebe żonowany aby schtrafowany budze: da sposchcz mi twoju Radu, so bych ßo we ßwojim frejnym Schtantczi tak potsiwje a czeßnje sadzerzał, so bych jene dobre Ssjedomnje sakhował

wał, a tejsch tak twojeho bojskeho Zonowanja we mojim pschichodnym Mandzelstwi dzjelomny wordował. Wußłysch me, moj Bozo, a daj ßo schemu radzicz, kCzeszi twojeho najßwjeczischeho Mena, kLjepschemu mojeho Blischeho, a kmojemu a tych Mojich, wjeczznemu Sbozu a Sboznoszi, Hamen.

Modlitwa jeneho Kmotra aby Kmotry.

O Kneze JEsom Krystcze, ty jeniczki Sbozniko a Wumozniko teje zyleje Czlowskeje Schlachty, ty ßy prajił: schtuz wjeri a chczeny budze, ton budze sbozny: a saßo: Jeli so njechto snoweho narodzjeny njebudze, sWody a sDucha, da njemoze do Bozeho Kralestwa pschindz. Tehodła dzakuju ja ßo tczi sGrunta ßwojeje Wutroby, so by woboje, mojeho Kmotra a Kmotru, sPłodom teho Zivota wotzowszy zono-

nował ßy; a dokelž ſtaj wonaj ßwoju Luboſz we tym woßozy ßwjatym Skutku kemni wobroczilaj, a me pſched druhimi kKmotrej ßwojeho Dzjeſzja wuſwolilaj, tak, ſo ja Nedoſtojny, mjeſto teho nerosomneho Dzjeczatka, mojeho Mota (moju Motu) temu ſtemu Nepſcheczelej a ſchitkim jeho Skutkam wotrez, tebe pak, jako teho wjerneho Boha, ſWutrobu, ſErtom a ſziwej Wjeru ſpoſnacz, a tebi mojeho lubeho Mota (moju lubu Motu) ſCzjełom a ſDuſchu, czaßnje a wjecznje, do twojeho najnadniſcheho Schutza a Pſchikrycza poruczicz a podacz dyrbu, a zu, dokelž ßy pſchikaſał: dajcze tym Dzjeczatkam kemni pſchindz, pſchetoz to Nebeſke Kraleſtwo jejich. Tehodla podam a poruczu ja tebi, o ty Bozo Abrahamowy, Iſaakowy a Jakubowy, ty Bozo naſchich Wotzow, to nerosomne Dzjeczatko, mojeho lubeho Mota, (lubu Motu) ty

zylje stym Sswjetłom twojeje wotzowskeje Ssmjelnoszje roßwjetlicz, zonowacz, wobwarnowacz, a twoje Wobleczo wot njeho newotwobroczicz, ale je do tej Sromadzisny schitkich kscheßzijanszy Wjerjazych horjesacz; a je jow czaßnje a tam wjecznje, jako tu Duschu, kiz ty stwojej ßwjatej Krwju drohu wukupił ßy, we bojskej Nadzi sdzerzecz, a jemu po tutym Zziwenju, to Weßelje a Sboznosz popschecz, kiz do Wjecznoszje traje, Hamen.

VI.

Modlitwa dyz ze jedyn na Rejzu hicz.

Luby Kneze Jesußo, ja dyrbu dzenßa, po tym Powołanju, do kotrehoz ty me postajił ßy, rejzowacz a do Kraja hicz; tehodla proschu ja tcze wutrobnje, bydz schak ty moj ßwjerny Towarsch a Pschewodzer,

dzer, pokaž mi twoje Pucze, a wedž me po twojich Sczeschkach. Swarnuj me psched Rubeznikami, a druhimi slymi Ludzimi, tejsch schitkej Schkodu na Czjeli a na Duschi, daj Sbozje a Zonowanje kmojemu Wurychtowanju, wobwarnuj tejsch tak dołho tych Mojich doma, sewschitkim, schtoz ty mi slutej Nadu wobradził ßy, psched Schkodu a schjem Słym, a daj Nadu, so bych jich schitkich saßo strowych a czerstwych namekał. A kajz ty teho młodeho Tobiaßa na jeho Rejzi psches ton Schutz twojich lubych Jandzelow bes Schkody wohn a dom pschewodził ßy; tak pschewodz tesch me, Kneze Jesu, nawschjech mojich Puczach a Sczeschkach, da ßo mi derje pojndze, a ja budu ßwoje Weßelje widzicz na twojej Pomozy, a dyž budu tak ßwoju Rejzu sdobrym Sbozom a Czerstwoszu dokonecz, da zu ßo tebi sa twoju mi popschatu Nadu a

Schuz wutrobnje dżakowacz a tcze kwalicz, Hamen, pomhaj Kneze Jesu, Hamen.

Dżak, dyż je jedyn se ßwojeje Rejżje cżiwy a cżerstwy saßo dom pschischoł.

Nadny Bożo, nebeßki Wotze! ja dżakuju ßo tczi wot Wutroby, so ßy mi moju Rejżu sdobrym Sbożom dokonjecz pomhał, a me psches Schutz twojich lubych Jandżelow sWeßelom saßo ktym mojim pschiwedł, a pschedewschjem Słym, Sabłudżenjom a Repscheczelstwom wotzowszy swarnował; so nejßym wot Nubeżnikow a Mordarjow wo Żiwenje pschineßyny, aby wot dżiwjich Swjerjatow rostorhany, aby hewak we wodnej Nusy a druhej Strachoczi ßebi Ruku aby Rohu słamał a druhu Schkodu wsał: Sromadnje, so ßym psches ton Schuz twojich ßwjatych Jandżelow strowy a cżerstwy wohn a dom

a dom pschewodžjeny byl; Sa wschitko to dyrbu ja ßo jeniczzy twojemu wotzowskemu Sastaranju a schehomoznemu Schuzej dzakowacz: a proschu tebe wot Wutroby, so zyl hjeschcze dalje me a tych Mojich nadnje swarnowacz, a nam jako Wandrowskim do teho Schuza nebeskeho Raja nuz pomhacz, a nas po Cjzeli a po Duschi kwjecznemu Ziwenju sdzerzecz, Jesom Krysta dla, Hamen.

VII.

Modlitwy pschy schelakim Wedri.

Modlitwa dyz ßo ßyje, ßadza, a płodzi.

Ach ty wjeczny, schehomozny a dobroczjiwy Bozo a Wotze we Nebeßach, kiz ty ßy ton prawy Wotz nadewschitkim, kotrymz Dzjeczi rjekaju, we Nebju a na Semi, na kotrehoz dobroczjiwu a Zonowanja połnu Ruku schitkich Woczi czakaju:

kaju: a dyž, ty twoju ßmjelnu Ruku wottewrisch, da budže scho naßytczene, schtož je žiwe, sdobrym Spodobanjom. Luby Božo, tejsch tu te Kubła, kotrež ja po twojej bojskej Nadži dženßa wußywacz, ßadžecz a płodžicz zu, nejßu we mojej Mozy. Ja jeno ßym ton Grat tychßamych, a cžinju pschi tym, schtož samožu, ja prozuju, dzjełam, staram ßo, poruczuju, pschikasuju, wachuju a dam ßebi czeschko bycz; Ty pak luby Božo, we kotrehož Mozy scho steji, dyrbisch płodne Zonowanje wobradžicz, hewak budže scha Proza a Dzjeło podarmo a subjene. Tehodla luby Božo, wobradž schak tym roßytym, seßadžanym, a płodženym Płodam, sNebes Deschcz a płodne Czaßy, napow jich Woßretki, namaczej jich Podwork, wotmjachcz je psches Deschcz, a žonuj jich Roszenje, kronuj to Ljeto stwojim Kubłom, daj twojim Stopam kapacz Stukom, a wobradž nam

bohate

bohate Żnje; Daj nam sposnacz so my scho jeniczzy stwojej ßmjelnej a schczedrej wotzowskej Ruki dostanemy, a tehodla tesch twoje bojske Żonowanje tebi kCzeszi a ßwojemu Blischemu kWużitkej prawje wużiwacz, da zemy steho twoju Dobrotu sposnacz a tußamu sewschjem winojtym Dżakom czeszicz, jow we tutym Czaßu a tam we tej Wjeczznoszi, Hamen.

Modlitwa wo Płody tych Polow.

Schehomozny, wjeczny Bożo, nadny Wotze, kiz ty junu to troschtne Sslubenje dał a nam polubił ßy, so, tak dołho hacz Sswjet stacz budże, nedyrbi wottebracz Ssyw a Żnje, Mersnenje a Czopłota, Syma a Ljeczi, Dżen a Noz; Ja proschu tcze wutrobnje, dokelz my ßłabi a potrebni Czlowekojo sewschjem ßwojim Samożenjom, żane Sorneschko, aby Trawiczku, se Semje prjotk

pschi-

pschinesz nemożemy, ty zyl ßo tajkeho twojeho Ssluba dopomnicz, a nasch Kraj stwojim Kubłom kronowacz, nasche Pohla, Rohlu, Wuki a Sarody stwojimi Płodami napelnicz, jim dobre a płodne Wedro wobradzicz, a teßame we Mersnenju a Symi, we Czopłotczi a Ssuchotczi, we Wjetsi a Deschczu, kojzdy Czaß psched Schkodu swarnowacz, Pometschi, Krupam, a schkodnym wulkim Wodam, Hußanzam, Skoczkam a schemu schkodnemu Nerjadej wobaracz, so wot tych ßamych nebychu wobschkodzene a skazene byłe: Ale daj jim rosz, pschibjeracz a sesrawicz, so bychmy teßame stwojej Ruki, nam, a naschemu Blischemu kljepschemu khowacz moli; a tak schudzom, Brozhnje a Wubje, Kuchenje a Pinzy, twoje Zonewanje bohaczje mjerkowali. Sa to zemy tcze psches Krystußa czeszicz, kwalicz, a ßo tczi dzakowacz dowschej Wjeczznoszje, Hamen.

Dza-

Dżakowanje we a po dokonjanych Znjach a Ssadu Schežjepanju.

Kneže Božo, Stworiczelo Nebeßow a Semje, ty pschikrywasch Nebjo sMrocželemi, dawasch Deschcz na Semju, a dasch Trawu, Ssad a Wino rosz; ty cžinisch Semju płodnu a srostniwu, so Ssymjo dawa k Ssyczu, Kljeb k Jydži, a Wino k Piczu, dawasch Trawi rosz sa Sskot, a Ssad rosz na Schtomach, ty napelnisch cžlowsku Wutrobu se Schpajsu a sWeßełoszu, a dawasch nam schelake Dobre bohaczi k Wužiwanju, po twojim Ssłowi a Sslubenju: tak dołho hacz Semja stacz budže, nedyrbi pschestacz Ssyw a Znje, to ßy ty tesch, o nadny Božo! nad nami to Ljeto moznje dopelnił: My ßmy ßwoje Ssymjo na Nadžiju roßyli, a laj, njetk žnjejemy my psches twoje Zonowanje bohaczje, a khowamy ton Schaz tych Sarodow dom.

Sa

Sa tajku twoju Nadu a Dobrotu dżakujemy ßo tebi, ßwojemu Bohu, kiż wulke Wjezy cżini nawschjech Stronach, kiż nas wot maczerneho Żiwota żiwych sdżerżi, a cżini nam schu Dobrotu. Kwal Jerusalem teho Knjesa, won dawa twojim Mjesam Mjer, a naßytczi tcże snajljepschej Pschenzu. Dżak bydż tebi, ßwjerny Bożo! so ßy to Ljeto Nebeßa wußłyschał, a Nebjo Semju wußłyschało, a Semja, Żito, M scht a Wolji wußłyschała, a teßame nas wußłyschałe ßu. Dżak bydż tebi, o ßwjerny Bożo! so ty nasche Ssymjo, kiż na Pohla wußywali ßmy, sDeschczom wokschewił ßy, so my tak Kljeb a Futter wot Płodnoszje teje Rohlje, do Wohlje dosz mamy! Dżak bydż tebi, o ty ßwjerny Bożo, so ßy nam we Mjeri tute Żnje dożiwicz dał. Bojmy schak ßo teho Knjesa nascheho Boha, kiż je nam sażny a posny Deschcz we prawym Czaßu dał, a nam te Żnje

tesch

tesch we tym Ljetczi tak ßwjernje swarnował. Wobwarnuj tesch, luby Bożo, nasche wukhowane Zita we Brożnjach a na Wubjach, jako tesch ton Ssad a Kaw. Daj Nadu, so bychmy scho nawożili tebi kCzeszi a Kwalbi, a ßwojemu nusnemu Blischemu kDobrotczi a kLjepschemu, so bychmy tak Hałosy twojeho Sczjepenja a Skutk twojeju Rukow ktwojej Czeszi byli, so bychmy we starych Ljetach do Rowa pschinschli, a tejsch jako Ssnopy sromadżeni, a junu na ßudnym Dnju, psches twojich ßwjatych Jandżelow, jako dobra Pschenza, do twojich Brożnjow sromadżeni byli, da zemy tebi sewschjemi ßwjatymi Jandżelemi wjecznu Kwalbu spjewacz, a tcze do Wjecznoszje woßozy czeszicz, Hamen.

Modlitwa dyż rima a ßo błyska.

Schehomozny a ßylny Bożo we Nebeßach a na Semi, pschi tutym njetsischim Rima-

nju

nju a Błyßkanju budzemy my dopomneni, a posnajemy tesch, so ty na nas rjeschnych Czlowekow jara rosnjewany ßy, tehodla zesch ty nas tejsch, psches tajke Synczenje, (psched kotrymž ßo sli bojecz dyrbja,) jako Loß kiž nas kPokutczi woła kprawemu Posnaczu naschich Rjechow a Roskaczu tychßamych nawabicz, so nebychmy stym stym Sswjetom satamani byli: Ty ßy jedyn tak mozny a ßylny Knjes, so by ty, dyž by po Prawym sakhadzecz zył, tejsch sjenym jeniczkim Rasom a Błyskom ton żyły Sswjet we Wokomiknenju skasycz moł. Ale my padamy na Koljena naschich Wutrobow, a proßymy poniznje, sabydž a wopuschcz twoj ßurowy Njew, kiž ßo pschecżjewo Riecham pali, jako Wohen, kotryž nichto wuhaßnycz nemoże, ßmjel ßo nadnami, pscheschonuj nas, posbjen nadnami twoje nadne Wobleczo, a bydž nam ßmjelny, swarnuj nasche Czjela a Ziwenje,

nje, Kejžu a Dwor, Mjesto a Kraj, nasche Samoženje a Kubło, a scho schtož mamy, tesch te Płody na Pohlach, psched Krupami, Sapalenjom teho Błyska, psched wulkimi Wodami a pschedewschitkej Schkodu. Swarnuj nas tesch psched stej nahlej Ssmerežu, a sposchcž nadnje, so by ßo welje Rjeschnikow psches twoje Ssłowo, Rimanje a Błyskanje wot scheho besbožneho Waschnja a Žiwenja wotčzanycž dało, a wot Wutroby ktebi wobročiło, schje Schtundy a Wokomiknenje na twoj kraßny Pschichod kSsudu spomniło, so bychu tak hottowi byli, tebe sWeßełoszu horjesacž, a stobu kwjeczněj Weßełoszi nuz hicž, Hamen. Ach Kneže, wußłysch, ach Kneže, bydž nam kudym Rjeschnikam na Cžjeli a na Duschi jow we tym, a tam we pschichodnym Žiwenju, nadny a ßmjelny, Hamen.

Dža=

Dżakowanje po Newedri.

Schehomozny Bożo, nebeski Wotze, kiż ty prajił ßy; Wołaj ßo kemni we Czaßu teje Nusy, da zu ja tcże wumoz, a ty dyrbisch me kwalicż: My dżakujemy ßo tebi sGrunta naschich Wutrobow, a kwalimy tcże, so ßy naschu Modlitwu nadnje wußłyschał, a ßo temu ßurowemu Newedru tak minucż dał, so ßo nam psches toßame, ani na Czjeli, ani na Kubli, żana Schkoda stała neje: psches to ßy nam ty pak saßo, twoju ßwjernu wotżowsku Wutrobu widżicż a sposnaez dał, so nochzesch snami po naschich Słoszjach sakhadżecż. Sposchcż nam, ßmjelny Wotze, twojeho jeniczkeho narodżeneho lubeho Ssyna Jesom Krysta dla, so bychmy ßo tajkeho ßwjerneho a wotzowskeho Napominanja dla stajnje poljepschowali, pschichodnje we twojej Bojoszi

żiwi

ziwi byli, a ßo tak na ton Pschichod twojeho lubeho Ssyna, pschi kotrymž te Helementy pshed wulkej Hjezu ßo rosežkrjecž, a ta Semja a te Wjezy, kiž we nej ßu, ßo spalicž budža, schjednje hottowi dzerželi: so bychmy jemu tak sWeßełoszu napscheżiwo hicž, a te nowe Nebeßa, we kotrychž Praudosz bydlicž budže, nuzsacž, a stobu we tym najsbožnischim Woladanju wjecznje wobßedzicž moli, psches teho ßameho twojeho lubeho Ssyna nascheho Knesa a Sbožnika Jesom Krysta, Hamen.

VIII.

Modlitwy pschi Khoroszi.

Wo Wotwobroczenje a Preczwsaczje teje Khoroszje.

Schehomozny, ßmjelny Božo, we kotrehož Ruzy Ziwenje a Ssmercž steji: kiž ty morisch, a saßo Ziwenje dawasch:

wasch: kiž ty temu na ßmercž khoremu Kralej Hiskiaßej na jeho Prostwu to Žiwenje pschidljeschił ßy: ja khora Parschona proschu tcze psches Jesom Krysta, twojeho lubeho Ssyna, kiž je ßam to Žiwenje, ty zył mi, kiž ja we wulkej Sstaboszi lejžu, po twojim wotzowskim Spodobanju, moju Strowosž a Mozy teho Žiwota sMady saßo wobradžiež, so twoju Scheho-moz, a Dobrotu, kiž namni wopokasał ßy, nidy sabył nebych, ale jow a tam kwalicž a czeszicž moł, Hamen.

Jena druha.

Kneze, Jesom Krystcze, ty wjerne Žiwenje schjech Czlowekow, jow lejžu ja pod twojim Prutom, wono je mi lubo, so ßy me pokostał, ja podam ßo zylje pod twoju Wohlu, ja ßym twoj we Žiwenju a Ssmerczi, czin somnu po twojej Bojskej Wohli a Spodobanju. Jeli mojej Sbožnoszi ßlužomne, so ßym dljeje na tym

tym Sswjeczi žiwy, da stajn ßo twoja bojs ka Wohla; dyrbu pak wotsal cžanycž, da ßym hottowy, tuto moje sachodne Cžjeło Wacžkam dacž, kiž niczeho ljepscheho hodne neje. Ja proschu tcže, daj ßebi jeno moju kudu Duschu poruczenu bycž, ja ßebi ßam newjem radžicž a pomhacž, pschi tym je tejsch cžłowesk a Pomoz podarmo, tehodla pyttam ja ßwoj jeniczki Troscht we twojej newurekenej Ssmjelnoszi, ty ßy samne tu najžałosznischu Ssmercž cžerpił, a twoju drohu Krej pscheljał, to je ßo kmojema Ljepschemu stało, me je twoja Krej wot Rjechow wuczistziła. Dyž tehodla moja Khorosz pschibjera, da daj tesch twojej Ssmjelnoszi nademnu pschibjeracž, nedaj ßo mi psched tej Ssmerczu strožicž; dyž mojej Woczi wobljednetaj, da daj so bych tebe sa ßwojeho jeniczkeho Sbožnika sposnał; dyž moj Jasyk wjazy reczecž nemože, da daj so by moja Wu-

troba stajnje ktebi wołała: do twojej Rukow poruczu ja ßwojeho Ducha ty ßy me wumoł, Kneze ty ßwjerny Bozo, tebi bydz Czesz hacz do Wjeczooszje, Hamen.

Wutrobne Dzakowanje po snowho dostatej Strowoszi: aby, dyz je ßo poczało we Khoroszi poljepschowacz.

O Kneze Bozo, ty ßwjerny Lubowarjo teho Zywenja, ty ßo stem, so ßo somnu saßo poljepschuje, wopokasał, so ßy me zył ponizowaz, ale tejsch saßo powoschicz, sranicz, a tejsch saßo wobalecz. Ty ßy był njewny, ale ty ßy ton twoj Njew wobrocził do luteje Nady. Ach, Dzak bydz tebi daty, moj Bozo, so ßy te Ljekarstwa zonował kiz ßym nuzbrał; So ßy mojej Naturi saßo hohrje pomhał, kiz zysche pomałku synknycz; So ßy moju ponizu Prostwu, a moje Sdy-

Sdychowanje, kiz ßym we mojej Rusy, ktebi poßłał, nadnje wußłyschał. Wobnow me saßo kajz Hodlerja! Pschispor a poßyln schjednje moje Mozy; hacz junu ta poßljenja Schtunda mojeho Ziwenja pschindz budze. Sa tu wulku Nadu teho Wustrowenja, a teje Czerstwoszje, zu ja tebe stajnje kwalicz, sjenem ßwjatym Ziwenjom. Pomhaj mi to ßam dokonjecz, Bozo, ty nadny Pomozniko! Hamen.

Spjewaj dalje: Kwal Boha moja Duscha rc.

Modlitwa

tych ßamych, kiz wokoło teho Khoreho ßu, dyz we ßmjertnej Styßknoßi lejzi.

Schehomozny, wjeczny a ßmjelny Bozo, kiz ty nasche Ziwenje, sdzerzisch we Ssmerczi a Wumreczu, my proßymy tebe, ty zył tej Woczi twojeje Ssmjelnoszje wobroczicz ktu temu khoremu Czlowe-

kej, kiž je twoje Stworenje a Snamjo, a jeho wokschewicž na Czjeli a na Duschi, a jemu schje jeho Rjechi sluteje Nady wodacž. Ach smi ton Wopor teje newinojteje Ssmerczje Jesom Krysta, twojeho lubeho Ssyna, sa Sapłaczenje jeho Słoszje, pschetož won je na jeho Mjeno chczeny, a sjeho Krwju wumoty a wuczistzeny. Da wumož jeho schak wot teje Czwjelje a Czerpenja teho Czjeła, a pschikrots jemu jeho Boloszje. Sdzersch jeho wewschjem Wobskorżowanju teho Sswjedomnja, a wewschjem Spytowanju teho słeho Nepscheczela, so by ßo we Wjeri moznje bjedził a dobył. Wobradž jemu tesch jene sbożne k Nebju Stpjeczje kwjecznemu Żiwenju, pschiposzel ßem twojich ßwjatych Jandzelow, so bychu jeho pschewodżili k Sromadżisni schitkich Wuswoljenych, we Krystußu JEsußu, naschim Knjesu, Hamen.

Sdy=

Sdychowanje, a dobre Dopomnenje pschi tych dwanacze schtundach teho dnja.

1.) Czeho dopomnisch ßo, dyż je bije?

So je jedyn lutki Boh; teho lubuj, moja Duscha, wosche scheha, a neczin ßebi zane czaßne sachodne wjezy ktwojemu pschibohej. To jene nusne je, to wuswolu ja ßebi. To moj Knes Krystus je, wtym steji moje sbożje.

2.) Czeho dopomnisch ßo, dyż dwje bije?

Dwje naturi ma moj JEsus, tu bojsku a czlowsku. Moj Sbożniko! jako wjerny Boh ßy ty me sBohom wujednał; jako wjerny czlowik ßy ty samne czerpił a wumreł. Psches twoj kschiż a ßmercz, pomhaj mi, luby Kneze Bożo! Jeno dwaj, wot schesz tawsent, pschindżeschtaj do teho kwalobneho kraja. Do teho nebeskeho kraja budże jich tesch mało pschindż: Moja duscha! waż schitku twoju prozu na to, a czin, so by sbożna była, sbojoszu a sczepetanjom.

3.) Czehoßo dopomnisch, dyż zi bije?

Zi parschony ßu we tem Bojstwi, Wotz, Ssyn, a ßwjaty Duch. Czesz, moja

moja luba duscha, Boha teho Wotza, won je tcze stowrił, a sdżerżi tebe; Lubuj teho Ssyna, won je tcze wumoł; Bydź poßłuschna temu ßwjatemu Duchej, won je tcze wußwecził, a ze tcze schjednje ßweczischu a pobożnischu sczinicz.

4) Czcho ßo dopomnisch, dyż schtyri bije?

Schtyri wjezy nedaj mi, moj Bożo! nidy smyßlow pschindż; Moju ßmercz, ton pschichodny ßud, tu kraßnu sbożnosz we nebeßach, a tu traschnu wjecznu cżwjelu, we tej heli.

5.) Czeho ßo dopomnisch, dyż pecz bije?

Twojich pecz krawnych ranow, moj JEsu! dopomn me stajnje; so bych ja te rjechi hidżił, kiż tebe tak sraniłe ßu. Troschtuj me tesch, so moja derje saßłużena schtrafa na tebi lejżi, a psches twoje rany ßym ja sahojeny.

6.) Czeho ßo dopomnisch, dyż schesz bije:

We schesz dnjah stwori Boh nebeßa a semju. Ach! stwor wemni, Bożo, czistu wutrobu! a daj mi noweho wjesteho Ducha! Nesaczißß me wot twojeho woblecza, a nesmi twojeho ßwjateho Ducha wottemne. Se schesz kortow wody je moj JEsus wino sczinił. O nestaraj ßo, kuda duscha, teho czaßneho dla. Boh, kiż swody

swody wino czinicz moze, stara ßo sa tebe. Pyttaj jeno najpredy to nebeske, ty semske budze tebi schitko pschidate.

7.) Czeho ßu dopomnisch, dyz ßydom bije?

Ssydom dnjow je we tydzenju; ton ßydmy je dzen teho wotpoczinka. Moj Bozo! jedyn tydzen sajndze po tym druhim, a ja pschindu pschezo blize kßmerczi. Ach wucz me derje dzjelacz na mojej duschi, so bych zadyn dzen mojeho ziwenja prosny nebyk, aby sle czinik, a psches tu ßmercz, kwjecznemu sboznemu wotpoczinkej pschischok!

8.) Czeho ßo dopomnisch, dyz woßom bije?

Woßom je tych sboznoszow, wot kotrychz JEsus reczi. Moja duscha pschißluscheju wone tesch tebi? Ssy ty duchomnje kuda, a posnajesch twoju hubenosz? Ssy ty srudna twojich rjechow dla: Ssy ty czicheje myßlje, a wodawasch rada? Ssy ty lodna a laczna po tej prawdoszi Krystußowej? Ssy ty ßmjelna? Ssy ty czistei wutroby? Ssy ty kmjerej a jednoczi pokilena? Ssy ty, twojej prawdosze a pobozznosze dla pscheszehana? Stej sa tem, so by byla, schtoz nejßy. A bydz ßwjerna we tem, schtoz ßy, psches Bozu nadu.

9.) Cze-

9.) Czeho ßo dopomnisch, dyż dżewecż bije:

Dżewecż wußadnych, kotrychż moj JEsus wustrowi, bjechu nedżakomni. Ach! nebydż nedżakomna, moja duscha! kwal teho Knesa, a nesapomn, schto won tebi je dobreho cżinił.

10.) Czeho ßo dopomnisch, dyż dżaßacż bije:

Dżeßacż je tych kasnjow Bożich. Moj Bożo! schenkuj mi twojeho ßwjateho Ducha, so won twoje kasnje do mojej wutroby napische, a me, sluboszu a sweßeloszu, po nich cżinicż wuczi!

11) Czeho ßo dopomnisch, dyż hidnacże bije:

Hidnacże bjesche tych Japoschtołow, jako ton hejchlerski a besbożny Judasch wotpanył, a ßo wowbißił bje, a Matthias bu pschirachnowany ktym hidnacże Japoschtołam. Moj JEsu! swarnuj me psched hejchlerstwom, skuposzu, a schej nesbożnoszu, a rachnuj me bes twojich ßwjernych wuczomnikow, kiż ßo ßamych sapru, ßwoj kschiż na ßo wosmu, a sa tobu kodża; so bych ja tesch junu, bes twojich wuswolenych rachnowany był!

12.) Czeho ßo dopomnisch, dyż dwanacże bije:

Wodnjo je dwanacże schtundow. Luba duscha! kodż jako wodnjo, we potsi-

potsiwoszi, prawdoszi a bohabojoszi; sdaluj ßo pak tych noznych słych skutkow teje cjjemnosze. Smi ton dżen teho sboża, a te schtundy teje nadyderje na kedżbu; wone saßo nepschindu, dyż nimo ßu.

Luby Kneże Bożo! wucż me moje dny a schtundy rachnowacż, a wopomnicż, so wumrecż dyrbu; so bych ja mudry, to je, pokutny, wjerjazy, ßwjaty, a junu wjecżnje sbożny był, psches JEsom Krysta! Hamen.

Rosreczenje teje Duschje se ßwojim Jesussom,

Wot teje mozneje Saßłużby jeho horkeho Czerpenja a Wumrecza.

Ta Duscha

Kneże, czobodla ßy ty twojim Wuczomnikam nohi muł? Joh. 13, 5.

JESUS.

So bych tezi pokasał, a tebe wucził, kak a skajkim Waschnjom ty ßo na moju ßwjatu Weczor pschihottowacż masch.

Ta

Ta Duscha.

Kneże, czohodla pak ßy jim ßam nohi muł:

JESUS.

kWopokasanju, so by Pucz Poniżnoszje nawukła, dyż zejsch moj Wuczomnik bycz.

Kneże, czohadla ßy to ßwjate Wotkasanje do ßwojeje Ssmerczje wustajił: Luc. 22, 18. seqq.

So by ty ßo mojeje Ssmerczje dopomniła, a wjesta bycz moła, so moje Czerpenje a Saßłużba tebi ßłużi.

Kneże, czohodla ßy ty zył ktemu mjestu hicz, hacz runje wedżische, so tebi tam Judasch, ton Pscheradnik setkacz budże: Joh. 18, 4.

So bych tebi stem pokasał, kak ja ßo radżi a sdobrej Wolu ßym nuznamekał, sa twoje Rjechi czerpicz, pschetoż ty bje jedenmol srjeschiła. Genes. 3.

Kneże, czohodla ßy ty ßwoje Czerpenje w jenej sarodżi sapoczał? Joh. 18, 1.

Dokelż ßo moje Rjechi tejż w tej Sarodżi teho Paradisa ßu sapoczałe. Gen. 3, 8.

Kneże, czohodla ßu schak twoji czjo Wuczomnizy tak twerdżie spali, jako ßo ta Styskłosz twojeje Duschie pschibliżuje a poczna wulka bycz? Matth. 26, 40.

Na Wopokasanje, so ja ton Stutk twojeho Wumożenja lutki ßam ßym na ßo sał. Jes. 63, 3.

Kneże, czohodla ßy ßo wot Judascha dał wokoschowacz, jako won tebe pscheradżische? Matth. 26, 49.

So bych sczerpliwoszju, tych falschnych a jebatych Ssłowow dla, sa Rjechi dosz czinicz a je sahubicz sapoczał, kotre Satan

tan psches Jebanje a Falschnosz bjesche na Sswjet pschineß.

Kneze, czohodla ßy ßo dał sa czizekzi Sslibernikow pschedawacz? Matth.26,15.

So bych ja tebe moł wot wjeczneje Sskudzby frei czinicz a wumoz.

Kneze, czohodla ßy se Ssylsami a swulkim Wołanjom tak wulzy jara proßył? Matth. 26, 39. Ebr. 5, 7.

So bych Wohen Bozeje Praudoszje wuhaßnył, kiz ßo tak wulzy jara palesche.

Kneze, czohodla ßy we tak wulkej Stysknoszi a Bojoszi był, a czohodla ßy se Ssmerczu bjedzil? Luc. 22, 44.

So bych tu Schtrafu a ton Njew Bozi, kiz swojimi Rjechami saßłuzeny bjesche, na ßo sał a noßył, ty pak psches to we Ssmerczi moła weßelischa a we Spyttowanju kroblischeje a troschtnischeje myßle bycz.

Kneze, czohodla ßy ty tak husto a wutrobnje proßył, so by teho Czerpenja Kelich wot tebe prejcz schoł? Matth. 26, 39.

So by posnacz moła, kak wulki ton Njew Bozi bjesche, kotrehoz ty se ßwojimi Rjechami saßłuzische, a so ßym ja sa tebe ton Kelich wupicz a newureknene Martry czerpicz dyrbjał.

Kneze, czohodla ßy pak to schitko tej Woli ßwojeho Wotza porucził:

So bych tebe wucził, kak ty ßo wewschjem twojim Czerpenju masch sadzerdzecz; kak spokojnje ton Kschiz na ßo sacz; a so by tejsch wedziła, so won wot teje praweje Ruki twojeho nebeskeho Wotza nałozeny je.

Kneze, czohodla ßy ßo krwauny Pot pocził? Luc. 22, 44.

So bych tebe wot Rjechow wuczisczicz moł.

Kneze,

Kneze, czohodla ßy ßo dał jateho sacz, dyz schak tola s Rukow twojich Nepscheczelow czeknycz możesche: Luc. 22, 54.

So neby tcze twoj duchomny a najhorschi Nepscheczel sapschijecz a do wieczneho Jastwa teje najwetscheje czjemnoszje czjisnucz moł.

Kneze, czohodla ßy wot schitkich twojich Wuczomnikow zył wopuschczeny bycz? Matth. 26, 56.

So bych tebe moł s Bohom sjednacz, wot kotrehoz ty ßwojich Rjechow dla wopuschczena bjesche.

Kneze, czohodla ßy ßo dał jateho sacz? Joh. 18, 8.

So bych tebi psches to pokasał, kak moja Lubosz, kotruz mjejach, tebe wumoz, wele wetscha je, dyzli ta Lubosz schitkich mojich Wuczomnikow.

Kneze, czohodla ßy zył, so Wojazy jeneho Wuczomnika pschijachu, a jemu jeho Rub berechu, jako won, se ßwojeho Loza stanuwschi, pschiladacz zysche, kajka to hara bje, jako tebe k Woschemu mjeschnikej wedzichu: Marc. 14, 51. 52.

So bych tebi stem to Nepscheczelstwo a tu haru tych Wojerskich Wotroczkow dał posnacz, jako me popanycz zychu; a so bych tejsch moju Moz pokasał, s kotrej ja schitkich mojich Wuczomnikow jich nepscheczelskich Rukow wumożech, kotrym ßo by hewak hore schło, dyzli tamnemu Wuczomnikej.

Kneze, czohodla ßy ßo zył dacz swjasacz: Matth. 27, 2.

So bych ja tebe se Swjaskow twojich Rjechow wumoł, a wot Reczassow teho Czerta frej czinił.

Kneze, czohodla je Pjeter tebe sapjeł? Luc. 22, 57.

So

So bych ja tebe pſched ßwojim Wotzom poſnał a wucził, ſo ßo na żaneho Czloweka ſpuſchczecz neſmjejeſch, ale ſo twoja Sbożnoſz wot mojeje Smilnoſzje ßem pſchindże.

Kneże, czohodla ßy Pjetra ſe Spjewanjom teho Kapona zył k Pokuczi pſchineſz:

So by żadyn Czlowik te pomozne Wjeze neſazpjeł, kotre Boh k Wobroczenju je poſtajił.

Kneże, czohodla ßy ßo wrocził a na Pjetra poladał, jako Kapon ſpjewaſche:

So by ty wedżiła: Wono neje możne, ſo by ßo Rjeſchnik, ſa tem hacz je ſ Bożeje Nady jeden mol wupanył, bez mojeje Pomoze a Smilnoſzje moł k Bohu wobroczicz.

Kneże, czohodla ßy ty dyrbjał ſpurpurſkim Mantelom wodżewaty bycz: Joh. 19, 5.

So by widżiła, ſo ja ßam lutki ßym, kiż twoje Rjechi ſahubuje, kotrejż czerwene ßu, jaka Scharlat. Es. 1, 18.

Kneże, czohodla ßy czernjowu Kronu noßył: Marc. 15, 17.

So by pſches te Czernje na mojej Lowiton prjeni Płod teho Njewa, jako Woſt a Czernje, ſieweny był, a ſo by ty me ſa teho mjeła, kiż teho Sswjeta Rjechi a Njew teho Sakonja wutupił a tebe ſ Kraßnoſzju kronował je. 1 Pet. 5, 4. Apoc. 2, 10.

Kneże, czohodla ßu tebi ſzinu do Ruki dawali: Matth. 27, 29.

So bych pſches to tebi wobßwjetſił, ſo nejßym do Sswjeta pſchiſchoł, tu nalemenu ſzinu roſlemicz.

Kneże, czohodla wußmjewachu ßo tebi czi Żidżi: Matth. 27, 29.

So

So bych na Czerta a jeho Jandzelow dobył, kotsi ßo tebi hewak do Wjeczznoszje bychu wußmjeli, jako Philistiszy Symsona.

Kneze, czohodla ßy ßebi dał bes Woczi plunycz? Matth. 27, 30.

So bych ja twoje Wobleczo moł wot Nerjada tych Rjechow wuczjiszicz.

Kneze, czohodla ßy ßebi dał Wobleczo pschikrywacz? Marc. 14, 65.

So by twoja duchomna Sslepoſz wottebe ſata była, a ty to Wobleczo mojeho Wotza w Nebeſſach moła woladacz.

Kneze, czohodla ßu tebe ſRukomaj bjeli, a ſe ſzinu ſtorkali? Matth. 27, 30.

So by moła wot Pukow teho helſkeho Ducha frej bycz.

Kneze, czohodla ßy dopuſchcził, ſo ſtobu tak ſlje wokoło dzjechu? Matth. 27, 30.

So by Boh ton Knes we ßwojim Sslowi troſchtniſchi ſtobu reczał, a tebe ſe ßwojim ßwjatem Duchom troſchtował.

Kneze, czohodla bu twoje Wobleczo ſKrwju a ſPukami tak hubenje womaſane? Joh. 19, 3. Es. 53, 3.

So by ßo twoje Wobleczo ßwjeczjiło, jako Wobleczo Jandzelow Bozich we Nebeſſach. Matth. 22, 30.

Kneze, czohodla ßu tebe tak jara krjudowali? Joh. 19, 1.

So by ty moła wot twojeho ſłeho ßwjedomnja a wot Krintow wjeczneho Satamanſtwa frej bycz.

Kneze, czohodla ßu tebe pſched Pilata wedli: Luc. 23, 1.

So by moła na tamnem wulkim Dnju pſched mojim Ssudom wobſtacz.

Kneze, czohodla ßy ßo dał falſchnje wobſkorzicz? Luc. 23, 2.

So

So by ty po praud oszi a po twojej Saßłudżbi satamana nebyła:

Kneże, czohodla ßy wot pohanskeho Ssudnika kSsudej potady? Matth. 27, 2.

So bych tcże, wot helskich Swjaskow wumożenu, Bohu sasso dał, kotremuż ty pschißłuschesch.

Kneże, czohodla ßy kPilatej prajil, so żaneje moze na tebi nima, dy by jemu sWercha data nebyła? Joh. 19, 11.

So by won wedżił, so żana moz a mudrosz, nech je tak wulka hacz ze, me a woju Zyrkej pschemoz nebudże. Matth. 16, 18.

Kneże czohodla zysche ty pod Ponziom Pilatom czerpicz? Luc. 23, 1. Joh. 19, 1.

kWopokasanju, so budże moja Zyrkej pod Romskim Knesłwom sazpita, a so budu ja pod nim na ßwojich Stawach kschiżowany.

Kneże, czohodla ßy kSsmerczi wotßudżeny, dyż schak tola żaneho Sswjetsenja napscheczjwo tebi nemjejachu?

So by widżiła, so nejßym ßwoje dla, ale dla twojich Ssłoszjow czerpił.

Kneże, czohodla ßy wohnkach psched mjestom Jerusalemom czerpił? Matth. 27, 33. Ebr. 13, 12.

So bych ja tebe wnebeskim Mjestzi kWotpoczinkej pschinesz, a to teho praweho Wotzneho Kraja wedł.

Kneże, czohodla ßu czi Żidżi Schimana Zirenskeho sapschijali, so by sa tobu Kschiż noßył, jako sPohla pschindże? Luc. 23, 26.

So by widżiła, do tajkeje Prozy a dżjeła twoja rjeschna Wobczeżnosz me pschinessesche, a kajke Myßle jedyn Kscheszian mjecz dyrbi, dyż sPohla tuteho żiwenja pschindże, a do nebeskeho Jerusalema hicz ze.

Kneże,

Kneze, czohodla ßu tebi Drastu wußliekali? Joh. 19, 23.

So by widziła, so ja twoja dla schitko ßym wopuschczicz zył.

Kneze, czohodla ßy był na Kschizu powoscheny? Luc. 23, 33.

So bych ja tebe somnu w Nebessach powoschił.

Kneze, czohodla ßy na poklatem Drewi wissał? Gal. 3, 13.

So bych sa twoje Rjechi sapłacził, kotrez ty na tymi płodami teho sakasaneho Schtomma sczinila bjesche. Gen. 3, 15.

Kneze, czohodla ßy ßredza bes Mordarami horje poißneny? Luc. 23, 33.

So by ty, moja lubowana Duscha, ßredza bes ßwjatemi Jandzelemi ßwoje mjesto mjeła a moła powoschena bycz.

Kneze, czohodla ßu twoje Ruzy a Nohsy na Kschiz pschibite? Ps. 22, 17. Joh. 19, 18.

Sy bychu twoje Ruzy wumozene byłe se Skutkow teje Praudoszje, twoje Nohsy pak moke na Puczach teho Mjera kodzicz.

Kneze, czohodla ßy na Nopowischczu kschizowany? Matth. 27, 33.

So bych tebi stem dowedł, so moja Ssmercz tym Ssmertnym to Ziwenje je.

Kneze, czohodla nejßu czi Wojarszy Wotroczzy twojeje tkaneje Suknje, kiz neschita bjesche, dzjelili? Joh. 19, 24.

Na Wopołasanje, so moja Zyrkej dyrbi jena a zyła bycz.

Kneze, czohodla ßy Kissało woptał? Matth. 27, 34.

So by ty Jandzelski Kljeb jydła, a Wodu teho Ziwenja picz moła.

Kneze, czohodla ßy na Kschizu reknył: Dokonjane je? Joh. 19, 30.

So

So by wedźiła, kak psches moju Sswercz Sakon dopelneny a twoje Wumożenje dokonjane je.

Kneże, czohodla ßy na Kschiżu wołał: Moj Bożo! Moj Bożo! Czohodla ßy me wopuschcził? Matth. 27, 46.

So by ty, dy by Bob tebe wopuschcził, we Martri wołacz nesmjeła: Bjeda! Bjeda mi do Wjeczznoszje!

Kneże, czohodla bu w Czassu twojeho Czerpenja Czma powschej Semi:

So by tebi steho ta helska Martra wjedomna była, kotruż czerpił ßym, so bych tebe s Martry a se Swjaskow wumoł, skotremż wobdata bjesche. 2. Pet. 2, 4.

Kneże, czohodla ßy twoje Ruzy na Kschiżu wupschistreł?

So bych moł tebe wutrobnje sapschimnucz, jako ßwoju najlubschu Duschu.

Kneże, wot czoho je schak pschischło, so jedyn teju Sstłosznikow, kiż nidy nebjesche dobreho czinił, tola to wjeczne Żiwenje pschi krotkim Wobroczenju a Pokuczi dosta? Luc. 23, 43.

So by widźiła, kak mozna moja Ssmercz je kRjechow Wodawanju tym, kiż ßo wobrocza; a so żadyn Rjeschnik, dy bychu runje jeho Rjechi wulke byłe, sazwyflowacz nima, dyż je roskaje a domne wjeri.

Kneże, kahada, so neje ton druhi Sstłoßnik, kiż tebi runje tak blisko wissasche, Smilnosz dostał? Luc. 23, 39.

So by ßo besbożny bojał, a nichto ßo nepowoschił aby ßo ßameho kwalił. Rom. 9, 18.

Kneże, czohodla ßy wołał, jako ßwoju Duschu spuschczesche? Matth. 27, 50.

So by sjaune było, so bes mojeje Wole

nichto to Žiwenje wottemne sacž nemožesche, ale so ja toßame ßam wot ßebe ßym wostajił. Joh. 10, 18.

Kneže, čohodla ßy Duschu do Rukow twojeho Wotza poručžił? Luc. 23, 46.

So bych tebe psches to roßwučžił, so tejsch ty teje runosze čžinicž masch, dyž budžesch junu wotsal čžanycž. Joh. 13, 1.

Kneže, čohodla ßo Sawjeschk teho Templa rostorže, jako ty ßy ßwoju Duschu spuschčžił? Matth. 27, 51.

kWopokasanju, so ton Levitski Sakon Židow a Pohanow wjazy dźjelicž nebudže, a so Pucž kSbožnoszi schitkim wjernym wottewreny je.

Kneže, čohodla sarža Semja po twojej Ssmerži, a čohodla rospukachu ßo skały?

Strožby dla, dokelž ßwojeho Knesa Ssmercž snesz dyrbjachu, a so by Twerdosz rjeschnych Wutrobow pschewinena była.

Kneže, čohodla nejßu tebi Wojarszy Wotročžy Nohsy słamali, kaž ßo tymaj Ssłosznikomaj stało je, kotraj na prawej a ljewej Ruzy wissachtaj? Exod. 12, 46. Ps. 34, 21. Sach. 12, 10.

So by wedžiła, so nejßu žaneje mozy mjeli, mi wjazy Słeho nacžinicž, hacž we Pißmi wjeschčžene bjesche a ja twojeho Wumoženja dla čžerpicž dyrbjach.

Kneže, kčžomu dyrbesche twoj Bok slebiju roskłoty bycž? Joh. 19, 34.

So by ty jene Wottewrenje mjeła a bliži kmojej Wutrobi pschindž moła.

Kneže, čohodla je stwojeho Boka Krej a Woda wcischła?

So by tebi wobßwjetsene było, so ja wjeszje wumreł ßym, dokelž je Krej smojeje Wusroby bježała, a potom Woda snej wojsch-

wojschła, kotrež wopokasuje, so Czlowik wumreł je.

Kneže, czohodla pak je predy Krej a potom Woda stwojeje Wutroby wojschła?

kWobßwjetsenju dweju Wjezow: 1) So psches to Pschelaczje mojeje Krwi to Woßweczenje a Praweho czinenje twojeho Wumoženja dokonjane je. 2) So moj Duch psches to Wužiwanje teje Wody we Chczenizy a teje ßwjateje Krewi we Wotkasanju Praudosz a Sswjatosz we tebi dokonja; a so ty me we tem kwalicz a czeszicz masch.

Kneže, czohodla wottewrichu ßo Rowy po twojej Ssmerczi?

kWopokasanju, so ta Ssmercz we mojej Ssmerczi požrjeta je a ja tußamu pschewinył ßym.

Kneže, czohodla ßy zył porebany bycz? Matth. 27, 60.

So bychu twoje Rjechi nidy sasso Knestwo nemjełe.

Kneže, czohodla ßy zył, psches teju dweju radneju Knesow, Nicodemussa a Jesepha sArimathie porebany bycz? Joh. 19, 38. Matth. 27, 57.

So by ta Wjernosz mojeje Ssmerczje, wkotrej twoje Ziwenje wobsteji, sjauna była.

Kneže, czehodla ßy do noweho Rowa położeny, wkotrymž hischcze nidy nichto nebje lejżał? Matth. 27, 60. Joh. 19, 41.

kSswjetsenju, so runje moje a žane druhe Czjeło je hohrjestanuło, a zwar psches moju, niz pak psches jeneho druheho moz, kaž tamny woziwi, jako ßo teho Prophety Helisy Koszjow biesche dotknuł. 2. Reg. 13, 21.

Kneże, czohodla ßy ty sasso wot morwych stanuł? Matth. 28, 6.

So by wobßwjetsene było, so ßu twoje Rjechi wot tebe sate, a so psched Bohom prawaczinena ßy. Rom. 4, 25.

Kneże, czohodla stażechu tak wele Cziełow tych ßwjatych po twojej Ssmerczi? Matth. 27, 52. 53.

Wopokasanju, so moz mojeho Hohrjestacza wschitzy Ssweczi na ßudnym Dnju horjestanycz hudza.

Kneże, schto pak dyrbu ja tebi dawacz sawschitke tajke wulke Dobroty? Psalm 116, 12,

Lubuj twojeho Stworiczela
a
budz nowe Stworenje.
Gal. 6, 15.

K O N Z.

Nutyrny Modlerjo.

Nemyßl ßebi, dokelž tudy žane druhe Modlitwe wjazy nesteja, kiž by spjewacž moł we twojej Koroszi: so bychu tu nebyłe. Ale dži do tych prjenschich.

Zejsch ßo dacž woprajecž, spjewaj pokutne. . . . . pag. 100.

po Wužiwanju Božeho Wotkasanja, modl ßo: . . . . . 150.

Potom namkaj ßebi, Modlitwe:

wo ßwjernu Lubosz kBohu a kJesußej. . . . . 166. a 160.

wo Wopomnenje Jesußoweho Cžerpenja. . . . . 168.

wo Wotpoczink teje Duschje we Krystußu. . . . . 170.

a tak budžesch ty jedyn behaty Schaz sa twoju łodnu Duschu namakacž.

Pokasowar,

Schitkich Modlitwow, kiž ßu we tutych Knischkach knamekanju.

I.

Nedželske-Zyrkwine-Ranische-a Weczorne Modlitwy.

A. Nedželske.

Modlitwa wo Nuternosz kprawemu Modlenju. Pag. 3

Wo

Wo nadne Wußłyschenje, . 7
Pschi Skadżenju teho Sstonza, 9
Nedżelske ranische Postrowenje, 11
Pschi Woblekanju teho Drasty, 13
Schjedna ranscha Modlitwa, 14
Nedżelska ransch Modlitwa, 15
Nedżelske ransche Kyrlische, 15
Modlitwa, dyż ze jedyn do Zyrkwje hicz, ... 19
Pschi nuz Kodżi do Zyrkwje, 21
Po wuspjewanju: Czesz bydz Bohu we tej Woßokoszi, . 23
Czi woßebne Zyrkwine Modlitwy, ... 25. hacz 30
Modlitwa predy Prjedowanja, 31
po Prjedowanju, ... 33
Ta Litanja we jenej Modlitwi. 36
Modlitwa, dyż ßo sZyrkwje dże 40
Modlitwa na Nedżelu Weczor, . 42
Nedżelske Weczorny Kyrlisch. . 44

B. Ranische a weczorne Modlitwe.

Ranischa Modlitwa na Pondżelu 49
Weczorna Modlitwa na Pondżelu, 50
Ranischa Modlitwa na Wutoru, 54
Weczorna Modlitwa na Wutoru, 57
Ranscha Modlitwa na Ssredu, 61
Weczorna Modlitwa na Ssredu, 65
Ranischa Modlitwa na Stwortk, 69
Weczorna Modlitwa na Stwortk, 73
Ranischa Modlitwa na Pjatk, 77
Weczorna Modlitwa na Pjatk, 82

Rani=

Ranischa Modlitwa na Ssobotu, 87
Weczorna Modlitwa na Ssobotu, 91
Schjedna Ranischa Modlitwa, 95
Modl. pschi Konzu teho Tydzenja, 98
Ranischa Modlitwa dyž ze jeden kSpowedzi hicz, ... 106
Weczorna Modlitwa dyž je jeden kSpowedzi byl, ... 128
Ranischa Modlitwa na ton Dzen, dyž ze jeden Boze Wotkasanje wuziwacz, ... 131
Weczorna Modlitwa na ton Dzen, dyž je jeden to Boze Wotkasanje wuziwal, ... 161

II.

Pokutne, a Spowedne Modlitwy, teisch wot Bozeho Bilda.

Predy Spowedzje, 100 hacz 128
Po Spowedzi, ... 178
Rano, dyž jedyn kBozemu Blidu hicz ze, ... 131
Predy Wuziwanja teho Bozeho Wotkasanja, . . 134 hacz 147
Pschi Wuziwanju Bozeho Wotkasanja, . . . 147. 148. 149.
Po Wuziwanju Bozeho Wotkasanja. . . . . 150 hacz 160
Sa Poljepschowanje teho Ziwenja, ... 160
Weczorna Modlitwa, dyž jedyn kBozemu Blidu byl je. . . . 162

III.

III.

Modlitwy pschi schelakej Nusy a Czerpenju.

Modlitwa wo prawe Wużiwanje teho Czaßa, ... 165
Modl. wo ßwjernu Lubosz k Bohu 166
wo Lubosz k Jesußej, . . . 168
wo schjedne Wopomnenje, teho Czerpenja Jesußoweho . . 168
sa Wotpoczink teje Duschje we Krystußu, ... 170
w schelakej Nusy a Strachoszi 174
Modlitwa pscheczjwo Spyttowanju teho Czerta 175

IV.

Pschi Sapoczatku teho Djjeła, . . . 178

Wo Zonowanje a Sbożje k Djjełu, ... 179
Po dokonjanym Djjeli, . . . 182

V.

Modlitwa kschżijanskich Mandżelskich. . . 183

Sa kschezijanske Horjeczenenje tych Djjeczi, ... 185
Bohabojasnych Djjeczi sa ßwojich Starschich, ... 188
Modlitwa młodych Ludżi, kiż ßo do Mandżelskeho Schtanta podacz zedża, ... 189
Jeneje nezenjeneje Parschony, . 190
Jeneho Kmotra, aby Kmotry, 192

VI.

VI.

Modlitwy pschi Rejžach.

Modl. dyž ze jeden sarejžowacž, 194
Po dokonjanei Rejži, . . 196

VII.

Modlitwy pschi schelakim Wedri.

Modl pschi Ssywi, a Ssadženju 197
sa Krajne Płody 199
we, a po dokonjanich žnjach. 201
Modlitwa, dyž rima a ßo błyska, 203
po Newedri, ... 206

VIII.

Modlitwy Korych.

Modlitwa, sa Wotwobročenje a Prejcžsacžje teje Koroszje, 207
tych ßamych kiž wokoło teho Koreho a Ssmertneho ßu, . . 211
Rosreženje teje Duschje se ßwojim JEsussom 217

IX.

Džakowne Modlitwy.

Džakowanje pschi Konzu teho Tydženja, ... 98
po Džjeli, ... 182
po Rejži, ... 196
po Žnjach, ... 201
po Wotczerstwenju, . . . 210

X.

Dwje Modlitwi we Czaßu teje Wojny sa Mjer. Pag. 2.

we Pschistawku.

M. G.

M. G. Minor.

I.

Pokorne Sdychowanje sa Mjer.

Nadny a ßmjelny Bożo! ta wobstajna Tyschnosz nascheho srudneho wotzneho Kraja, nepschestanje hischcze, nas nusowacz, ßo psched twojim nadnym Thronom pokorecz. Czim dljeje ta Nusa traje, czim horzischo cziri wona nas, ßo dalje poniżnje a wjernje ktebi modlicz, a newustacz, twoju schehomoznu Ruku wo twoju nadnu Pomoz proßycz. Ach Wotze! hischcze dotal neje ßo twojej mudrej Radzi spodobało, naschu Modlitwu, kajż nascha Wutroba żada, wußłyschecz. Hischcze njedasch ty temu Sstonzu teho Mjera nadnami skhadzecz, kajż ßo hacz dotal nadżjieli ßmy. My shonimy czim dljeje czim horje, kak wotru Wjez ty nam wopokasał ßy, so ßy ton luby Mjer wot nas sał. Tym kudym budże jich Kußk Kljeba żadnischi. Bojosz a Starosz pschibjera, dokelż ta Wojna nidże nepschestanje. Ton Strach, Czjeło a Żiwenje, Kubło a Samożenje subicz, pschibyła stajnje. Srudne Hexemplje teho najżadławischeho Wupustzenja, kotrez pschez Mecz a Wohen schitko skaża, pschindu nam pschezo blize, a

ßu

ßu kojždy Dżen ßurowische. Kak mało je hischcże treba, so neje schitko nasche swohnkomne Sbożje pestorczene?

Prawy Wotze! twoje Dżjeczi, kiż tu Schkodu Josepha kWutrobi wosmu, wedża derje, czohodla stym Krajom tak żałoßnje steji, a czohodla ßo twoja Ruka hischcże neje posbjenyła, nam kMjerej pomhacż. Tak welje hischcże twoje Ssudy nejßu dobyły, so by ßo nascha twerda Wutroba, psched tobu ponižowała, a ßo stymi Wobydleremi we Ninive, kprawej Pokuczi hottowała. Tak welje hischcże twoje Ssudy nejßu dobyły, so by ßo dostojne Poljepschowanje teho Žiwenja pola nas widżicż dało. Ton najwetschi Tel Ludu wostanje hischcże pschi starych Rjechach. Nowe stoszje ßu ßo ktej starej Neprawdoszi stowarschiłe, a ßu nasch Doł psched twojim Wobleczom wetschi sczinile. Tych sjawnych Sskutkow teho Czjeła, neje ßo pschi tych czeschkich Czaßach menje namakało. Nerosom a Luposz, Weczenje a Pschecziwnosz noscha hischcże Sstomu a Schczernischczo romadu kRospurenju teho Wohenja, kotryż twoj Niew bes nami sahorił je. Ach Wotze! dy by ty hewak Nadu sa Prawdu newopokasał, da ßo my

nicze-

niczeho druheho nadżijecz nemoli, hacz so ty nas naschej Saßakłoszje a pschiczinjenych Rjechow dla, kjenemu czistemu Sapustzenju wotßudżicz budżesch.

Ale twoja Dobrota je to, so snami Konz neje, a twoja Ssmjelnosz nepschestanje, ale wobnowi ßo kojżde Ranje tak bohaczje nadnami, so ßo my nascheje Nedostojnoszje jara hajnbowacz dyrbimy. Luby Wotze! dla twojeje nedogruntowaneje Ssmjelnoszje, skotrejż sastarsku, twojemu Krajej nadny był ßy, ßmjel ßo nad nami, a njech ta droha Krej twojeho Ssyna JEsom Krysta, nascheho najlubscheho Ssrjednika, hischcze ton mol schitko Pokleczje wot nas wosmje, a nesakhadżej ty snami kajż jo Woßozy a Niszy, Wulzy a Mati saßłużili ßu. Njech je junu dosz, na tych Rjekach droheje czlowskeje Krwje, kotraż wnaschich Mjesach a we druhich Krajach pschelala je. Njech je dosz na Wohenju kiż hižom tak welje rjanych Mjestow a Wßow sapustził je. Njech je dosz na tej Załoszi, kiż hižom tak welje Wybydlerjow, teho Kraja, tak twerdżje tyschi; a na tej Załoszi, kotraż tym, kiż tebe a twoj Lud lubuja, jich Wutrobu łama.

Ach

Ach Abba, luby Wotze! nejeli pscheczjiwo twojej ßwjatej Wohli proschene; da lenkuj te Wutroby woßokich Werchow k Mjerej. Daj jim ßam tajku Radu teho Mjera do Wutroby, kajkuž ty knaschemu Sbožu žonowaaž zesch. Daj ßebi žel bydž, teho saschmataneho Schtanta, wekotrymž ßo Woßozy a Niszy njetk namakaju, a kedžbuj na to, kak ton Fjerschta teje Cžjemnoszje, to na Skaženje tak welje Duschow, leßnje a moznje nawožicž wje. Ladaj w Nadži na tych Prawych, kotsiž wnaschim a wdruhich Krajach ßo prozuja, temu Nesbožu wobaracž, kotsiž tym Tyschenym psched twojim nadnym Thronom, Sstowo wedu, a sjawnje a potajnje nasche Žadanje psched tebe pschinjeßu. Daj ßo napoßljetku, JEsußowych Ranow dla naschim horzym Sdychowanjam psches Mroczelje pscheczjischczecž, a wußłysch te horjaze Ssylsy twojich Dzjeczi, kiž wone na ßwojej Žałoszi pscheliwaju, kokrejž žarcho Konza widžicž neje.

Schehomozny Wotze! my koschimy twoj Prut; my lubimy Poljepschowanje a Poßłuschnosz; my spuschczamy ßo na twoju Pomoz, my lubimy, so zemy tu drohu Dobrotu teho Mjera, po kotrymž ßo

nam

nam tak wutrobnje styschcze, stej najdzakomnischej Wutrobu horjesacz, a kPschekraßnenju twojeho Mena tak dołho hacz ziwi ßmy, nałozicz, haj twoju Nadu na Dzjeczi pschipowedacz. Wußłysch nas, Bozo, nasch Bozo! sahoj nasche Pruskelje a daj nam twoj Mjer, Amen.

II.

Modlitwa sa Krajnu

Nusu.

Dschehomozny, wulki a prawy Bozo! ty masch derje Prawo, naschich wulkich Rjechow dla snami do Ssuda hicz, a nas jako twoj nepoßłuschny Lud, psches ßurowe Schtrafsy zylje skasycz. Ale, ach! kwalobny wulki Bozo! dopomn ßo, niz naschich schelkich czeschkich Rjechow, niz nascheje Liwkoszje we Kscheszijanstwi, a Nerody wewschjem dobrym Sskutku; ale twojeje nedogruntowaneje Ssmjelnoszje, kotraz wot Spoczatka Sswjeta wulka była je, a njedaj ßo nam do Grunta skasycz. Wobrocz twoj Njew do Nady; twoje czeschke Schtraffy do Ssmjelnoszje, a sweßel nasche srudne Wutroby stym lubym Kneze Bozo!

JEsom

7

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id475515609/241
Serbski institut Sorbisches Institut

SLUB
Wir führen Wissen.
http://digital.slub-dresden.de/id475515609/242
Serbski institut Sorbisches Institut